ருஷ்யா — சரித்திர வரலாறு

வெ. சாமிநாத சர்மா

பி.ஜோ.பி. 1936.

110062

[illegible] ஜோதி பிரசுராலயம்

இந்நூலாசிரியர் தமிழாக்கிய

பிளேட்டோவின்

அரசியல்

(இரண்டாம் பதிப்பு)

கிரேக்க அரசியல் ஞானியாகிய பிளேட்டோவின் நூல்களில் இந்த **அரசியல்** மிகச் சிறந்ததென்பர் அறிஞர். சம்பாஷணை வடிவமாயுள்ள இந்த நூலில், அரசியலின் ஒவ்வொரு பகுதியும் தெளிவாக ஆராயப்படுகிறது. தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கையும் சமுதாய மனிதனுடைய வாழ்க்கையும் எப்படி அமைதல் வேண்டுமென்பது விளக்கிக் காட்டப்படுகிறபோது, சிந்தனைச் சக்கரம் தானாக ஓட ஆரம்பிக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஆழ்ந்து படித்து அனுபவிக்கவேண்டிய நூல்.

விலை ரூ 7—0—0

(தபாற்செலவு தனி)

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

புதுக்கோட்டை

44832

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம் - 14

ருஷ்யா—சரித்திர வரலாறு

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எழுதியது :

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

சென்னை :: புதுக்கோட்டை

முதற் பதிப்பு : பிப்ரவரி 1948
இரண்டாம் பதிப்பு - ஜூன் 1952
பதிப்பு உரிமை பெற்றது.

Sales & Distribution
PRAPANCHA JYOTHI PRACHURALAYAM
PUDUKKOTTAI : : TRICHY DIST.

Editorial
12 Sir Mohamed Usman Road
Thyagarayanagar
MADRAS 17

விலை : ரூபாய் 1—8—0

Printed at The Janaki Printing & Binding Works,
Pudukkottai

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
பிரசுராலயத்தின் வார்த்தை	...	4
ருஷ்யாவின் பூகோள படம்	...	5
இன்றைய ருஷ்யா	...	6— 8
ஆரம்பத்தில்	...	9— 30
மாஸ்கோ ராஜ்யம்	...	31— 65
ரோமனவ் பரம்பரை	...	66—108

பிரசுராலயத்தின் வார்த்தை

(இரண்டாம் பதிப்பு)

இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் எவ்விததிருத்தங்களோ, மாற்றங்களோ செய்யப்படவில்லை; புதிதாகச் சில படங்கள் மட்டும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் பதிப்பிலுள்ளதைப்போல் இதில் ருஷ்யாவின் கடைசி அரசனை இரண்டாவது நிக்கோலாஸின் ஆட்சி தொடங்கியது வரை கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிக்கோலாஸ் மன்னன் காலத்தில் நடைபெற்ற புரட்சி, சோவியத் ஆட்சி அமைந்தது முதலிய விவரங்கள் இந்நூலாசிரியர் எழுதிய சோவியத் ருஷ்யா என்ற நூலில் ஒருவாறு விளக்கமாக இடம் பெற்றிருப்பதால் அவைகளைப்பற்றி இங்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இந்தப் பூர்விக சரித்திரத்தோடு, சோவியத் ருஷ்யாவையும் தொடர்ந்து படிக்குமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய ராஜ்யம்

இன்றைய ருஷ்யா

எல்லை: வடக்கில்—வடமகாசமுத்திரம்; தெற்கில்—கருங்கடல், ஆப்கனிஸ்தானம், இந்தியா, சீனு ஆகியவை; கிழக்கில்—பசிபிக் மகாசமுத்திரம்; மேற்கில்—பால்ட்டிக் கடல், போலந்து, ருமேனியா ஆகியவை.

விஸ்தீரணம்: 87,60,000 சதுரமைல். ருஷ்யாவின் மேற்கெல்லையிலிருந்து கிழக்கெல்லைக்கு ரெயிலில் பிரயாணஞ் செய்வதாயிருந்தால் ஒன்பதரை நாள் பிடிக்கிறது; இதே பிரகாரம் தெற்கேயிருந்து வடக்கே செல்ல மூன்றரை நாள் பிடிக்கிறது.

ஜனத்தொகை: 1940-ம் வருஷத்துக் கணக்குப்படி 19,30,00,000; ருஷ்யாவில் வேறு வேருன 180 ஜாதியினர் வசிக்கின்றனர்; 90 பாஷைகள் பேசப்படுகின்றன.

தலை நகரம்: மாஸ்க்கோ; இதன் ஜனத்தொகை 41,37,000.

முக்கிய மலைகள்: யூரல் மலை கிழக்கிலும், காக்கஸஸ் மலை தெற்கிலும் இருக்கின்றன. இவையிரண்டும் நீண்ட மலைத் தொடர்கள்.

முக்கிய நதிகள்: நீப்பர், நீஸ்ட்டர், டான், வால்கா, ஒப், லீனு, ஆமூர், யென்னெஸி.

முக்கிய ஏரிகள்: லடோகா, ஒனேகா, பைக்கல் முதலியன. இவற்றுள் லடோகா ஏரிதான் ஐரோப்பாவுக்குள் மிகப் பெரியது; ஏழாயிரம் சதுரமைல் விஸ்தீரணமுடையது.

முக்கிய விளைபொருள்கள்: ருஷ்யா, பொதுவாக ஒரு விவசாய நாடு. நெல், கோதுமை, பார்லி, சோளம்,

கம்பு முதலிய பொருள்கள் ஏராளமாகச் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றன. பருத்தி புகையிலை, எண்ணெய் வித்துக்கள், சணல் இவைகளின் உற்பத்தியும் அதிகம். உருளைக்கிழங்கும் சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கும் அதிமாகப் பயிரிடப்படுகின்றன. ஏஸ்தீரணமான காடுகள் இருப்பதால் நிறைய மரங்கள் கிடைக்கின்றன. இவை தவிர, பூமியிலிருந்து தங்கப், இருப்பு, செம்பு, ஈயம், நிலக்கரி, பெட்ரோல் முதலியனவும் கிடைக்கின்றன.

நாணயம்: நமது ரூபாய் அணாவைப்போல் ருஷ்யாவில் ரூபிள்களென்றும் கோபெக்குகள் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. நூறு கோபெக்குகள் கொண்டது ஒரு ரூபிள். ஒரு ரூபிளின் உத்தேச மதிப்பு பத்து அணா.

இன்றைய ருஷ்யா: 'சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய ராஜ்யம்' என்றே இன்றைய ருஷ்யாவை அழைக்கவேண்டும். சுருக்கமாக 'சோவியத் ருஷ்யா' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஜார்: ஜார் என்பது சக்கரவர்த்திக்குச் சமமானது. ருஷ்யாவை அரசாண்ட ஒவ்வோர் அரசனையும் ஜார் என்றே அழைப்பது வழக்கம். வாசகர்களின் விளக்கத்திற்காக, இந்த நூலில், ஜார் அரசனென்றும், ஜார் சக்கரவர்த்தி யென்றும் சேர்த்தே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ருஷ்யாவின் கடைசி ஜார் இரண்டாவது நிக்கோலாஸ்.

சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடுகள்: இந்த ஐக்கிய ராஜ்யத்தில் பதினாறு குடியரசு நாடுகள் சமஷ்டியாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவை சம அந்தஸ்தும் சம உரிமையும் பூரண பொறுப்பாட்சியும் பெற்றவை. இந்தப் பதினாறு நாடுகளின் விவரம் வருமாறு:—

பெயர்	விஸ்திரணம் சதுரமைல்	ஜனத்தொகை	தலைநகரம்	தலைநகரத்தின் ஜனத்தொகை
1 ருஷ்யக் குடியாசு நாடு R S F. S. R.	64,44,000	10,90,00,000	மாஸ்கோ	41,37,000
2 உக்ரேன்	2,23,000	4,00,00,000	கீவ்	8,46,000
3 பைலோ ருஷ்யா	89,000	1,03,86,000	மின்ஸ்க்	2,39,000
4 ஜார்ஜியா	27,000	35,42,000	டிப்ளிஸ்	5,19,000
5 அர்மீனியா	12,000	13,00,000	எரிவான்	2,00,000
6 அஸெர்பைஜான்	33,000	32,10,000	பாக்கூ	8,09,000
7 உஸ்பெக்ஸ்த்தான்	1,58,000	62,82,000	தாஷ்கெண்ட்	5,85,000
8 தாஜிக்ஸ்த்தான்	55,000	14,85,000	ஸ்டாலினுபாத்	83,000
9 துர்க்மேனியா	1,87,000	12,54,000	அஷ்க்காபாத்	1,26,000
10 கிர்க்கிஸ்த்தான்	78,000	15,00,000	ப்ருன்ஸே	93,000
11 காஜக்ஸ்த்தான்	10,56,000	61,46,000	அல்மா அட்டா	2,30,000
12 மோல்டேவியா	13,000	22,00,000	கிஷனேவ்	1,10,000
13 கரேலியா—பின்லாந்து	76,000	4,69,000	பெட்ரோஸாவோட்ஸ்க்	70,000
14 எஸ்த்தோனியா	18,000	11,31,000	டாலின்	1,47,000
15 லிதுானியா	24,000	28,80,000	வில்னியஸ்	2,50,000
16 லாட்வியா	25,000	19,71,000	ரீகா	3,85,000

1

ஆரம்பத்தில்

ஐரோப்பா என்று சொன்னால் அதில் ருஷ்யாவும் சேர்ந்தது என்ற அர்த்தத்திலேயே இப்பொழுது நாம் பேசுகிறோம். ருஷ்யா இல்லாத ஐரோப்பாவைக் கற்பனை செய்து பார்ப்பதுகூட இப்பொழுது நமக்குச் சாத்தியமில்லை. ஆனால், பதினைந்தாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரையில் ஐரோப்பா வேறு, ருஷ்யா வேறாக இருந்தது. இரண்டுக்கும் எவ்வித நேரான தொடர்பும் இல்லாமலிருந்தது என்று சரித்திரம் கூறுமானால், நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறதில்லையா?

இப்படி நேரான தொடர்பு ஏற்படாததற்குக் காரணம், ருஷ்யாவின் மேற்குப் பக்கம் பூராவும் காடடர்ந்த பிரதேசமாகவும் சதுப்பு நிலமாகவும் இருந்ததுதான். இது, ருஷ்யாவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் மத்தியில் இயற்கையினால் போடப்பட்ட ஒரு குறுக்குச் சுவர் மாதிரியாகிவிட்டது.

நேரான தொடர்பு இல்லாத காரணத்தினால், ருஷ்யாவும் ஐரோப்பாவும் பரஸ்பரம் ஒன்றை யொன்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒன்றை யொன்று சந்தேகித்தது; அலட்சியமும் செய்தது. ஐரோப்பா, துருக்கியைத் தெரிந்துகொண்டிருந்த அளவுக்கு ருஷ்யாவைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலிருந்தால்தானே? இதற்கு எதிராக, ருஷ்யா, தனக்குத்

தென் கிழக்காகவுள்ள ராஜ்யங்களை, பயபக்தியோடு பார்த்தது; அவைகளோடு உறவு கொண்டாடு வதிலே பெருமை கண்டது.

ருஷ்யாவைப்பற்றி ஐரோப்பாவுக்கிருந்த அறி யாமையையும் அலட்சியத்தையும் என்ன வென்று சொல்வது? பிரிட்டிஷாருக்கு ருஷ்யாவைப் பற்றித் தெரிய ஆரம்பித்ததெல்லாம் 1553-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகுதான். இந்த வருஷத்தில், சீனவுக்கும் இந்தியா வுக்கும் சுலபமாகச் செல்ல, வடகிழக்குப் பக்கத்தில் ஏதேனும் புதிய வழி இருக்கிறதா என்று பார்ப் பதற்காக, இங்கிலாந்திலிருந்து மூன்று கப்பல்கள் புறப்பட்டன. இவற்றில் இரண்டு கப்பல்கள், வட துருவத்துப் பனியையும் குளிரையும் தாங்கமுடியா மல் வழியில் நாசமாகிவிட்டன. மூன்ருவது கப்பல் மட்டும் தரை தட்டியது. அதிலிருந்த மாலுமிகள் கீழே இறங்கி 'இஃதென்ன பிரதேசம்' என்று சுற்று முற்றும் பார்த்தார்கள். அங்கிருந்தவர்கள், 'இது தான் ருஷ்யா; மஸ்க்கோவி மகாப்பிரபுவினுடைய ஆளுகை இங்கே நடைபெறுகிறது' என்று சொன் ஞர்கள். இதற்குப் பிறகுதான் இங்கிலாந்திலுள்ளவர் களுக்கு ருஷ்யாவைப்பற்றித் தெரிய ஆரம்பித்தது.

பதினருவது நூற்ருண்டென்ன, பதினேழாவது நூற்ருண்டிலே கூட, பிரெஞ்சுக்காரர்கள், உலகத் தின் மற்ருெரு கோடியில் ருஷ்யா இருக்கிறதென் றும், அதற்கடுத்தாற்போல் இந்தியா இருக்கிற தென்றும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்!

பொதுவாக ஐரோப்பாவின் மேற்குப் பக்கத்தி லிருந்தவர்கள், ருஷ்யாவை அந்நிய நாடாகவே கருதி வந்தார்கள்; தங்களுடைய நலன்கள் வேறே, அத னுடைய நலன்கள் வேறேயென்று எண்ணினர்கள்.

அரசியல் விவகாரங்களில், அதனைத் தங்களுக்குச் சமதையாக வைத்துப் பேசுவது, தங்களுடைய கௌரவத்திற்குக் குறைவென்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அந்த நாட்டிலிருந்து சில உணவுப்பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு அதனை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, வேறு வித அந்தஸ்தோ, மதிப்போ அதற்குக் கொடுக்கக் கூடாது, அதற்கு இல்லவும் இல்லை யென்ற மனப்பான்மையே பெரும்பாலும் இருந்தது.

பதினேழாவது நூற்றுண்டிலிருந்துதான், ருஷ்யாவைப்பற்றி ஒருவித அச்சம், அசூயை எல்லாம் ஐரோப்பியராஜதந்திரிகளிடையே ஏற்படத் தொடங்கின. ருஷ்யா, ஒதுங்கி யிருக்கிறவரையில், தூங்கிக் கொண்டிருக்கிற வரையில் சரி, ஐரோப்பிய விவகாரங்களில் அது கலந்து கொள்ளத் தொடங்கினுல், சுயமாகவோ அல்லது பிறர் செய்யும் ஆரவாரத்தினுலோ விழித்துக்கொண்டால், என்ன நிகழுமோ என்ற ஒருவித திகில் உண்டாக ஆரம்பித்தது. இந்தத் திகில், அசூயை எல்லாம், ருஷ்யாவைப் பொறுத்த மட்டில் இன்னமும் விட்ட பாடாகக் காணுமே!

ருஷ்யாவைப் பற்றி ஐரோப்பாவுக்கு எவ்வளவு அறியாமையும் அலட்சியமும் இருந்தனவோ அந்த விகிதத்திற்கு ஐரோப்பாவைப் பற்றி ருஷ்யாவுக்கும் இருந்தன. ஐரோப்பாவை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலும் ருஷ்யாவுக்கு இல்லை. ஐரோப்பாவில் அவ்வப்பொழுது ஏற்பட்ட அரசியல் புரட்சிகள், தொழிற் புரட்சிகள் ஆகியவை ருஷ்யாவைச் சிறிது கூட அசைத்துக் கொடுக்கவில்லை.

1663-ம் வருஷம், ருஷ்யாவின் அரச சபையிலிருந்து, சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபிள்கள் பெறு

மான சன்மானப் பொருள்கள், பாரசீக சக்ரவர்த்திக்கு அனுப்பப் பெற்றன. அப்படி அனுப்பி, பாரசீகத்தின் நல்லெண்ணத்தையும் நன்மதிப்பையும் பெற முயன்றது ருஷ்யா. ஆனல் அதே காலத்தில் ஆஸ்திரிய சக்ரவர்த்தியின் நல்லெண்ணத்தைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள ஆயிரம் ரூபிள்கள் பெறுமான பொருள்களை அனுப்பினல் போது மென்று கருதியது. துருக்கியின் சுல்தானையும் பாரசீகத்தின் ஷாவையும் நிமிர்ந்து பார்த்த ருஷ்யா, ஐரோப்பிய அரசர்களைக்குனிந்து பார்த்தது. ஐவன் என்ற ஜார் சக்ரவர்த்தி,[1] இங்கிலாந்தின் எலிஜபெத் மகாராணிக்கு[2] எழுதுகிருன் ஒரு கடிதத்தில்:—"நீங்கள் ஓர் அரசி, அதிக அதிகாரம் படைத்தவர் என்று நாம் எண்ணியிருந்தோம்; உங்கள் பதவியின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறீர்களென்று கருதியிருந்தோம்; ஆனல் இப்பொழுது உங்களுடைய ராஜ்யத்தில், உங்களைத் தவிர்த்து வேறு பலர் சுயமாக ஆட்சி நடத்துகிருர்களென்று அறிகிறேம். அப்படி ஆட்சி நடத்துகிறவர்கள் யார்? சாதாரண வியாபாரிகள்!''

இதே ஐவன், ஸ்வீடன் தேசத்து அரசனுக்கு[3] எழுதுகிருன்:— "பூலோகத்துக்கு மேற்பட்டது எப்படி மோட்ச லோகமோ அப்படியே உங்களுக்கு மேற்பட்டவன் நான்.''

ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த எதனையும் ருஷ்யா எப்படிச் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்த்தது, வெறுப்புடன் நோக்கியது என்பதற்கு ஒரு சிறிய உதார

[1] Ivan the Terrible 1533—84.
[2] Queen Elizabeth 1533—1603.
[3] Gustavus I 1496—1560.

ணம். ஹாலந்துக்காரர் சிலருடைய தூண்டுதலின் பேரில் ருஷ்யாவின் சில பாகங்களில் 1663-ம் வருஷம் தபால் போக்கு வரத்து வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதைக் கண்டு ஒரு ருஷ்யன் எழுதுகிருன்:—"அந்நியர்கள் நமது நாட்டில் அங்கங்கே பொத்தல் பண்ணிவிட்டார்கள். இவற்றின் வழியாக அவர்கள் நமது விவகாரங்களை யெல்லாம் கவனிக்கிருர்கள். தபால் வசதிகள் ஏற்படுத்துவதனுல் ஜார் அரசருக்கு அதிக பணம் கிடைக்கலாம். ஆனல் தேசத்திற்கு அதனுல் தீமையே உண்டாகும். நம்மிடையே நடைபெறும் எல்லா விஷயங்களும் உடனுக்குடன் அந்நியர்களுக்குத் தெரிந்துவிடும். ஆதலின் இந்தப் பொத்தல்களைச் சீக்கிரத்தில் கெட்டியாக அடைத்துவிட வேண்டுமென்று கோருகிறேன். தவிர, ருஷ்யாவிலிருந்து வெளியேறும் எல்லா அந்நியர்களையும் பரிசோதனை செய்து அனுப்ப வேண்டு மென்று விரும்புகிறேன். நமது நாட்டு முக்கியமான செய்திகளை யெல்லாம் வெளிநாடுகளுக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சென்றுவிட்டால் என்ன செய்வது?"

இஃது இப்படியிருக்கட்டும். ருஷ்யாவின் பூர்விக சரித்திரத்திற்குள் சிறிது பிரவேசித்துப் பார்ப்போம். ருஷ்யாவின் மேற்கில் நீப்பர்[1] நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதல்லவா, இதன் வடமேற்குப் பகுதி நெடுகிலும், ஏறக்குறைய கீவ்[2] நகரத்திலிருந்து லடோகா[3] ஏரி வரையில், ஆதி ஸ்லாவியர்கள் சிறு சிறு கூட்டத்தினராக, தனித் தனியே வசித்து வந்தார்கள். இவர்களுக்குள் எவ்வித கட்டுதிட்டமும் இல்லாமலிருந்தது; அனைவரையும் ஐக்கியப்படுத்தி வைக்கக்கூடிய ஆட்சிமுறையும் இல்லை. நாளாவட்

---

[1] Dnieper. [2] Kiev. [3] Ladoga.

டத்தில் வேற்றுமைகள் வளர்ந்தன; பிணக்குகளும் பூசல்களும் மலிந்தன. அந்நியர் ஆதிக்கத்திற்கு ஆட்பட்டுவிட்டார்கள். இங்ஙனம் ஆட்பட்டது ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில். இதற்கு முந்திய இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளில்தான் இவர்கள் மேற்கண்டவிதம் தனித்தனியே வாழ்ந்து வந்தார்களென்று அறிகிறோம். இந்தக் காலத்திலும், இதற்கு முந்தியும் ஸ்லாவியர்கள் எப்படி வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார்கள், இவர்களுடைய மூதாதையர்கள் யார், கிறிஸ்து சக ஆரம்பத்தில் ருஷ்யா எவ்வாறிருந்தது என்பன போன்ற விவரங்களெல்லாம், சரித்திர ஆராய்ச்சியாளருடைய ஊகத்திலும், கட்டுக்கதைகளோ வென்று கருதப்பட வேண்டியிருக்கிற புராதன நூல்கள் சிலவற்றிலும் அடங்கியிருக்கின்றன. இவற்றின்மீது இப்பொழுது நமது திருஷ்டியைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பானேன்? உண்மையில், ருஷ்யாவின் சரித்திரம் ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்தே, அதாவது அந்நியர் ஆதிக்கம் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்தே துவங்குகிறது. இந்த அந்நிய ஆதிக்கம் எப்படி ஏற்பட்டதென்பதைச் சிறிது கவனிப்போம்.

ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், வைக்கிங்குகள்[1] என்றால் ஐரோப்பா முழுவதும் ஒரு வித நடுக்கம் இருந்தது. வைக்கிங்குகள் என்றால் கடற்கொள்ளைக்காரர்கள் என்று அர்த்தம். இவர்கள், ஸ்வீடன், நார்வே, டென்மார்க் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மகா முரடர்கள்; துணிச்சல் நிறைந்தவர்கள்; யாருக்கும் அடங்கமாட்டார்கள்; ஆனால், யாரையும் அடக்கிக் கொண்டு போவதில் வல்லவர்

1 Vikings.

கள். இவர்கள் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று பரவினார்கள். முதலில் கொள்ளைக் கூட்டத்தினராகச் சென்ற இவர்கள், நாளா வட்டத்தில், எந்தப் பிரதேசத்தில் கொள்ளையடிக்கச் சென்றார்களோ அந்தப் பிரதேசத்துக் குடி மக்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள். இந்தக் கலப்பினால் ஒரு புதிய பரம்பரை ஏற்பட்டதென்று சொல்லவேண்டும். ஆனால், அது வேறு கதை.

இந்த வைக்கிங்குகளில் ஸ்வீடன் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிறந்த வியாபாரிகளாகவும் இருந்தார்கள். இவர்கள், தென் கிழக்குப் பகுதியில் அப்பொழுது பிரசித்த சாம்ராஜ்யங்களாயிருந்த கிரீஸ், பாரசிகம் முதலிய தேசங்களுக்குச் சென்று, மீன், தோல், தேன், அரக்கு முதலிய பொருள்களை விற்றும், ஆயுதங்கள், துணிமணிகள் முதலிய பொருள்களை வாங்கியும் இப்படியாக வியாபாரம் செய்துவந்தார்கள். இவர்களிலே சிலர், மேற்படி நாட்டு மன்னர்களுக்கு மெய்க்காப்பாளர்களாகவும் அமர்ந்தார்கள். இவர்களுடைய இந்தப் போக்கு வரத்தெல்லாம், பெரும்பாலும் நீப்பர் நதி மூலமாகவே நடைபெற்றது. இந்தப் போக்கு வரத்தின்போதுதான் இவர்களுக்கும் ஸ்லாவியர்களுக்கும் தொடர்புஏற்பட்டது. ஸ்லாவியர்கள் இவர்களை வாரஞ்சியர்கள்[1] என்று அழைத்தார்கள். அதாவது வியாபாரிகள் என்று அர்த்தம். இந்த வியாபாரிகள்தான் பின்னர் அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டார்கள்.

ஸ்லாவியர்கள், ஒற்றுமையில்லாமல் ஒருவருக்கொருவர் பூசலிட்டுக் கொண்டிருந்தார்களல்லவா, எவ்வளவு காலந்தான் இப்படியிருப்பது? பார்த்தான்

---

[1] Var ngians.

இவர்களிலே மூத்தவனான ஒருவன்; கோஸ்டோமிஸ்ல்[1] என்னும் பெயரான். 'நமக்குள்ளேதானே பகைமையும் பூசலும். அந்நியர் யாரையாவது ஒருவரை வரவழைத்து அவரைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்வோம். அவரிடத்தில் நமக்குப் பொருமையோ பகைமையோ இராதல்லவா? அவர்கீழ் நாம் அடங்கி ஒற்றுமையாக யிருப்போம்' என்று யோசனை கூறினான். எல்லா ஸ்லாவியர்களும் இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஒரு பிரதிநிதிக் கூட்டம், சகோதரர்களான மூன்று வாரஞ்சியர்களை அணுகி தங்களை ஆளுமாறு கேட்டுக்கொண்டது. ரூரிக், சினேயஸ், ட்ரூவோர்[2] என்ற அந்த மூன்று சகோதரர்களும், இந்த வேண்டுகோளுக் கிணங்கி ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்படி ஒரு வரலாறு கூறுகிறது. இஃதெவ்வளவு தூரம் உண்மையோ தெரியாது.

இன்னொரு வரலாற்றின்படி, வியாபாரிகளாக வந்த வாரஞ்சியர்களிற் சிலர், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு கொள்ளைக்காரர்களாகவும் மாறிவிட்டார்கள். இவர்களால் ஸ்லாவியர்களுக்கு அதிக கஷ்டங்கள் உண்டாகி வந்தன. இவர்களினின்று தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்பொருட்டு, வேறு சில வாரஞ்சியர்களைத் தங்களுக்குப் பாதுகாவலர்களாக அமர்த்திக்கொண்டார்கள் ஸ்லாவியர்கள். வாரஞ்சியர்களை எதிர்த்து நிற்கக் கூடியவர்கள் வாரஞ்சியர்கள் தானே என்பது இவர்கள் கருத்து. இங்ஙனம் கூலிக்குப் பாதுகாவலர்களாக அமர்ந்துகொண்டவர்கள் நாளா வட்டத்தில் ஆள்கின்றவர்களானார்கள். யாருடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக

---

1 Gostomisl. 2 Rurik, Sineus, Truvor.

அமர்த்தப்பட்டார்களோ அவர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல்செய்து அவர்களை ஆட்கொண்டுவிட்டார்கள் இந்த வாரஞ்சியர்கள். இந்த மாதிரியாகத்தான் நடந்திருக்க வேண்டுமென்று ருஷ்யாவின் தற்கால சரித்திர அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். எப்படியோ ஸ்வீடன் தேசத்தைச் சேர்ந்த மூன்று சகோதரர்கள், ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில், ஸ்லாவியர்கள் மீது ஆட்சி செலுத்தத் தொடங்கினார்களென்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது.

இங்ஙனம் ஆளும் பொறுப்பை மேற்கொண்ட வாரஞ்சியர்களையும் இவர்களுக்கு ஆட்பட்ட ஸ்லாவியர்களையும் வேறு படுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, முன்னவர்களை ரூஸ்[1] என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள் கிரேக்கர்கள் பத்தாவது நூற்றாண்டிலிருந்து. நாளாவட்டத்தில் வாரஞ்சியர்களும் ஸ்லாவியர்களும் ஓரினத்தினராகி விட்டார்கள். இதனால் ரூஸ் என்ற பெயர் எல்லாரையும் குறிப்பதாக வழங்கப்பட்டது. பின்னர் ரூஸ் என்ற இந்தப் பெயர், தேசத்தை மட்டும் குறிப்பதாக ருஷ்யா என்று மாறியது; ருஷ்யாவில் வசித்தவர் அனைவரும் ருஷ்யர்கள் என்று அழைக்கப் பட்டார்கள். ருஷ்யா என்ற பெயர் வந்ததற்கு இது தவிர, வேறு சில காரணங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி இங்கு எதற்கு? ரூரிக் சகோதரர்களிடம் செல்வோம்.

ரூரிக் சகோதரர்கள், ஸ்லாவியர்கள் வசித்துவந்த பிரதேசத்தைத் தங்களுக்குள் பங்கு போட்டுக் கொண்டார்கள். ரூரிக், லடோகா ஏரியைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தின்மீது ஆட்சி செலுத்தத் தொடங்

1 Rus.

கினன். இப்படித் தொடங்கியது 850-ம் வருஷமென் பர். இவன்தான் சகோதரர்களில் மூத்தவன்.

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு இவனுடைய இரண்டு சகோதரர்களும் இறந்து போனார்கள். இவர்கள் ஆண்ட பிரதேசங்களை ரூரிக், தன் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு அகில ருஷ்யாவுக்கும் அரசனானன்; நோவ்கோரோட்[1] என்னும் ஊரைத் தலைநகரமாக்கிக்கொண்டான். ருஷ்யாவின் முதல் அரசன் ரூரிக்; முதல் தலைநகரம் நோவ்கோரோட்.

ரூரிக்கைப் பின்பற்றி வேறுசில வாரஞ்சியர்கள் ருஷ்யாவுக்குள் பிரவேசித்தார்கள். இவர்களில் முக்கியமானவர் இருவர். ஆஸ்க்கோல்ட், டீர்[2] என்ற இவ்விருவரும், நீப்பர் நதிக்கரையிலுள்ள கீவ் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு எஜமானர்களானார்கள். இவர்கள் கீவ் நகரத்தைத் தலைமைஸ்தானமாக வைத்துக்கொண்டு, தெற்கேயிருந்த கிரீஸ் தேசத்து முக்கிய நகரங்களைக் கொள்ளையிட்டு வந்தார்கள்.

இஃது இப்படியிருக்க, ரூரிக் 879-ம் வருஷம் இறந்துவிட்டான். இவன் இறக்கும்பொழுது இவனுடைய மகன் இகோர்[3] என்பவன் சிறு குழந்தை. எனவே, ஒலேக்[4] என்பவன் இவன் பிரதிநிதியாயிருந்து ஆட்சி நடத்தினன். இவனுடைய துணிகரமான செயல்களைப் போற்றி ருஷ்யப் புலவர்கள் பலர் பாட்டிசைத்திருக்கிறார்கள். இவன் ஒரு பெரிய படையைத் திரட்டிக்கொண்டு தெற்கு நோக்கிச் சென்று கீவ் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்; ஆஸ்க்கோல்ட், டீர் ஆகிய இருவரையும் தன் வாளுக்கிரை

[1] Novgorod. புதிய நகரம் என்று பொருள். [2] Askold, Dir. [3] Igor. [4] Oleg.

யாக்கினன்; இவர்களுடைய ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த பிரதேசங்களைத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான்; நோவ்கோரோட்டிலிருந்த கீவ் நகரத்திற்குத் தன் தலைமை ஸ்தானத்தை மாற்றினன். இது முதற்கொண்டு, கீவ்தான் ருஷ்யாவின் பிரதான நகரமாக விளங்கத் தொடங்கியது; இதனை மையமாகக்கொண்டு ருஷ்ய ராஜ்யம் விஸ்தீரணமடைந்து வந்தது. இன்றைக்கும் ருஷ்யர்கள், கீவ் நகரத்திற்கு முக்கிய ஸ்தானம் கொடுத்துப் பேசுவார்கள்; 'ருஷ்யாவிலுள்ள நகரங்களனைத்திற்கும் தாய்' என்று சொல்லிப் போற்றுவார்கள்.

ஒலேக்குக்கு, கிரீஸ் தேசத்தின்மீது அடிக்கடி படையெடுத்துச் செல்வதிலே ஓர் அலாதியான பிரியம். இதிலேயே தன் வீரமனைத்தையும் செலவழித்தான். ஏனென்றால், கிரீஸும், சின்ன ஆசியா,[1] சிரியா, எகிப்து ஆகிய இந்தப்பிரதேசங்களும்சேர்ந்து

---

[1] இப்பொழுது துருக்கியின் ஒரு பகுதியாயுள்ள அனட்டோலியா (Anatolia) மாகாணந்தான் ஆதியில் சின்ன ஆசியா என்று அழைக்கப்பட்டது. கிறிஸ்து சகத்திற்குச் சுமார் இரண்டு நூற்றுண்டுகளுக்கு முந்தி ரோம ஏகாதிபத்தியம் பிரபலமாக இருந்த காலத்தில், அதன் கிழக்கு மாகாணமாக இருந்தது இந்தப் பிரதேசம். இதனை ஆசியா வென்றே அப்பொழுது அழைத்தனர். பின்னர் பூகோள ஞானம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, ஆசியா என்ற ஒரு பெரிய கண்டம் இருப்பது தெரிந்தது. இந்த ஆசியா கண்டத்தினின்று வேறுபடுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, முந்தின ஆசிய மாகாணத்தை, அதாவது அனட்டோலியா பிரதேசத்தை, சின்ன ஆசியா என்று அழைத்தனர். மற்றும், இந்தப் பிரதேசம், ஐரோப்பாவையும் ஆசியாவையும் இணைத்து வைக்கும் ஒரு பாலம் மாதிரி இருப்பதால், இதனை சின்ன ஆசியா என்று அழைத்தனர் முற்காலத்தவர் என்பர் சிலர். ஆனல் சின்ன ஆசியா என்ற இந்தச் சொற்றொடர் இப்பொழுது அதிகமான பூகோள வழக்கில் இல்லை.

புகழ்பெற்ற ஓர் ஏகாதிபத்தியமாக விளங்கியது. இதற்கு கான்ஸ்ட்டாண்ட்டிநோபிள்[1] தலைநகரமாயிருந்தது. இதற்கு பிஸண்ட்டியம்[2] என்று அப்பொழுது பெயர். இதைக்கொண்டு மேற்படி ஏகாதிபத்தியமும் பிஸண்ட்டைன் ஏகாதிபத்தியம்[3] என்று அழைக்கப்பட்டது. இத்தகைய பெரிய ஏகாதிபத்தியத்தின்மீது வெற்றி காண்பது பெருமை யல்லவா? இதற்குத் தகுந்தாற்போல் இவனுக்கு அவ்வப்பொழுது சில காரணங்களும் கிடைத்து வந்தன.

பிஸண்ட்டியம் வாசிகள், அதாவது கான்ஸ்ட்டாண்ட்டி நோபிள் வாசிகளான கிரேக்கர்கள், இவன் படையெடுத்து வந்த பொழுதெல்லாம் இவனுக்கு ஏதேனும் காணிக்கை செலுத்தித் திருப்பி அனுப்பி வந்தார்கள்; சில சமயங்களில் இவனோடு சமரஸ உடன்படிக்கையும் செய்துகொண்டார்கள். இவன் ஒரு சமயம், தன் வெற்றிக் கறிகுறியாக, பிஸண்ட்டியம் நகரத்தின் நுழைவாயிலில், தான் உபயோகித்து வந்த கேடயத்தைப் பதிய வைத்து விட்டு வந்தானென்பர். இவன் இகோரின் பிரதிநிதியாயிருந்து நிருவாகத்தை நடத்தியது மொத்தம் முப்பத்து மூன்று வருஷம். இவன் இறந்து போனது ஓர் ஆச்சரியம்.

---

[1] Constantinople. இஸ்த்தாம்பூல் என்று இப்பொழுது அழைக்கப்படுகிறது. [2] Byzantium.

[3] Byzantine Empire. கிழக்கு ரோம ஏகாதிபத்தியம் என்றும் இதனை அழைப்பர். நான்காவது நூற்றாண்டிலிருந்து பதினைன்காவது நூற்றாண்டு வரை சுமார் ஆயிர வருஷகாலம் உன்னத வாழ்வு நடத்திவிட்டு மறைந்துவிட்டது. பிஸண்ட்டியம் நகரம் துருக்கியர் வசப்பட்டு கான்ஸ்ட்டாண்ட்டி நோபிளானது பதினைந்தாவது நூற்றாண்டில்.

ஒரு சமயம் இவன், இவ் நகரத்துத் தன் அரண்மனையில் ஆஸ்தானிகர் சிலருடன் அளவளாவிப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, அவருள் சோதிடம் தெரிந்த சிலரைப்பார்த்து, 'எனக்கு எதனுல் மரணம் சம்பவிக்கும்' என்று கேட்டான். 'அரசே, எந்தக் குதிரையின்மீது தாங்கள் அதிகமான பிரியம் வைத்து அதன்மீது சவாரிசெய்து வருகிறீர்களோ அந்தக் குதிரையினலேயே தங்களுக்கு மரணம் சம்பவிக்கப் போகிறது' என்று அவர்கள் பதில் கூறினர்கள். இதைக் கேட்டதும், ஒலேக் 'அப்படியானல் அந்தக் குதிரையின்மீது இனி நான் சவாரி செய்யப் போவதுமில்லை; அதைக் கண்ணுல் பார்க்கப் போவதுமில்லை' என்று சங்கற்பித்துக் கொண்டான். அந்தக் குதிரையைத் தன் கண்ணுக்குத் தென்படாமல் வைத்திருக்கும் படிக்கும், ஆனல் அதனை நன்கு போஷித்து வருமாறும் தன் பணியாளர்களுக்கு உத்திரவிட்டான். தன் சவாரிக்கு வேறு குதிரையை அமர்த்திக்கொண்டான். வருஷங்கள் பல கழிந்தன. பின்னர் ஒரு நாள் பழைய குதிரையின் ஞாபகம் வந்தது இவனுக்கு. வயதிலே முதிர்ந்த ஒரு பணியாளனை வரவழைத்து 'நான் சவாரி செய்து வந்த பழைய குதிரை எப்படி இருக்கிறது, அதனை நன்ருகப் போஷித்து வருகிறீர்களா' என்று கேட்டான். 'அரசே, அந்தக் குதிரை எப்பொழுதோ இறந்து போய் விட்டதே' என்ருன் அவன். இதைக் கேட்டு ஒலேக் சிரித்தான். ஏன்? சோதிடம் பொய்யாகி விட்டதே யென்று. 'எந்தக் குதிரையின் மூலமாக எனக்கு மரணம் நேரிடும் என்று சொன்னர்களோ அந்தக் குதிரை இறந்து விட்டது; ஆனல் நான் உயிரோடிருக்கிறேன்' என்று தனக்குள்ளே சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டான். இந்தச் சந்தோஷ மேலீட்

டால், இறந்துபோன அந்தக் குதிரையின் எலும்பு களையாவது பார்த்து வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. தன் சவாரிக் குதிரையைக் கொண்டு வரச் செய்தான். அதன் மீது ஆரோகணித்துக் கொண்டு, நண்பர் சிலர் பின்தொடர, பழைய குதிரை புதைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திற்குச் சென் ருன். மேற்படி குதிரையின் மண்டை யோடும் சில எலும்புகளும் கண்ணுக்குத் தெரியும்படியாகக் கிடந் தன. ஒலேக், தன் சவாரியினின்றும் இறங்கி 'குதி ரையே இறந்து விட்டதாம். அதனுடைய மண்டை யோடு என்னை என்ன செய்யப்போகிறது' என்று சொல்லிக்கொண்டே மேற்படி மண்டையோட்டின் மீது காலை வைத்தான். அதில் பதுங்கியிருந்த ஒரு பாம்பு இவன் காலைக் கடித்துவிட்டது. உடனே விஷமேறி இறந்துபோய் விட்டான்.

இவனுக்குப் பிறகு ரூரிக்கின் மகனை இகோர், தானே நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டான். (912-ம் வருஷம்) இவனும் முப்பத்து மூன்று வருஷங்கள் ஆண்டான். இரண்டு தடவை கான்ஸ்ட்டாண்டி நோபிள்மீது படை யெடுத்தான். கடைசியில் 945-ம் வருஷம், ஸ்லாவியர்களில் ஒரு பகுதியினரால் கொலை யுண்டான். இவனுக்கு ஒரு மகன். ஸ்வியாட்டோஸ்லாவ்[1] என்று பெயர். சிறு குழந் தையாய் இருந்தபடியால், இவனுடைய தாயார் ஓல்கா[2] என்பவள் ரீஜெண்ட்டாயிருந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்திவந்தாள். இவள், தன் கணவனைக் கொலை செய்த ஜாதியார்மீது பழி தீர்த்துக்கொள்ள விரும்பி, அவர்களிற் பலரைச் சிறைப்படுத்தி, விஷக் காற்று நிறைந்த ஓர் இடத்தில் அடைத்துக் கொன்று

---

1 Sviatoslav. 2 Olga.

விட்டாள். சில ஊர்க் குருவிகளைப் பிடித்து அவற்றின் வால் பக்கம் நெருப்பைப் பற்றவைத்து, அவைகளை மேற்படி ஜாதியார் வசித்துவந்த ஊர்களின்மீது பறக்க விட்டாள். அவை, இந்த ஊர்களிலுள்ள வீடுகளின் கூரைமீது அமர்ந்து அமர்ந்து, தாங்களும்

ஓல்கா

பொசுங்கி ஊர்களையும் சாம்பலாக்கி விட்டன. பெண்ணுருவம் படைத்தாளெனினும் பெண் மனம் படைத்திலள் போலும் இந்த ஓல்கா!

ருஷ்ய சரித்திரத்தில் இந்த ஓல்காவின் பெயர் ஒரு முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் அது வேறு காரணத்திற்காக. ருஷ்யாவின் அரச பரம்பரையில்

இவள்தான் முதன் முதலாகக் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவியவள். இவள் காலத்தில் ஸ்லாவியர்கள், வருணனென்றும், வாயுவென்றும், சூரியனென்றும் இப்படி இயற்கைச் சக்திகளை தெய்வங்களாக வழிபட்டு வந்தார்கள். இவள்—இந்த ஓல்கா—அடிக்கடி கான்ஸ்ட்டாண்ட்டிநோபிளுக்குப் போய் வரும்படியான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அப்பொழுது, கிரேக்கர்கள் அனுஷ்டித்து வந்த கிறிஸ்துவ மதச் சடங்குகள் பலவற்றிலும் இவள் மனம் ஈடுபட்டது; கிரேக்கப் பாதிரிமார்கள் பலருடைய தொடர்பும் கொண்டாள். இவற்றின் விளைவாக 957-ம் வருஷம் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். இதனல் கிறிஸ்துவ முனிவர் கூட்டத்திலே ஒருத்தி யென்று இன்றளவும் போற்றப்பட்டு வருகிருள்.

ஓல்கா, கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டாளேனும், தன் மகன் ஸ்வியாட்டோஸ்லாவை கிறிஸ்துவனுக்க இவளால் முடியவில்லை. இந்த ஸ்வியாட்டோஸ்லாவ், தன் தாயாருக்குப் பிறகு எட்டு வருஷகாலம் (964—972) அதிகார பதவியில் அமர்ந்துவிட்டு மறைந்து போனன். இவன், தன் ராஜ்யத்தை விஸ்தரிக்க எண்ணி, சில ஜாதியார் மீது படை யெடுத்தான். தோல்வியும், வெற்றியும் மாறி மாறிக் கண்டான். கடைசியில் இந்தப் படையெடுப்புகள் ஒன்றிலிருந்து திரும்பி வருகிறபொழுது, இவனிடம் விரோதப் பட்டிருந்த ஒரு ஜாதியார், மறைவாகப் பதுங்கி யிருந்து இவனைத் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டனர். கொன்றதோடல்லாமல் இவன் மண்டை யோட்டைத் தனியாக எடுத்து அதைக் குடிக்கிற பாத்திரமாக உபயோகித்து அதன்மூலம் இவன்மீது பழி தீர்த்துக் கொண்டனர்.

ஸ்வியாட்டோஸ்லாவ், உயிரோடிருந்த காலத்தி லேயே, தனக்குப் பிறகு, ராஜ்யத்தைத் தனது மூன்று பிள்ளைகளும் பங்கு போட்டுக்கொண்டு ஆள்வ தென்று ஏற்பாடு செய்துவிட்டுப் போயிருந்தான். அப்படியே மூன்று பிள்ளைகளும் பங்கு போட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் இவர்களுக்குள் சண்டை வந்துவிட்டது. சுமார் ஆறு வருஷகாலம் சண்டை போட்டார்கள். கடைசியில் இவர்களிலே ஒருவனான வ்ளாடிமீர்[1] என்பவன் வெற்றி பெற்றான். இவன், தன் பாட்டியின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டான்; அசனோடு ருஷ்ய மகா ஜனங்களையும் கிறிஸ்துவர் களாகும்படி செய்தான். ஒருநாளைக் குறிப்பிட்டு, அந்த நாளில் தனது பிரஜைகள் அனைவரும் நீப்பர் நதிக் கரைக்கு வரவேண்டுமென்று உத்திரவிட்டான். வந்த அனைவரையும் நதியில் கழுத்தளவு ஜலத்திலே வரிசை வரிசையாக நிற்குமாறு செய்து எல்லோருக் குர் ஞான ஸ்நானம் செய்வித்தான். இவன் காலத் திலிருந்து ருஷ்யாவில் கிறிஸ்துவமதம், கிரேக்க சம்பிர தாயப்படி அனுஷ்டானத்திற்கு வந்தது; கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார்களின் செல்வாக்கும் வலுக்கத் தொடங் கியது; கீவும் கான்ஸ்ட்டாண்ட்டிநோபிளும் நெருங் கிய தொடர்பு கொண்டன. வ்ளாடிமீர்தான் ருஷ்யாவின் முதல் கிறிஸ்துவ அரசன். இவன் கிறிஸ்துவனானதைப்பற்றி அறிஞர் பலர் காவியங் களியற்றி, அவற்றில் இவன் பெயரை நிலைபெறச் செய்திருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவ முனிவர்களிலே ஒருவனாக இவனைப் போற்றி வரலானார்கள் பிற்காலத் தவர். வ்ளாடிமீர் கிறிஸ்துவனானது 990-ம் வருஷம். இவன் ஆட்சி காலம் 978—1015.

---

[1] Vladimir I.

வ்ளாடிமீர்

வ்ளாடிமீருக்குப் பன்னிரண்டு பிள்ளைகளும் ஒரு மருமகனும். இந்தப் பதின்மூன்று பேருக்கும் ராஜ்யத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்தான் இறக்குந் தறுவாயில். கேட்கவேண்டுமா சண்டைக்கு இவன் இறந்த பிறகு? சுமார் நான்கு வருஷம் இவர்களுடைய சண்டையில் ராஜ்யப் சீரழிந்தது. கடைசியில் யாரோஸ்லாவ்[1] என்பவன் அனைவரையும் வெற்றி கொண்டு பட்டத்திற்கு வந்தான். முப்பத்தைந்து வருஷகாலம் (1019—1054) ஆண்டான். இவன் ஓர் அறிஞன். 'அறிஞன் யாரோஸ்லாவ்' என்றே இவன் அழைக்கப்படுகிறான். இவன் கிரேக்க பாஷையிலிருந்து அநேக நூல்களை மொழி பெயர்த்தான். இவனுடைய பிள்ளைகளில் ஒருவன், ஐந்து

[1] Yaroslav.

யாரோஸ்லாவ் 1019—1054

பாஷைகள் பேசத் தெரிந்தவன் என்பர். இவன் காலத்தில் ருஷ்ய பாஷையில் பல புதிய நூல்கள் இயற்றப்பட்டன; அறிஞர்களுக்கு ஆதரவு கிடைத்தது; கிரேக்கப் பாதிரிமார்கள், ஜனங்களிடையே கல்வியைப் பரப்பினார்கள்; பெரும்பாலான பாதிரி மடங்கள் சிறந்த கல்விச்சாலைகளாகத் திகழ்ந்தன; பொது ஜனங்களின் உபயோகத்திற் கென்று கீவ் நகரத்தில் ஒரு புத்தகசாலையும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மற்றும் யாரோஸ்லாவ், ருஷ்யாவுக்கு ஒழுங்கான ஒரு சட்டத்தை இயற்றிக் கொடுத்தான். வ்ளாடிமீர், ருஷ்யாவின் முதல் கிறிஸ்துவ மன்னன் என்றால்,

இவன்—இந்த யாரோஸ்லாவ்—ருஷ்யாவின் முதல் சட்ட நிர்மாண கர்த்தன். மற்றும் இவன், ஐரோப்பிய அரச குடும்பத்தினர் பலருடன் நெருங்கிய சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டான். தன்னுடைய நான்கு பெண்களையும், போலந்து, ஹங்கேரி, நார்வே, பிரான்ஸ் ஆகிய நான்கு நாடுகளின் அரசிளங் குமாரர்களுக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தான்; தனது பேரனுக்கு, இங்கிலாந்தின் அரச குமாரியை[1] மணஞ் செய்து கொண்டான்.

இவன் காலத்தில் கீவ் நகரத்திற்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. கிரேக்கர்களென்ன, ஜெர்மானியர்களென்ன, அராபியர்களென்ன, இப்படிப் பல நாட்டு வியாபாரிகளும் இங்கே சந்தித்துத் தங்கள் சரக்குகளை பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டார்கள். வருஷத்தில் இங்கு எட்டு தடவை சந்தைகள் கூடின. நகர எல்லைக்குள் மொத்தம் பன்னிரண்டு மார்க்கெட்டுகள் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தவிர யாரோஸ்லாவ், அழகிய கட்டிடங்கள் கட்டி நகரத்தை அழகு படுத்துவதில் அதிக சிரத்தை காட்டினன். நூற்றுக் கணக்கான கட்டிடங்கள் இவன் காலத்தில் எழும்பின என்று கூறுவர்.

யாரோஸ்லாவுக்கு ஆறு பிள்ளைகள்; ஒரு பேரன். இந்த ஏழு பேருக்கும் ராஜ்யத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொடுத்துவிட்டு 1054-ம் வருஷம் இறந்து போனன். இங்ஙனம் ஒவ்வோர் அரசனும் ராஜ்யத்தைத் துண்டு போட்டுக் கொடுப்பது என்ற முறையை அனுஷ்டித்து வந்ததனல், ஒன்ருயிருந்து

1 ஹாரோல்ட் மன்னனின் குமாரி கைத்தா (Gytha) என்பவளை. இந்த விவாகத்திற்குப் பிறகு சுமார் ஐந்நூறு வருஷ காலம் வரை இங்கிலாந்துக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாமலிருந்தது.

வளர வேண்டிய ருஷ்யா, பல பிரிவுகளாவதற்கு எது வுண்டாயிற்று. இப்படிப் பிரிந்துபோனவர்களுக்குள் ஓயாத சண்டை. தவிர, கீவ் நகரம் யாருடைய சுவாதீனத்தில் இருக்கிறதோ அவன், மற்ற அரசர்களைக் காட்டிலும் மேலானவன் என்று கருதப்பட்டு வந்தான். இதனல். இந்த கீவ் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள எல்லோரும் போட்டி யிட்டனர். போட்டி காரணமாக, கீவ் நகரத்தின் செல்வாக்கு குறைய ஆரம்பித்தது.

இந்தப் போட்டியிலே கலந்துகொண்டு ஓரளவு வெற்றி பெற்ற ஒருவனைப்பற்றி மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும் இவனதான் வ்ளாடிமீர் மோனேமாக்[1] என்பவன்; யாரோஸ் லாவின் பேரன்; இங்கிலாந்தின் அரச குமாரியை மணந்து கொண்டவன். இவன் 1113-ம் வருஷத்திலிருந்து 1125-ம் வருஷம் வரை கீவ் நகரத்தில், அதன் புகழுக்குக் கூடியவரை பங்கம் வராமல் பாதுகாக்கின்ற முறையில் ஆண்டு வந்தான். இவன் ஒரு சுத்த வீரன்; உயர்ந்த லட்சியங்களுடையவன். இவன் "போதனைகள்"[2] என்ற ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறன். அதில் இவன் மனப்பாங்கு நன்கு வெளிப்படுகிறது. ஓரிடத்தில் கூறுகிறன்:— நீ குதிரை சவாரி செய்துகொண்டு போகிறபோதோ, அல்லது யாருடனும் சம்பாஷணை செய்யாமல் சும்மாயிருக்கிற போதோ, வேறு பிரார்த்தனை செய்ய உனக்குத் தெரியாவிட்டால் 'கடவுளே! என் மீது கருணை காட்டு' என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிரு. வீணன எண்ண மெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் இந்தப் பிரார்த்தனை

---

[1] Vladimir Monomakh. [2] Book of Instructions

யைச் செய்து கொண்டிருப்பது நல்லது. எல்லாவற்றையும்விட, ஏழை எளியவர்களை மறவாதே; உன் சக்திக்குத் தகுந்தபடி அவர்களைப் போஷித்துக் காப்பாற்று. அநாதைகளுக்கு உதவி செய்; கைம் பெண்களைக் காப்பாற்று; வலியார், மெலியாரை அடக்கி ஒடுக்குவதற்கு இடங் கொடாதே.''

இந்தப் போதனைகளை, தன் பிள்ளைகளுக்கு இவன் எழுதி வைத்துப் போனதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இவனுடைய சுய சரித்திரமும், மிகுந்த இலக்கியச் சுவையோடு இடம் பெற்றிருக்கிறது. தான் ஓயாது உழைப்பவனென்றும், தன்னை எதிர்த்த சத்துருக்களின்மீது எண்பத்துமூன்று தடவை படையெடுத்ததாகவும், அநேக காட்டு மிருகங்களை எதிர்த்துப் போராடியதாகவும் இவன் இதில் கூறிக்கொள்கிறான்.

இந்தச் சுய திருப்தியோடு இவன் கண் மூடிக்கொண்டிருக்கலாகாதா? தன் மூதாதையர்களைப் போலவே, ராஜ்யத்தைத் தன் ஏழு பிள்ளைகளுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டுப் போனான். கேட்க வேண்டுமா ராஜ்யத்தின் சீரழிவுக்கு? கீவ் நகரத்தின் முக்கியத்துவமே போய் விட்டது. ஆனால் இதனை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற போட்டியோ குறையவில்லை. போட்டியிலே வெற்றி பெற முடியாதவர், இதனைப் போலவே வேறு நகரங்களை நிர்மாணம் செய்தனர்; இதன் மூலம் கீவ் நகரத்தின் செல்வாக்கைக் குறைக்க முயன்றனர்; மற்றும் இந்த நகரத்தை அடியோடு அழித்து விடவும் முற்பட்டனர். மேலே சொல்லப்பெற்ற வ்ளாடிமீர் மோனோமாக்கின் பேரனே 1169-ம் வருஷம் இந்த நகரத்தை நிர்மூலமாக்கி விட்டான். இதைப் பின்னர் கவனிப்போம்.

2

மாஸ்க்கோ ராஜ்யம்

கீவ் ராஜ்யத்தின் புகழ் மங்க மங்க, அங்கு வாழ்க்கை நடத்துவது மிகவும் கடினமாகிவிட்டது. அங்கே வசித்த ஜனங்களும், அந்த ராஜ்யத்திற்காகப்போட்டி போட்ட அரச பரம்பரையினரும், கிழக்குப் பக்கமாகவும் மேற்குப் பக்கமாகவும் சென்று குடியேறத் தொடங்கினர். கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்று குடியேறியவர்கள், நாளாவட்டத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றார்கள். இவர்களைத்தான், இன்றைய ருஷ்யாவின் ஆதி நிர்மாண கர்த்தர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். ருஷ்ய சரித்திரம் இவர்களை 'பெரிய ருஷ்யர்கள்'[1] என்று அழைக்கிறது. ருஷ்யாவின் இன்றைய ஜனத்தொகையில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் இவர்களே. இவர்கள் பேசுகிற பாஷைதான் இப்பொழுது அரசாங்க பாஷையாக இருக்கிறது.

கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்றவர்கள், வால்கா[2] நதி ஓடுகின்ற பிரதேசங்களில் குடியேறினார்கள். ருஷ்ய சரித்திரத்தின் பிறப்பிடம் நீப்பர் நதிக்கரை

---

[1] மேற்குப் பக்கமாகச் சென்றவர்கள் 'சிறிய ருஷ்யர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இப்பொழுது உக்ரேன் (Ukraine) பிரதேசத்தில் வசிக்கிறவர்கள் இவர்களே. பைலோ ருஷ்யா (Bylorussia) என்ற பிரதேசத்தில் வசிக்கிறவர்கள் வெள்ளை ருஷ்யர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். பைலோ அல்லது பெலோ, என்றால் ருஷ்ய பாஷையில் வெண்மை என்று அர்த்தம்.

[2] Volga.

யென்றால், அதன் வளர்ப்பிடம் வால்கா நதிக்கரை யென்று சொல்ல வேண்டும். இங்குக் குடியேறியவர்களை பழமையிலே வெறுப்படைந்து புதுமையிலே மோகங் கொண்டவர்கள்; அதாவது தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரே இடத்தில் வசித்து வந்த காரணத்தினால் அந்த இடத்தின்மீது ஒருவித வெறுப்பு ஏற்பட்டு, எங்கேனும் ஒரு புதிய இடத்திற்குச் செல்ல மாட்டோமா என்ற ஆவல்கொண்டவர்கள். அந்த ஆவல் மிகுதியினால்தான் வால்கா நதிப் பிரதேசத்தில் குடியேறினார்கள் என்று சொல்ல முடியாது; சுயேச்சையாக வாழ்வதிலே விருப்பங்கொண்டவர்கள், அந்த விருப்பங் காரணமாகவே இவர்கள் கீவ் ராஜ்யத்தைவிட்டு வெளியேறினார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஏனென்றால் கீவ் ராஜ்யத்தில் ஜனவிருப்பத்தைத் தழுவிய ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது; அரச பதவியிலே வீற்றிருக்கிறவர்கள் சுயேச்சையாக ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. ஜனங்கள், தேவையானபோது ஒரு பொதுச் சபையாகக்கூடி, அரச பீடத்திலே அமர்ந்திருக்கிறவன், தங்களுக்குப் பிடித்தமில்லாதவனாகிவிட்டால் அவனை அந்தப் பீடத்திலிருந்து கீழே இறங்கும்படி செய்துவிடுவார்கள்; பிடித்தமானவனை அந்த ஆசனத்தில் ஏற்றிவிடுவார்கள். இப்படிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் நடைபெற்றிருக்கிறது. வெளிச் சத்துருக்களிடமிருந்து ஜனங்களை காப்பாற்றுவதற்காக அரசன் இருக்கிறானே தவிர, அவர்களை ஆள்வதற்காக அல்ல என்ற எண்ணமே கீவ் ராஜ்ய வாசிகளிடம் குடிகொண்டிருந்தது. அரசபதவியின் ஸ்திரத்தன்மையிலும் அதன் தெய்விக அமிசத்திலும் நம்பிக்கைக் கொண்டவர்களுக்கு, ஜனங்களின் இந்த மனப் போக்கு பிடிக்குமா?

இப்படிப்பட்டவர்களே, அதாவது சுயேச்சை மனப் பான்மையுடைய அரச பரப்பரையினரே, வால்கா நதிப் பிரதேசத்திற்குச் சென்றார்கள்; இவர்களை அண்டி வாழ்ந்திருந்த பணக்காரர் அல்லது பிரபுக்கள் சிலரும் கூடச் சென்றனர்; சாதாரண ஜனங்களும் கூட்டங் கூட்டமாகப் பின் தொடர்ந்தார்கள். இந்தச் சாதாரண ஜனங்கள் பின் தொடர்ந்ததற்குக் காரணமென்னவென்றால், இவ் ராஜ்யத்தின் பலவீனத்தை அறிந்த கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் பலர் அடிக்கடி அதனைத் தாக்கி வந்தனர். உயிருக்கும் உடைமைக்குப் மதிப்பில்லாமற் போய்விட்டது. நிம்மதியான வாழ்க்கையை நடத்த முடியாதவர்களானார்கள் குடி மக்கள். நிம்மதியான வாழ்க்கையை எதிர்பார்த்தே இவர்கள் மேற்படி அரச பரம்பரையினரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். ஆனால், அடிமை வாழ்க்கையிலேதான் இவர்கள் நிம்மதி காண வேண்டியதாகிவிட்டது.

வால்கா பிரதேசம், வாசத்திற்கும் விவசாயத்திற்கும் தகுதியுடையதாயிருந்தது. விஸ்தீரணமான பூமிகளை, அரச பரம்பரையினர், தங்கள் தங்களுக்கென்று சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர்; இவற்றின் சர்வசுவாதீனமும் தங்களுடையதே என்று பலவகையாலும் ஊர்ஜிதம் செய்துகொண்டனா. விவசாயத்திற்கென்று சில நிலங்களை, தங்களைப் பின் தொடர்ந்த சாதாரண ஜனங்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்தனர். இங்ஙனம் சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் பல தோன்றின.

அரசபரம்பரையினரை அண்டி வாழ்ந்திருந்தவர் பலர், அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தார்கள் என்று மேலே சொன்னோமே இவர்கள் யாரென்றால், ஆதியில் ஸ்லாவியர்கள், தங்கள் பாதுகாப்புக்கென்று

வாரஞ்சியர்கள் சிலரை நியமித்துக் கொண்டார்களல்லவா, அவர்களிடப் சேவை புரிந்த போர் வீரர்களின் பரப்பரையினர்; கீவ் ராஜ்யத்திலேயே ஸ்திரமாகத் தங்கிவிட்டவர்கள். இவர்கள், அரச பரப்பரையினருக்குள் நடைபெற்ற பூசல்களில் பங்கு கொண்டும், வியாபாரஞ் செய்துப் நாளாவட்டத்தில் பணக்காரர்களானார்கள். பணமிருக்கிறவர்கள் பிரபுக்கள்தானே? இவர்கள் போயார்கள்[1] என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். அதாவது பிரபுக்கள் என்று பொருள். இவர்கள் அரசர்களிடத்தி லிருந்து சர்வ மானியம் பெற்று, அதற்குப் பிரதியாக, அவர்களுக்குத் தேவையான போது யுத்த சேவை செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனல் இவர்கள் அப்படி நிரந்தரமாக ஓர் அரசனுக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை. இஷ்டப்பட்டவருக்குத் தங்கள் சேவையை அளித்து வந்தார்கள். பதினைந்தாவது நூற்றுண்டுக்குப் பிறகுதான், இவர்கள், யாரிடமிருந்து சர்வ மானியம் பெற்றுர்களோ அவர்களுக்கு மட்டும் உடன்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் தோன்றின என்று மேலே சொன்னுமல்லவா, இவையுள் முக்கியமானது சூஸ்டால்[2] என்னும் ராஜ்யம். இதனை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தவன் ஆண்ட்ரூ போகோலியுபிஸ்க்கி.[3] இவன், ரூரிக் அரச பரம்பரையினருள் மூத்தவன் என்ற முறையில் கீவ் ராஜ்யத்திற்குரியவனு யிருந்த போதிலும்,—அதாவது வ்ளாடிமீர் மோனே மாக்கின் பேரன்—அந்த கீவ் ராஜ்யத்தை ஓங்கவிடாமல் செய்வதிலும், தான் புதிதாக ஸ்தாபித்த ராஜ்யத்தை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் அதிக சிரத்தை

[1] Boyars. [2] Suzdal. [3] Andrew Bogoliubski.

கொண்டான். தன் ராஜ்யத்தின் தலைநகருக்குத் தன் முன்னோர்களின் பெயரையே வைத்தான். அதாவது வ்ளாடிமீர் என்பது சூஸ்டால் ராஜ்யத்தின் தலைநகர மாயிற்று. கீவ் நகரத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்த பெருமை யாவும் இந்த வ்ளாடிமீர் நகரத்திற்கு ஏற்படவேண்டு மென்று இவன் பல் வகையிலும் முயன்றான். இந்த முயற்சியில் ஒன்றாகவே கீவ் நகரத்தை 1169-ம் வருஷம் நிர்மூலப் படுத்தினான். அந்த நகரத்திலிருந்த புராதனச் சின்னங்கள் பலவற்றை வ்ளாடிமீர் நகரத் திற்கு மாற்றிக் கொண்டான். கிறிஸ்துவ தேவால யங்கள் பலவற்றை இங்குக் கட்டினான். இங்ஙனமே தன் ராஜ்ய எல்லைக்குள் வேறு பல புதிய நகரங்களை யும் நிர்மாணஞ் செய்தான். ருஷ்யாவுக்குள் தானே முதன்மையான அரசனாகவும், தன்னுடைய சூஸ் டால் ராஜ்யமே முதன்மையான ராஜ்யமாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பது இவன் ஆசை. இந்த ஆசையை இவன், தன் ஆயுட் காலத்திலேயே ஒரு வாறு நிறைவேற்றிக்கொண்டான் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஆண்ட்ரூ, சர்வாதிகார மனப்பான்மை கொண் டவன். இதனால் அரசுரிமை சம்பந்தமாக கீவ் ராஜ் யத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்த முறைகளனைத்தை யும் அடியோடு மாற்றியமைத்தான். ஜன விருப்பத் தைத் தழுவிய ஆட்சியை இவன் விரும்பவில்லை. ராஜ் யத்தின் சகல அதிகாரங்களும் அரசனைச் சேர்ந்த வையே. அவற்றில் ஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான பாத் தியமுமில்லை என்ற கொள்கையையும். ராஜ்யம் முழு வதும், அதிலுள்ள நிலபுலங்கள் உள்பட யாவும், அரசனைச் சேர்ந்ததே, அதனைப்பற்றிய உரிமை அரச னுடைய பரம்பரை உரிமையாகும் என்ற கொள் கையையும் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவந்தான்.

தவிர, தன் முன்னோர்கள் செய்து வந்ததைப்போல், ராஜ்யத்தைத் தன் சந்ததியினருக்குப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்க இவன் மறுத்துவிட்டான். மூத்த மகனே பட்டத்திற்கு வரவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தான். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானல், ஆண்ட்ரூதான் ருஷ்யாவில் முதன் முதலாக முடியாட்சிக் கொள்கையை ஸ்தாபித்தவன்.

ஆனல் இவனிடத்தில் ஒரு பெருங்குறை இருந்தது. எல்லாரையும் அடங்கியாளப் பார்த்தான். தன்னுடைய மேலான அந்தஸ்தை எல்லோரும், அதாவது புதிதாக ராஜ்யங்கள் கோலிக்கொண்ட மற்ற அரசர்களும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினன்; அங்கீகரிக்க மறுத்தவர்கள் மீது போர் தொடுத்தான். மற்றும், போயார்கள் விஷயத்தில் இவன் மிகவும் கடுமையாக நடந்துகொண்டான். அவர்களில் பலரைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்தான்; ஒருவனைக் கொலையும் செய்துவிட்டான். கொலை செய்யப்பட்டவனுடைய உறவினர் ஆத்திரமடைந்து ஆண்ட்ரூவைக் கொன்றுவிட்டார்கள். 1157-ம் வருஷம் மிகுந்த பிரதாபத்தோடு ஆரம்பித்த இவனுடைய ஆட்சியானது 174-ம் வருஷம் மிகுந்த பரிதாபகரமாக முடிந்தது.

இவனுக்குப் பின் வந்தவர்கள் இவன் வழியைப் பின்பற்றவில்லை. தகப்பனுக்குப் பின் மூத்த மகனுக்குத்தான் அரசுரிமை யுண்டு என்ற முறையைக் கைவிட்டுவிட்டு, பழைய சம்பிரதாயப் பிரகாரம், எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ராஜ்யத்தில் பங்குண்டு என்ற முறையைக் கடைப்பிடிக்கலானர்கள். இதே பிரகாரம் வேறு பல ராஜ்யங்கள் தோன்றினவென்று சொன்னேமல்லவா, அந்த ராஜ்யங்களைச் சேர்ந்தவர்

களும் செய்யலானார்கள். ஒன்றாக உருக்கொள்ள வேண்டிய ருஷ்யா பலவாக உடைந்தது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் ஒவ்வோர் அரசன். இவர்களுக்குள்ளே இடைவிடாத போராட்டம். யாரோஸ்லாவ் மன்னன் காலத்திற்குப் பிறகு தொடங்கிய இந்தப் போராட்டம், சுமார் இருநூறு வருஷகாலம் நடைபெற்று வந்தது. இந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளும் ருஷ்ய சரித்திரத்தில் மிகவும் இருளடர்ந்த பாகம். உருப்படியான காரியம் ஒன்றும் நிகழவில்லை. இந்தக் காலத்தில் ருஷ்யாவில் மொத்தம் அறுபத்துநான்கு தனி தனி ராஜ்யங்கள் இருந்தன. இவற்றை இருநூற்று தொண்ணூற்று மூன்று பேர் ஆண்டார்கள். இவர்களுக்குள் நிகழ்ந்த பூசல்களை எண்ணிமுடியாது.

இந்தப் பூசல்களினால் ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் ஒரு புறமிருக்கட்டும், நிரபராதிகளான எத்தனை பேர் அடிமைகளானார்கள்! வெற்றி கொண்டவர்கள், தோல்வியடைந்தவர்களை அடிமை கொண்டார்கள். இந்த அடிமைகளை விவசாயத்திற்கும் மற்றச் சில்லரைத்தொழில்களுக்கும் உபயோகப் படுத்திக் கொண்டார்கள். மிகுதிப்பட்டவர்களை அந்நிய நாடுகளுக்கு அடிமைகளாக ஏற்றுமதி செய்து அதன்மூலம் நல்ல பணஞ் சம்பாதித்தார்கள்.

தவிர, ராஜ்யம் பல பிரிவுகளாக்கப்பட்டதன் விளைவாக, அரச பரம்பரையினரிற் பலர், செலவுக்குத் தக்க வருமானமில்லாதவர்களானார்கள். அவர்களுக்குச் சொந்தமாயிருந்த நிலங்களும் பல துண்டுகளாக்கப்பட்டன. இங்ஙனமே, விவசாயஞ் செய்துவந்தவர்களுடைய நிலங்களும் துண்டாடப்பட்டன. வருமான மில்லாதவர்கள் வருமானமுள்ளவர்களிடமும், குறைவான நிலமுடையவர்கள் அதிகமான நில

முடையவர்களிடமும் தஞ்சம் புகவேண்டியதாயிற்று. பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்பட்டன. நிலச் சுவான்தார்களென்றும், அந்த நிலச் சுவான்தார்களுக்காக உழைக்க வேண்டியவர்களென்றும் முக்கியமான இரு பிரிவினர் தோன்றினர்கள். நிலச் சுவான்தார்களுக்குத் துணையாயிருந்தார்கள் பாதிரிமார்கள். இதன் பலனாக இவர்களும் ஏராளமான சொத்துக்களுக்கு அதிபதிகளானார்கள்.

பதின்மூன்ரும் நூற்ருண்டின் முற் பகுதியில் ருஷ்யா, சிதிலமடைந்துபோன வீடாகக் காட்சியளித்தது. ஜனங்கள் சுயநல மிகுந்தவர்களாய், பொதுமை உணர்ச்சியற்றவர்களாய் இருந்தார்கள். நாட்டுப்பற்று என்பது இம்மியும் காணப்படவில்லை. கேட்கவேண்டுமா அந்நியர்களின் படையெடுப்புக்கு? இந்தக் காலத்தில்தான் மங்கோலியர்கள் படையெடுத்து வந்தார்கள்.

இந்த மங்கோலியர்கள் ஒரு முரட்டு ஜாதியினர். கொள்ளையடிப்பதும் கொலை செய்வதும் இவர்களுக்குச் சர்வ சாதாரணம்; நாடோடி வாழ்க்கையில் அதிக விருப்பம். இப்படிப்பட்டவர்களை டெமுஜின்[1] என்பவன் ஒன்றுபடுத்தினன்; சில கட்டுப்பாடுகளுக்குட்படும்படி செய்தான். அவர்களும் இவனைத் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டு ஜெங்கிஸ்கான்[2] என்று போற்றி, பயபக்தியுடன் பின்பற்றி வந்தார்கள். ஜெங்கிஸ்கான் என்பது ராஜாதி ராஜன் என்பது போல.

இந்த ஜெங்கிஸ்கானுடைய தலைமையில் மங்கோலியர்கள், ஆசியாவின் ஏறக்குறைய பாதி பாகத்தை

[1] Temujin. [2] Genghis Khan 1162–1227.

ஜெங்கிஸ் கான்

ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்கள். இந்த ஆக்கிரமிப்பில் சுமார் ஐம்பது லட்சம் பேர் மடிந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இவர்கள் 1223-ம் வருஷம் ருஷ்யாவின் தெற்குப் பகுதியின்மீது படையெடுத்து வந்தார்கள். ருஷ்யர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு இவர்களை எதிர்த்து நின்றார்கள். பயனில்லை. தோல்வியடைந்தார்கள். ஆனால் மங்கோலியர்கள், தங்கள் வெற்றியை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளாமல் திரும்பிப் போய் விட்டார்கள்.

இவர்கள் இப்படித் திரும்பிப்போனதை ருஷ்யர்கள், தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டு ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால்

அப்படிச் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அந்நிய ஆதிக்கத்துக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க, தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படித் தான் இருந்தன இவர்களுடைய இந்தக் காலத்து நடவடிக்கைகள். பொதுச் சத்துரு ஒருவன் தோன்றியிருக்கிறான் என்று தெரிந்ததும், இவர்கள், தங்கள் பழைய பகைமைகளையெல்லாம் மறந்து ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டாமா? அதை இவர்கள் செய்யவில்லை. அதற்குப்பதிலாக இவர்களிடையே வேற்றுமைகள் அதிகரித்து வந்தன. பரஸ்பர உதவியென்பது லவலேசமும் இல்லாமற் போய்விட்டது.

மங்கோலியர்கள் சுமார் பதினைந்து வருஷங் கழித்து, 1238-ம் வருஷம், பட்டுகான்[1] என்பவன் தலைமையில் மறுபடியும் படையெடுத்து வந்தார்கள். ருஷ்யாவின் மத்தியப் பகுதியிலிருந்த அநேக நகரங்கள் இவர்களால் அழிக்கப்பட்டன. இப்படி அழிபட்ட நகரங்களுள் கீவ் நகரமும் ஒன்று. ஆண்ட்ரூ மன்னன் அழித்தது போக மிஞ்சியிருந்ததை இவர்கள் 1240-ம் வருஷம் அழித்து விட்டார்கள். இந்த அழிவுக்குப் பிறகு இந்நகரத்தில் சுமார் இருநூறு வீடுகளும் ஒரு சில மக்களுமே இருந்தனர் என்று நேரில் பார்வையிட்ட ஒரு பாதிரி கூறுகிறான். சுமார் இரண்டு வருஷகாலம் மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பினால் ருஷ்ய மக்கள் பல அவதிகளுக்குள்ளானார்கள். ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் யுத்தக் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டு வெளிநாடுகளில் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டார்கள். 'ருஷ்யாவில் இனி ஜனங்களே இல்லையா' என்று வெளிநாட்டார் ஆச்சரியத்துடன் கேட்கலானார்கள். மங்கோலியர்கள், இந்தத்

---

1 Batu Khan.

தடவை, பழைய மாதிரி திருப்பிப் போய்விடவில்லை; ருஷ்யாவிலேயே ஸ்திரமாகத் தங்கி ஆதிக்கஞ் செலுத்தத் தீர்மானித்துவிட்டார்கள். 1242-ம் வருஷம், வால்கா நதி, காஸ்ப்பியன் கடலில்[1] வந்து சேருகிற ஓரிடத்தில், தங்கள் தலை நகரத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள். இந்த நகரத்துக்கு ஸறை[2] என்று பெயர். சுமார் இருநூறு வருஷத்திற்கதிகமாக இவர்களுடைய ஆதிக்கம் ருஷ்யாவில் நடைபெற்றது.

மங்கோலியர்கள் மிகக் கொடியவர்களாயிருந்தாலும், தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்கிற வகையில் மிகவும் சாமர்த்தியமாக நடந்து கொண்டார்கள்; ருஷ்யர்களுக்கு அடிமை விஷத்தை வெகு லாகவமாகப் புகட்டினார்கள்; ஜனங்களுடைய மத விஷயங்களில் தலையிடவில்லை; மத ஸ்தாபனங்களுக்கு அநேக சலுகைகள் காட்டினார்கள்; பாதிரிமார்களை கௌரவித்தார்கள். ஆனால் ஜனங்கள்மீது தலைவரி விதித்தார்கள்; இந்த ஜனங்கள்மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்தி வந்த சிற்றரசர்கள் அத்தனை பேரையும், தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்து விட்டார்கள். அந்தச் சிற்றரசர்களும், மங்கோலியர்களுக்கு ஒழுங்காகக் கப்பஞ் செலுத்துவதிலும், அவர்கள் கேட்கிறபோது படைகள் அனுப்புவதிலும் பெருமை யடைந்தார்கள். மங்கோலியர்களுடைய தயவைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள ருஷ்யச் சிற்றரசர்களுக்குள்ளே எவ்வளவு போட்டி! இதற்காக இவர்களுக்குள்ளேயே எவ்வளவு பொருமை! ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கொடுப்பதிலும் துரோகஞ் செய்வதிலும் இவர்கள் கைதேர்ந்தவர்களானார்கள். அடிமை வாழ்க்கை, மனிதர்களை எத்தகைய இழி

[1] Caspian Sea. [2] Sarai.

யிலேக்கு இழுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறது? சுருக்கமாகச் சொல்லுமிடத்து, மங்கோலியர்களின் இருநூறு வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட ஆதிக்க காலத்தில், ருஷ்யர்கள் தன் மதிப்பு உணர்ச்சி என்பதை அடியோடு இழந்துவிட்டார்கள்; இவர்களுடைய தேசப்பற்று, இன உணர்ச்சி எல்லாம் எங்கோ போய் ஒளிந்து கொண்டன; அன்றாட வாழ்க்கையை அசிரத்தையுடன் நடத்தி வந்தார்கள்.

இந்த அசிரத்தையிலிருந்து இவர்களை விடுதலை செய்து, சுதந்திர வாழ்க்கையில் பற்றுண்டாகுமாறு செய்தவன் டிமிட்ரி[1] என்பவன். இவன்தான் முதன் முதலில் மங்கோலியர்களை தைரியமாக எதிர்த்தவன்; அவர்கள்மீது வெற்றியும் கண்டவன். மங்கோலியர்களைப் புறமுதுகிடச் செய்ய முடியாது என்ற ஒரு பிரமை ருஷ்யர்களுக்கு இருந்து வந்தது; அந்த பிரமையை அகற்றியவன் இவனே. இவனைப்பற்றிச் சிறிது தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

இந்த டிமிட்ரி காலத்தில்தான் மாஸ்க்கோ[2] ராஜ்யம் பிரபலமடைந்தது. ருஷ்யாவில் எத்தனையோ சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் இருந்ததைப்போல் இந்த மாஸ்க்கோ ராஜ்யமும் ஒன்றாயிருந்தது. இஃதெப்படி ஒரு பெரிய ராஜ்யமாக வளர்ந்தது என்பது ருசிகரமான கதை. ஏனென்றால் இன்று ருஷ்யாவின் தலைநகரமாயிருப்பது மாஸ்க்கோ அல்லவா?

ருஷ்ய சரித்திரத்தில், முதன் முதலாக மாஸ்க்கோ என்ற பெயரை 1147-ம் வருஷத்தில்தான் கேள்விப்படுகிறோம். வ்ளாடிமீர் மோனேமாக் என்னும் அரசன், தன் ராஜ்யத்தை எழு பிள்ளைகளுக்கும் பங்கு

1 Dmitri.
2 Moscow.

போட்டுக் கொடுத்தான் என்று முன்னே சொல்லி யிருக்கிறோமல்லவா, இவர்களுள் ஒருவனான ஜார்ஜ் என்பவனுக்கு சூஸ்டால் என்ற பிரதேசம் கிடைத் தது. இந்தப் பிரதேசத்தை, ஒரு ராஜ்யமாக முன் னுக்குக் கொண்டு வந்தவன்தான் ஆண்ட்ரூ போகோலியுபிஸ்க்கி என்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபக மிருக்கும். மேற்படி ஜார்ஜ் என்பவன், தனது சுக வாச நிமித்தம், மாஸ்க்வா[1] நதிக்கரையின்மீது ஒரு வீடு நிர்மாணித்துக் கொண்டான். இப்பொழுது க்ரெம்லின்[2] அரண்மனை எங்கு இருக்கிறதோ அந்த இடத்தில்தான் இந்த வீடு இருந்தது. இதுதான் பின் னர் ஒரு ராஜ்யமாக வளர்ந்தது.

இங்ஙனம் வளர்ந்ததற்குக் காரணமாயிருந்தவன் அலெக்ஸாந்தர் நெவ்ஸ்க்கி[3] என்பவன். இவன், சூஸ்டால் அரச வமிசத்தைச் சேர்ந்தவன்; நோவ் கோரோட், கீவ், வ்ளாடிமீர் ஆகிய ராஜ்யங்களை ஒன்று கட்டி ஆண்டவன்; ருஷ்யர்களுக்கு விரோத மாக வடக்கே ஸ்வீடனிலிருந்தும் மேற்கே லிவோ னியா[4] என்ற பிரதேசத்திலிருந்தும் வந்த படை யெடுப்புகளை எதிர்த்து வெற்றி கொண்டவன். இவ னுடைய வெற்றிப் பிரதாபங்கள் அநேக காவியங் களாகப் புனையப் பெற்றிருக்கின்றன. இவனை அமா னுஷ்ய சக்தி வாய்ந்தவன் என்று ருஷ்யர்கள் போற்றி வந்தார்கள்

இப்படிப்பட்ட திறமைசாலிகூட மங்கோலியர் களுக்குத் தலை வணங்கிக் கொடுக்கும்படியாயிற்று. அவர்களை எதிர்த்து நிற்பதிலே பயனில்லையென்பதை இவன் நன்கு தெரிந்து கொண்டான். ருஷ்யர்கள்

---

1 Moskva. 2 Kremlin.
3 Alexandar Nevski 1236—1263.
4 Livonia.

அடியோடு அழிந்து போகாதிருக்க வேண்டுமானல், மங்கோலியர்களுக்கு அடங்கி வாழ்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்பதை அறிந்து அப்படியே நடந்து கொண்டான்.

இந்த அலெக்ஸாந்தர், தன் கடைசி மகனை டேனியல்[1] என்பவனுக்கு, மாஸ்க்கோவையும், அதைச்சுற்றிச் சுமார் ஐந்நூறு சதுர மைல் விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசத்தையும் ஒரு தனி ராஜ்யமாக அமைத்துக் கொடுத்தான். இப்படி அமைத்துக் கொடுத்தது 1263-ம் வருஷம். இதற்குப் பிறகுதான் மாஸ்க்கோவின் வளர்பிறை வாழ்வு தொடங்கியது. இதன் சரித்திரந்தான் இனி ருஷ்யாவின் சரித்திரம்.

மாஸ்க்கோ அரச பரம்பரையினர், அலெக்ஸாந்தர் நெவ்ஸ்க்கி காட்டிய வழியைத் திறம்பட பின் பற்றினர். மங்கோலியர்களைப் பலவிதத்திலும் திருப்தி செய்து அதன்மூலம் தங்கள் செல்வாக்கை அதிகரித்துக் கொண்டனர்; இவர்களுடைய செல்வமும் பெருகியது; ராஜ்யமும் விஸ்தீரணமடைந்தது.

மங்கோலியர்களும் இந்த மாஸ்க்கோ அரச பரம்பரையினருக்கு அதிகமான சலுகை காட்டி வந்தார்கள். அப்பொழுதுதானே, மற்ற ருஷ்ய அரசர்களுக்கு, மாஸ்க்கோவியர்களிடத்தில் பொறாமை உண்டாகும்? பகைமை வளரும்? இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில்தானே எந்த ஓர் அந்நிய ஆதிக்கமும் வலுவடைகிறது?

மங்கோலியர்களிடம் இச்சகமாக நடந்து கொண்டதனல் மாஸ்க்கோவியர்களுக்கு ஓர் அனுகூலம் ஏற்பட்டது. அதாவது மங்கோலிய ஆதிக்கம்

---

1 Daniel.

இவர்களை அதிகமாகப் பாதிக்கவில்லை. ஆனல் இவர்கள்தான் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு டிமிட்ரி யின் தலைமையின் கீழ் அந்த ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நின்ருர்கள்.

இங்ஙனம் இவர்கள் எதிர்த்து நிற்பதற்கு அனுகூலமாகவே மங்கோலியர்களுடைய நிலைமை யும் இருந்தது. அவர்களுக்குள்ளே பல பிரிவினைகள் ஏற்பட்டு விட்டன. தான்ருேன்றித் தலைவர்கள் பலர் தோன்றி வருஷக்கணக்கில் அவர்களுக்குள்ளிருந்த கட்டுப்பாட்டைக் குலைத்து விட்டனர். இதனை டிமிட்ரி நன்கு அறிந்து கொண்டு விட்டான். இத் தருணம் தப்பினல் வேறு தருணம் வாய்க்காது என்று தீர்மானித்து அவர்களை எதிர்த்தான்.

இந்த டிமிட்ரி, ஒன்பதாவது வயதில் மாஸ்கோ அரசபீடத்தில் அமர்ந்தான். 1359-ம் வருஷத்தி லிருந்து 1389-ம் வருஷம் வரை, முப்பது வருஷகாலம் ஆட்சி புரிந்தான். தன் மீது பகைமை பாராட்டி வந்த சிற்றரசர் ஓரிருவரைத் தவிர்த்து மற்றவர் அனைவரையும் மங்கோலியர்களுக்கு விரோதமாக ஒன்று திரட்டினன். மங்கோலியர்கள், ருஷ்யாவில் கிறிஸ்துவ மதத்தை அழித்துவிடத் தீர்மானித்திருக் கிருர்கள் என்ற ஒரு வதந்தி இந்தக் காலத்தில் இவன் காதில் விழுந்தது. ருஷ்ய மக்களை ஒன்றுபடுத்த இதனைச் சிறந்த கருவியாக உபயோகித்துக் கொண் டான். பாதிரிமார்களுடைய பூரண ஆதரவும் இவனுக்குக் கிடைத்தது.

இந்தப் பக்க பலங்களுடன் டிமிட்ரி 1380-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் எட்டாந்தேதி, டான்[1] நதிக்கரையின்மீது குலிக்கோவோ[2] என்னுமிடத்தில்

---

[1] Don. [2] Kulikovo.

மங்கோலியர்களைச் சந்தித்தான். போர் முனை, பத்து மைல் நீளமுடையதா யிருந்ததென்றும், இருபக்கத்திலும் ஒரே ஜன சமுத்திரமா யிருந்ததென்றும், இத்தகைய பெரும் போரில் ருஷ்யர்கள் இதற்கு முன்னர் ஈடுபட்டதில்லை யென்றும் ருஷ்ய சரித்திராசிரியர்கள் இந்த யுத்தத்தைப் பற்றி வருணித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கடைசியாக ருஷ்யர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. ஆனால் இந்த வெற்றியினால் மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம் ஒழிந்துவிடவில்லை; அடுத்த நூறு வருஷம் வரை இருந்து கொண்டுதானிருந்தது.

டான் நதிக்கரை யுத்தத்தில் மங்கோலியர்கள் தோல்வியுற்றுத் திரும்பிப்போய் விட்டார்களாயினும், இரண்டு வருஷங்கழித்து மீண்டும் மாஸ்க்கோவை நோக்கி வந்தார்கள். டிமிட்ரி அப்பொழுது அங்கு இல்லை. நகரத்தின் பாதுகாப்பைப் பிரதம பாதிரியிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு வேறு அலுவலாகச் சென்றிருந்தான். அந்தப் பாதிரியோ, மங்கோலியர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்களென்று கேள்விப்பட்டதும் ஊரைவிட்டே ஓடிப்போய் விட்டான். மங்கோலியர்கள் வந்தார்கள்; சூறையாடினார்கள்; ஆயிரக்கணக்கில் மக்களைக் கொன்று குவித்தார்கள்; வீடுவாசல்களை எரிக்க விட்டு வேடிக்கை பார்த்தார்கள்; வெற்றி யடைந்ததாகத் திருப்தி கொண்டு திரும்பிப் போய் விட்டார்கள்.

டிமிட்ரி வந்து பார்த்தான். குவிந்து கிடக்கும் பிணங்களை அப்புறப் படுத்துவதற்குக்கூட ஆட்களில்லை. பிரதம பாதிரியைக் கடிந்து கொண்டான். அவனை விலக்கிவிட்டு, வேறொருவனை அவன் ஸ்தானத்தில் நியமித்தான். மத விஷயங்களில் ஓர் அரசன் தலையிட்டது ருஷ்ய சரித்திரத்தில் இதுதான் முதல்

தடவை. மாஸ்க்கோவைப் பழைய நிலைமைக்குக் கொண்டுவர அரும்பாடு பட்டான் டிமிட்ரி. ஆனால் இதற்காக இவன் ஒழுங்கற்ற முறைகளைக் கையாண்டான். அக்கம் பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யங்களைப் பயமுறுத்தி அவைகளிடமிருந்து திறைப்பணம் வசூலித்து மாஸ்க்கோ பொக்கிஷத்தை நிரப்பினன்.

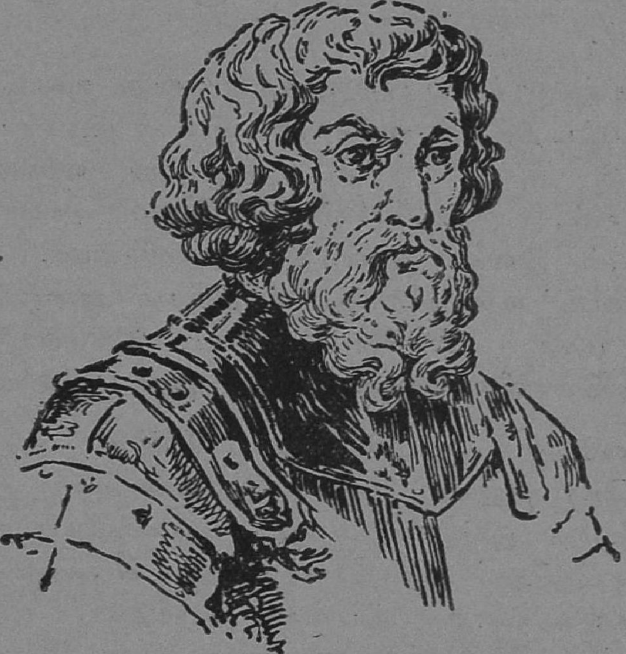

டிமிட்ரி டான்ஸ்க்காய்

இங்ஙனம் இவன் நெறி தவறி சில சமயங்களில் நடந்தானெனினும், இவனைச் சிறந்த ராஜதந்திரியென்று இவனுடைய சமகாலத்தவர் கருதி இவனிடம் மரியாதை செலுத்தினர்கள். டான் நதிக் கரையின் மீது நடைபெற்ற போரில் இவன் வெற்றி கண்டதால், டிமிட்ரி டான்ஸ்க்காய்[1] என்று

[1] Dmitri Donskoi.

அழைத்து இவனைக் கௌரவப் படுத்தினர் இவனுடைய பிற்காலத்தவர்.

டிமிட்ரிக்குப் பின்னர் பட்டத்திற்கு வந்த முதலாவது பேசில்[1] என்பவனும் இரண்டாவது பேசில்[2] என்பவனும் சாதாரணமானவர்களே. மாஸ்க்கோ ராஜ்யத்தைச் சிதறவிடாமல் கட்டிக் காப்பாற்றி வந்தார்கள். அதுதான் இவர்களுடைய ஆட்சியின் விசேஷம்.

இவர்களுக்குப் பிறகு மூன்ருவது ஐவன்[3] என்பவன் பட்டத்திற்கு வந்தான். இவன் இரண்டாவது பேசிலின் மகன். நாற்பத்துமூன்று வருஷகாலம் ஆண்டான். ருஷ்யாவின் எல்லையும் ருஷ்யாவின் கீர்த்தியும் இவன் காலத்தில் வளர்ந்தன. இவனை மகா ஐவன்[4] என்று ருஷ்ய சரித்திரம் அழைக்கிறது. இந்த மகா அரசனைப்பற்றிச் சிறிதளவேனும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமில்லையா?

ஐவனின் ஆட்சி ஆரம்பிக்கிற காலத்தில் மாஸ்க்கோ ராஜ்யம், ருஷ்யாவிலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்களைப்போல் ஒன்ருயிருந்தது. மாஸ்க்கோ ராஜ்யத்தைக்காட்டிலும் விஸ்தீரணத்திலும் செல்வாக்கிலும் மேலோங்கி நின்ற ராஜ்யங்கள் இருந்தன. உதாரணமாக, மாஸ்க்கோவுக்கு வடக்கிலும் வடமேற்கிலும் நோவ்கோரோட் ராஜ்யம் இருந்தது. மங்கோலியர்களின் திருஷ்டி இதன்மீது அதிகமாக விழவில்லை. இதனல் கட்டுக் கோப்புள்ள ஒரு ராஜ்யமாக இது வளர்ந்து வந்தது. சாதாரணமாக ருஷ்யர்கள் பேசிக்கொள்வார்கள், 'கடவுளையும், மிகப் பெரிய நோவ்கோரோட் ராஜ்யத்தையும் யார் எதிர்த்துப்போராட

[1] Basil I 1389–1425.
[2] Basil II 1425–1462
[3] Ivan III 1462–1505.
[4] Ivan the Great.

முடியும்' என்று. நோவ்கோரோட்டின் சக்தியைப்பற்றி அவ்வளவு பயம் இருந்தது ஜனங்களுக்கு.

மாஸ்க்கோவிற்குத் தெற்கிலும் தென்மேற்கிலும் லிதுவானியா[1] ராஜ்யம் இருந்தது. போலந்தும்[2] இதனோடு சேர்ந்து கொண்டிருந்தது. இவை யிரண்டும் சக்தி வாய்ந்த ராஜ்யங்களாக இருந்தன. சிறப்பாக போலந்து, தனக்கு மேற்கிலுள்ள ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு அதன் மூலம் பெருமை யடைந்திருந்தது.

இவை தவிர, ட்வேர் என்ன, ரியாஜான் என்ன, ஸ்க்கோவ் என்ன,[3] இப்படிச் சிறு சிறு ராஜ்யங்கள் சுயேச்சையுடன் இருந்தன. தென்கிழக்கில் மங்கோலியர்களுடைய ஆதிபத்தியத்திற்குட்பட்ட சிறு பிரதேசங்கள் வேறே இருந்தன.

இவைகளுக்கு மத்தியில் மாஸ்க்கோ ராஜ்யம் தலைதூக்கிக் கொண்டிருந்ததே ஆச்சரியம். டிமிட்ரி காலத்திலிருந்துதான் இதற்கு ஒரு முக்கியத்துவமும் மகத்துவமும் ஏற்பட்டதென்று சொல்லவேண்டும். மங்கோலியர்களை எதிர்த்து வெற்றி யடைந்தவனல்லவா இந்த டிமிட்ரி?

ஐவன் அரசு கட்டில் ஏறிய சில ஆண்டுகளுக்குள். மேற்சொன்ன எல்லா ராஜ்யங்களையும் தன் ஆதிக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்தான்; ஓரே ருஷ்ய ராஜ்யமாக்கினான். இதற்காக இவன் கையாண்ட முறைகள் சில நேர்மை யற்றனவா யிருக்கலாம். இருக்கலாமென்ன, நேர்மைக்கு முரணாகவே இவன் நடந்துகொண்டான் என்பது நிச்சயம். ஆனாலும் துண்டு துணுக்குகளாக இருந்த ருஷ்யாவை ஒன்று

[1] Lithuania [2] Poland.
[3] Tver, Riazan, Pskov.

படுத்தின ஒரு மகத்தான காரியத்தை இவன் சாதித்தான் என்று சொல்லி ருஷ்யர்கள் இவனைப் பெருமைப்படுத்துகிறார்கள். ருஷ்யாவில் வசிக்கும் அனைவரும் ருஷ்யர்கள், ஒரே ஜாதியினர், ஒரே இனத்தினர் என்ற உணர்ச்சியை ஊட்டியவன் இவனே.

மகா ஐவன் 1462—1505

ருஷ்யா, ஓர் ஏகாதிபத்தியமாக உருக்கொண்டது இவன் காலத்திலே தான். ஐரோப்பாவின் மேற்கித்திய நாடுகள், ருஷ்யாவை ஒரு வல்லரசாக மதிக்கத் தொடங்கியதற்கு இவனே முதற்காரணம். அதில், ருஷ்யாவுக்கும் ஜார்[1] என்று முதன் முதலாகத்

1 Tsar (Czar). சீஸர் (Caesar) என்ற வார்த்தையே ஜார் என்று ஆயிற்று.

தன்னை அழைத்துக் கொண்டவன் இவனே. அப்படி அழைத்துக் கொண்டதற்குப் பொருத்தமாகவே இவன் நடந்தும் கொண்டான். ஒரு சமயம், ஜெர்மனியின் அரசன், இவனுக்கு 'அரசன்' என்ற பட்டத்தை வழங்க விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். அதனை மறுத்துவிட்டான் இவன் பெருந்தன்மையோடு. தெரிவிக்கிறான் அவனுக்குப் பதில்:—"கடவுளின் திருவருளால் நமது நாட்டின் சக்ரவர்த்தியாக ஆரம்பத்திலிருந்து நாம் இருந்து வருகிறோம். கடவுளிடத்திலிருந்து இந்தப் பொறுப்பைப் பெற்று வகித்து வருகிறோம்."

இங்ஙனம் அகில ருஷ்யாவையும் ஒன்றுபடுத்தி மாஸ்கோவை அதன் தலைநகரமாக்கினான். இவன் காலத்தில், மற்ற இடங்களில் இருந்த போயார்கள் என்ற பெரியதனக்காரர்கள் மாஸ்கோவில் வந்து குடியேறினார்கள். மாஸ்கோவில் இப்பொழுது க்ரெம்லின்[1] அரண்மனை இருக்கிறதல்லவா, அதன் பெரும்பாகம் இவன் காலத்தில்தான் கட்டப் பெற்றது; சில தொழிற்சாலைகளும் தோன்றின.

ஐவன், கிரேக்க அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஸோபியா[2] என்பவளை இரண்டாந்தாரமாக—முதல் மனைவி இறந்துவிட்ட பிறகுதான்—விவாகஞ் செய்து கொண்டான். இந்த ஸோபியா மகா கெட்டிக்காரி; ஐவனை வெகு சீக்கிரத்தில் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு விட்டாள். இவள் வருகைக்குப் பிறகு மாஸ்கோ அரசவையில் கிரேக்க பழக்க வழக்கங்கள் புகுந்தன. ஆஸ்தானிகர்களில் பலர் கிரேக்கர்களாக இருந்தனர். இவர்களுடைய செல்வாக்கே மேலோங்கி நின்றது. இதை, பரம்பரை உரிமை

---

[1] Kremlin. [2] Sophia.

110062

கொண்டாடி வந்த போயார்கள் விரும்பவில்லை; ஆனால் தங்கள் வெறுப்பை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளவும் அஞ்சினார்கள்.

ஸோபியா, ஐவனிடம் தனக்கிருந்த செல்வாக்கை நல்ல விதமாகவே உபயோகப்படுத்தினாள் என்று சொல்ல வேண்டும். மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம் பெயரளவுக்கேனும் மாஸ்கோ ராஜ்யத்தின் மீது இருந்து வந்தது. அதை அடியோடு உதறித் தள்ளிவிடும்படி ஐவனைத் தூண்டியவள் ஸோபியா தான். தன் கணவன், வேறொர் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருப்பதை இவள் சிறிதுகூட விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் கிரேக்க சாம்ராஜ்யத்தின் கடைசி சக்ரவர்த்தியினுடைய வாரிசு இவள்.[1] தன் கணவனை ஒரு சக்ரவர்த்தியாகக் காண வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்குமல்லவா இவளுக்கு? இவள் அளித்த உற்சாகத்தின் பேரில் ஐவன், மங்கோலியர்களை எதிர்க்கத் துணிந்தான். 1480-ம் வருஷம் மங்கோலியப் படைகளும் ருஷ்யப்படைகளும் ஒரு நதியின் இரு கரைகளிலும் முகாம் போட்டன. மங்கோலியப் படைகள் முன்னடி தாக்குமென்று ருஷ்யப் படைகளும், ருஷ்யப் படைகள் முன்னடி தாக்குமென்று மங்கோலியப் படைகளும், இப்படி இருதரப்புப் படைகளும் வாரக்கணக்கில் காத்துக்கொண்டிருந்தன. திடீரென்று ஒரு நாள், இருதரத்துப் படைகளுக்கும் ஏதோ பீதி ஏற்பட்டு விட்டது. வந்த வழியே திரும்பிப்போய் விட்டன. இரண்டும் கை

[1] கடைசி சக்ரவர்த்தி பதின்மூன்றாவது கான்ஸ்ட்டண்ட்டைன் (Constantine XIII 1448—1453) என்பவன். இவனுடைய சகோதரன் தாமஸ் என்பவனுடைய மகள் இந்த ஸோபியா.

கலக்கவேயில்லை. ருஷ்ய சரித்திரத்திலேயே ஓர் ஆச்சரியமான சம்பவம் இது. இது முதற்கொண்டு மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம் ருஷ்யாவினின்று அடியோடு அகன்றது. ஐவன் அதிருஷ்டசாலி. ஒரு சொட்டு ரத்தம் சிந்தாமலும் ஒரு குண்டு செல வழிக்காமலும் மங்கோலியர்களை விரட்டிவிட்டா னல்லவா?

ஸோபியா. மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கத்தைத் தொலைத்ததோடு திருப்தியடையவில்லை; தன் கணவன், தனக்குப் பிரதிநிதியாக கிரேக்க சாம்ராஜ்யத்திற்கும் அரசனாயிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினாள். ஆனால் கிரேக்க சாம்ராஜ்யம் என்பது இருந்தால்தானே? இருந்தாலும் ஐவன், கிரேக்க அரச பரம்பரையின் வாரிசு என்று தன்னைச் சொல்லிக்கொண்டான்; கிரேக்க அரச சின்னங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டான். இதனால் ருஷ்யா சில சாதகங்களை யடைந்தது.

ஐவன், இவ்வளவெல்லாம் செய்து ருஷ்யாவை மேலான நிலைக்குக் கொண்டுவந்தா னெனினும், அதனைத் தன் சொந்த சொத்தாகவே கருதிவிட்டான். தன் இஷ்டப்படி ராஜ்யத்தை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம் என்பதே இவன் கருத்தாயிருந்தது. ஜன விருப்பத்தைத் தழுவிய ஆட்சி என்பது இவனுக்குப் புரியாத விஷயம். இவன் காலத்தில் ஜனங்களுக்கு, அரசாங்கத்தினிடம் ஒருவித அச்சமும், அரசன் உத்திரவுகளுக்கு மாறு சொல்லாமல் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையும் உண்டாகி விட்டன.

ஐவன், ருஷ்யாவில் அனுஷ்டானத்தில் இருந்து வந்த சட்டங்களை ஒன்று திரட்டி ஒழுங்கு படுத்தி

னான். அப்படியே வரி விகிதத்தையும் ஒழுங்கு செய்தான். விவசாயிகளின் நிலைமையைச் சீர்திருத்தினான். ஆனால் அவர்களுடைய உரிமைகளை மெதுமெதுவாகக் குறைத்துக்கொண்டு வந்தான். இங்ஙனமே போயார்களுடைய அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் குறைத்துவிட்டான். எல்லோரும் தன் கீழ் அடங்கியிருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை உண்டுபண்ணினான். 1462-ம் வருஷம் தொடங்கிய இவனுடைய ஆட்சி 1505-ம் வருஷத்தோடு முடிவு பெற்றது.

ஐவனுடைய காலத்திலேயே அவனுடைய மூத்த மகன் இறந்துவிட்டான். எனவே அவனுக்குப் பிறகு அவனுடைய இரண்டாவது மகன் மூன்றாவது பேசில்[1] என்பவன் பட்டத்திற்கு வந்தான். இருபத்தெட்டு வருஷ காலம் ஆண்டான். இவனுடைய ஆட்சியில் விசேஷமான சம்பவம் ஏதுவும் நடைபெறவில்லை. புயலுக்கு முன் அமைதி யென்கிற மாதிரியாகவே இருந்தது.

இவனுக்குப் பின் இவனுடைய மகன் நான்காவது ஐவன்[2] என்பவன் அரசுகட்டில் ஏறினான். இவனது சுமார் ஐம்பது வருஷ ஆட்சியில் சுயேச்சாதிகார சக்தியானது உன்னத ஸ்தானத்தை அடைந்தது என்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

ஐவன்[3] அரசுகட்டில் ஏறியபோது மூன்று வயது. அதாவது 1530-ம் வருஷம் பிறந்த இவன் 1533-ம் வருஷம் அரசுரிமையைப் பெற்றான். இவன்

---

[1] Basil III 1505—1533

[2] Ivan IV 1533—1584.

[3] இனி ஐவன் என்று வருகிற இடங்களில் நான்காவது ஐவன் என்றே கொள்க.

தாயார் ஹெலன் க்ளின்ஸ்க்கி[1] என்பவள் இவனுக்குப் பதில் ரீஜெண்ட்டாயிருந்து சுமார் ஐந்து வருஷ காலம் 1538-ம் வருஷம் வரை ஆண்டாள். உண்மையில் ஆண்டது இவளில்லை, இவளுடன் கள்ள நட்புக் கொண்டிருந்த ஒருவன் என்று சரித்திரக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அஃதெப்படியானாலும் இவள் மிகக் கொடுமைக்காரி என்று பெயர் வாங்கிவிட்டாள்! 'ஐயோ அவளா, ரத்தத்தைக் குடிக்கிறவளல்லவோ' என்று ஜனங்கள் பயந்த வண்ணம் சொல்வார்கள். இவளுக்குச் சில எதிரிகள் ஏற்பட்டு இவளை விஷம் வைத்துக் கொன்றுவிட்டார்கள்; இவளுடைய கள்ள புருஷனைச் சிறையிலே தள்ளி, பட்டினியால் சாகும்படி விட்டுவிட்டார்கள்.

ஹெலன் மரணத்திற்குப் பிறகு சில போயார்கள் சேர்ந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்தினர். இவர்களுக்குள்ளே இரண்டு கட்சி. இந்த இரண்டு கட்சியினரின் போட்டா போட்டியில் ராஜ்யம் சீரழிந்து கொண்டு வந்தது; ஐவனும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தான். இவனுடைய மனித உணர்ச்சிகளுக்குக் கூட இந்த போயார்கள் மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் இவன் பெயராலேயே—ஜார் என்ற பெயராலேயே—எல்லா விவகாரங்களையும் நடத்தி வந்தார்கள். இவையெல்லாம் ஐவனுடைய பசுமனத்தை உறுத்தின. தவிர போயார்கள், இவனுடைய சூழ்நிலையைச் சரியாக அமைத்துக் கொடுக்கவில்லை. கீழ் மக்களோடு பழகும்படியான சந்தர்ப்பங்கள் பல இவனுக்கு ஏற்பட்டன. அவர்களுடைய கீழான தன்மைகளெல்லாம் இவனிடத்தில் வந்து குடிகொண்டன. அவர்களுடைய தொடர்பு இல்லாத

[1] Helen Glinski.

சமயங்களில் கிறிஸ்தவ மதபோதனைகளில் தன் மனத்தைச் செலுத்தினன்; கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சென்றுவந்தான் அப்பொழுதெல்லாம் பரமசாதுவாக உலக வாழ்க்கையில் தனக்குச் சிறிதுகூட பற்றில்லை என்கிற மாதிரி நடந்துகொண்டான். இங்ஙனம் இளமைப் பருவத்திலேயே முரண்பட்ட சுபாவங்கள் பலவற்றிற்கும் அடைக்கல ஸ்தானமாகி விட்டான். பிற்காலத்தில் இவனுடைய ஆட்சி பயங்கர ஆட்சியாக அமைந்து விட்டதில் என்ன ஆச்சரியம்?

ஐவன், தன்னுடைய பதினேழாவது வயதில் அரசுரிமையை ஏற்றுக்கொண்டான். மாஸ்கோ என்ற சிறு ராஜ்யத்திற்கு மட்டுமல்ல, அகில ருஷ்யாவுக்கும ஜார் என்று முதன் முதல் பகிரங்கமாக முடிசூட்டிக் கொண்டது இவன்தான்.

ஐவனுடைய ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்திலேயே அபசகுனம்போல் மாஸ்கோ நகரத்தின் பெரும்பாகம் ஒரு பெருந் தீயினால் அழிந்துபோய் விட்டது. நூற்றுக்கணக்கில் உயிர்கள் மடிந்தன. ஜனங்கள் வீடுவாசல்களின்றித் தவித்தார்கள். கலகங்கள் கிளம்பின. இறந்துபோன ஹெலெனின்—ஐவனின் தாயார்—உறவினர்கள்தான் இந்த பெரு நெருப்புக்குக் காரணம் என்று ஜனங்கள் எப்படியோ நம்பி விட்டார்கள். அந்த உறவினர் அத்தனை பேரையும் கொன்று விட்டார்கள். இதனோடு திருப்தியடையவில்லை. ஜார் ஆதீனத்தில் இருந்த உறவினர் இருவரையும் தங்கள் வசம் ஒப்புவித்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லி, கூட்டமாக அரண்மனை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

பார்த்தான் ஐவன். இதுகாறும், தான் சர்வ சக்தி வாய்ந்தவன். தன்னை யாரும் எதிர்க்க முடியாது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். அந்த எண்ணம் இப்பொழுது மாயமாக மறைந்துவிட்டது. பயந்து போய், அப்பொழுது திடீரென்று தன் முன்னர் வந்து நின்ற சில்வெஸ்ட்டர்[1] என்ற ஒரு பாதிரியின் யோசனையைக் கேட்டான். ஜனங்களைத் துன்பப் படுத்தியதன் விளைவாகவே இந்தத் தெய்வ சாபம் ஏற்பட்டதென்று அந்தப் பாதிரி கூறினன். 'அப்படி யானால் நீங்கள் சொல்கிறபடியெல்லாம் இனி நான் கேட்கிறேன்' என்று சொல்லி அந்தப் பாதிரியிடம் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டான். அரண்மனைக் காவலர்களைக் கொண்டு கூட்டம் கலைந்து போகு மாறு செய்வித்தான் சில்வெஸ்ட்டர்.

ஐவனுக்கு அடாஷேவ்[2] என்ற ஒரு நண்பன். இந்த அடாஷேவும் சில்வெஸ்ட்டரும் சேர்ந்து சுமார் ஒன்பது வருஷகாலம் ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்தி வந்தார்கள். நல்ல மனிதர்கள். தாங்கள் செய்துவந்த எல்லா நல்ல காரியங்களையும் ஐவன் பெயராலேயே, தன்னாலேயே எல்லா விவகாரங்களும் நடைபெறு கின்றன என்று ஐவன் கருதிக் கொள்ளும்படியாக, செய்துவந்தார்கள். இவர்களால் ஐவனும் நல்லவ னாகிக்கொண்டு வந்தான். இவர்கள் காலத்தில், ஜனங் களுடைய ஆதரவின்பேரில் அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக, ஜனப் பிரதிநிதி சபை யொன்று முதன் முதலில் கூட்டப்பெற்றது. இதுவே தேசீய சபையென்றும் அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் பிற்காலத்தில் இந்தத் தேசீய சபையில் பெரியதனக் காரர்களின் ஆதிக்கம் மிகுந்துவிட்டது.

---

1 Sylvester. 2 Adashev.

சில்வெஸ்ட்டர்—அடாஷேவ் காலத்தில், ருஷ்யர்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கை, சமுதாய வாழ்க்கை இவைகளை ஒழுங்குபடுத்துகிற வகையில் அநேக சீர்திருத்தங்கள் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கம், ருஷ்ய சமுதாயத்தைப் பலவகையிலும் கறைப்படுத்தியிருந்தது. இந்தக் கறையைப் போக்குவதற்கு சில்வெஸ்ட்டரும் அடாஷேவும் வெகு பிரயத்தனப்பட்டார்கள்.

மற்றும் இவர்கள், மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்த காஜான் பிரதேசத்தையும் அஸ்ட்ரக்கான் பிரதேசத்தையும்[1] வெற்றி கொண்டு ருஷ்யாவோடு சேர்த்துக் கொடுத்தார்கள். வால்கா நதி ஓடுகிற பிரதேசம் பூராவும் இப்பொழுது ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று. மேற்படி காஜான், அஸ்ட்ரக்கான் பிரதேசங்களில், அநேக கிறிஸ்துவ தேவாலயங்கள், மடங்கள் முதலியன நிர்மாணிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவ மத சம்பிரதாயங்கள் இவ்விடங்களில் பரவுமாறு செய்யப்பட்டன.

ருஷ்யா, மேற்கு ஐரோப்பாவோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளவேண்டியதன் அவசியத்தை சில்வெஸ்ட்டரும் அடாஷேவும் நன்கு உணர்ந்து, சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். இவர்களுடைய உத்திரவின்பேரில், ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளிலிருந்தும், வைத்தியர்கள், தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள், இப்படி நூற்றிருபத்துமூன்று பேரை, ஷ்லிட்[2] என்ற ஒருவன், ருஷ்யாவுக்கு அழைத்துவந்தான். ஆனால் சுயநல மிகுந்த சிலர் இதனை விரும்பவில்லை. ஷ்லிட்டைச் சிறையிலே அடைத்துவிட்டு, அவனோடு கூட வந்தவர்களைத் திருப்பியனுப்பிவிட்டார்கள். இப்படி

[1] Kazan, Astrakhan. [2] Schlit.

இவர்கள் தடுத்துவிட்ட போதிலும், ஐரோப்பாவின் தொடர்பு ருஷ்யாவுக்கு ஏற்படவே செய்தது. இதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் பிரிட்டிஷார். முதன் முதல் பிரிட்டிஷாருக்கும் ருஷ்யர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது இந்தக் காலத்தில்தான். இதைப்பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.[1]

சில்வெஸ்ட்டர்—அடாஷேவ் இவர்களின் செல்வாக்குக்கு ஐவன் உட்பட்டிருப்பதை போயார்களிற் பலர் விரும்பவில்லை. தங்களுடைய செல்வாக்கு குறைந்து வருவதை நன்குணர்ந்த இவர்கள், இருவருக்குமிடையே பகைமைத் தீயை மூட்டிவிட்டார்கள்; சில்வெஸ்ட்டர்மீது இல்லாத பொல்லாத குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டினார்கள். சில்வெஸ்ட்டரின் கண்டிப்பான நிருவாகத்தைச் சிறிது காலமாக விரும்பாதிருந்த ஐவனும் இவைகளுக்குச் செவிகொடுத்தான். ருஷ்யாவுக்குச் சனியன் பிடித்தது சில்வெஸ்ட்டர் வடக்கே ஒரு மடத்தில் சென்று வசிக்கும்படி பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். அடாஷேவ் சிறையிலிடப்பெற்று அங்கே ஜுரத்தினால் மாண்டான்.

ஐவன், இந்த உத்தம புருஷர்களின் மேற்பார்வையிலிருந்து விலகிக்கொண்டானே தவிர, இவர்கள் விலகுவதற்குக் காரணர்களாயிருந்த போயார்களுடன் ஒற்றுமைப்பட்டுப் போகமுடியவில்லை. அவர்களுக்கும் இவனுக்கும் சதா பிணக்கு. ஐவன், தனது சுயேச்சாதிபத்தியத்தில் பரிபூரண நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான். போயார்களோ, அரசாங்க நிருவாகத்தில் பங்கு கொள்ளத் தங்களுக்கு உரிமையுண்டென்று கருதினார்கள். போயார்கள், தன்னுடைய அடிமைகளென்றும், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்

1 10-ம் பக்கம் பார்க்க.

யைப் பெறுவதும் பெருசதும் தன்னிஷ்டத்தைப் பொறுத்ததென்றும் ஐவன் கூறினன். அந்த போயார்களோ இவனுக்கு இணங்குகிறவர்களாயில்லை. பார்த்தான் ஐவன். போயார்களின் செல்வாக்கை அடியோடு நாசஞ்செய்து விடுவதென்று தீர்மானித்தான். இதற்காக ஒரு யுக்தி செய்தான். தான் முடிதுறந்து விட்டதாகப் பிரகடனஞ் செய்துவிட்டு ஒரு சில பரிவாரத்தினருடன் மாஸ்க்கோவுக்குச் சமீபத்தில் அலெக்ஸாந்த்ரோவ்ஸ்க்கோ[1] என்னும் கிராமத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். தலைநகரத்தில் ஒரே குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது. தன்னுடைய இந்தச் செயலுக்கு போயார்கள்தான் காரணமென்றும், அவர்களுக்குச் சில பாதிரிமார்கள் துணைசெய்வது தனக்கு வருத்தமாயிருக்கிறதென்றும், ஆனல் மற்ற எல்லா ஜனங்களிடத்திலும் எப்பொழுதும்போல் பரிபூரண விசுவாசம் தனக்கு இருக்கிற தென்றும், மேற்படி கிராமத்திலிருந்து இரண்டு அறிக்கைகள் வெளியிட்டான். இந்த அறிக்கைகள், கோரிய பலனை அளித்தன. ஜனங்கள் திரள்திரளாக இவன் இருப்பிடம் சென்று, ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு இவனை வேண்டிக் கொண்டார்கள். இவர்களுடன், சில போயார்களும் பாதிரிகளும் சேர்ந்துகொண்டு, தங்களுடைய ராஜ பக்தியை முன்னைக் காட்டிலும் அதிக ஆணித்தரமாகத் தெரிவிக்கலானார்கள். தன்னிஷ்டப்படிக்குத்தான் இனி ராஜ்ய நிருவாகம் நடைபெறுமென்றும், அதற்கு எல்லோரும் சம்மதித்தால், தான் மாஸ்க்கோ திரும்பி வந்து அரச பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் கூறினன் ஐவன். யார் இதை மறுத்துச் சொல்வார்கள்? எல்லோரும் சம்மதித்தார்கள்.

---

[1] Alexandrovskoe.

பழைய மாதிரி மாஸ்க்கோ வந்து அரச பீடத்தில் அமர்ந்தான்.

அமர்ந்ததுதான் தாமதம், தன்னை எதிர்த்து நின்றவர்கள் மீது தன் முழு ஆத்திரத்தையும் காட்டிவிட்டான். இவனுடைய கீழான தன்மைகளெல்லாம் கொக்கரித்துக் கொண்டு வெளியே கிளம்பின. எத்தனை பேர் கொலையுண்டார்கள்! எத்தனை பேருடைய ஆஸ்திபாஸ்திகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன! எத்தனை பேர் தொலை தூரங்களுக்குப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டனர்! சுருக்கமாக, பயங்கர ஆட்சி நடைபெற்றது. பயங்கர ஐவன் என்று சரித்திரக்காரர்கள் இவனுக்குப் பெயரிட்டதற்குப் பொருத்தமாகவே இவன் நடந்து கொண்டான்.

இந்தக் காலத்தில் ஐவன், ருஷ்யாவை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்தான். ஒன்றை போயார்களின் நிருவாகத்திற்குட்படுத்தினன். இதன் தலைமை ஸ்தானம் மாஸ்க்கோவிலுள்ள க்ரெம்லின். இன்னொன்றை, தனது சொந்த ராஜ்யமென்று சொல்லி தனது நேரான நிருவாகத்திற் குட்படுத்திக் கொண்டான். இதன் தலைமை ஸ்தானம், முன்னே சொல்லப்பெற்ற அலெக்ஸாந்த்ரோவ்ஸ்க்கோ. தன்னால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில ஆஸ்தானிகர்களுடனும் சுமார் ஆறுபிரம் மெய்க்காப்பாளர்களுடனும் அங்குச் சென்று வசிக்கத் தொடங்கினன் ஐவன். ஏழு வருஷகாலம் இந்த இரட்டையாட்சி ருஷ்யாவில் நடைபெற்றது.

போலந்துக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் எப்பொழுதுமே ஒருவித பகைமை இருந்துகொண்டு வந்தது. இந்தப் பகைமை இவன் காலத்தில்—1581-ம் வருஷம்—யுத்தமாக மூண்டது. ஐவனல் வெற்றிகாண முடியவில்லை. போலந்து மன்னனேடு சமரஸம் செய்துகொண்

டான்; பிடித்து வைத்திருந்த சில பிரதேசங்களை போலந்துக்கே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டான். ஆயினும் போலந்துக்குப் ருஷ்யாவுக்கும் மனஸ்தாபம் இருந்துகொண்டே இருந்தது.

பயங்கர ஐவன் 1533—1584

இந்த போலந்து யுத்தத்திற்கு முந்தி, போலந்துக்கு யாரார் உடந்தையாயிருந்தார்களோ, யாரார் அநுதாபம் காட்டினார்களோ அவர்களெல்லோர் மீதும் யுத்தந் தொடுத்தான் ஐவன். 1570-ம் வருஷம் நோவ்கோரோட்டின் மீது படையெடுத்து அதன் பெரும்பாலான பிரஜைகளை மாணத்திற்குட்படுத்தியது இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான்.

இங்ஙனம் சில்லரைப் போராட்டங்கள் பலநடத்தினன் ஐவன், தன் ஆட்சிக் காலத்தில். இவற்றில்,

இவன் அடைந்த லாபம் ஒன்றுமில்லை; சில பிரதேசங்களை இழந்துகூட விட்டான்; கொன்ற உயிர்களும் அதிகம்.

ஐவன், தன் கடைசி காலத்தில் சித்த சுவாதீனமில்லாதவன் போலவே நடந்துகொண்டான். திடீர் திடீரென்று கோபம் வரும். இப்படிக் கோபம் வந்த ஒரு சமயத்தில்—1581-ம் வருஷம்—தன் மூத்த மகனை தன் கையினாலேயே கொன்றுவிட்டான். பின்னடி இதற்காக இவன் பெரிதும் வருத்தப்பட்டான் என்று கூறுவர். என்ன பிரயோஜனம்? இந்தக் கொலையினால், தன் வமிச விளக்கையே அணைத்துவிட்டான்.

இன்னுஞ் சில சமயங்களில் பரம பக்தனாய்க் காட்சியளிப்பான். பாதிரிமார்களோடு மத விஷயங்களைக் குறித்துத் தர்க்கஞ் செய்வான்; மடாலயங்களுக்கு யாத்திரை செய்வான். பைபிள் பூராவும் இவனுக்கு மனப்பாடமாயிருந்ததென்பர். இவன் காலத்தில்தான் முதன்முதலாக மாஸ்க்கோவில் ஓர் அச்சுக்கூடம் நிறுவப்பட்டது. அதில் பைபிளின் ஒரு பகுதி அச்சாகியது. அது பூர்த்தியாவதற்குள் அச்சுக்கூடத்தின் பொறுப்பாளிகளை நாட்டினின்றும் விரட்டிவிட்டான். இவன், போயார்களை வெறுத்து வந்தானெனினும், அவர்களுடைய செல்வாக்கைக் குலைக்க இவனால் முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இவன் காலத்தில் போயார்களைப் போல் வேறு பல பெரியதனக்காரர்கள் தோன்றினர். ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களும், ஐவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆஸ்தானிகர்களும், போயார்களைப் போல் தாங்களும் சமுதாயத்தில் மேலான அந்தஸ்துடையவர்களென்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். சிறிய மனம் படைத்த பெரியதனக்காரர்கள் சமுதாயத்தில் ஆக்கம் பெற்றுர்

கள். இந்தக் காலத்திலிருந்து இவர்களுடைய செல்வாக்கு வளர்ந்து வந்தது.

பொதுவாக ஐவன், சுயேச்சாதிகார சக்தியை உன்னத ஸ்தானத்திலே ஏற்றி வைத்துவிட்டு, 15-4-ம் வருஷம் இறந்து போனான். பயங்கர ஐவனாக இவன் ஆட்சி செய்த போதிலும், பயந்த ஐவனாகவே இவன் வாழ்க்கையை நடத்தினான் என்று சொல்லவேண்டும். அச்சுறுத்துகிறவர்கள் அச்சத்துடன்தான் இருப்பார்கள் என்பது எக்காலத்திற்கும் பொருந்துகிற உண்மையல்லவா?

ஐவனின் மரணத்திற்குப் பிறகு முதல் பதினான்கு வருஷகாலம் (1584—1598) ஐவனின் மற்றொரு மகனாகிய தியோடோர்[1] என்பவன் அரச பதவியில் அமர்ந்திருந்தான். ஆனால் இவன் திடசித்தமில்லாதவன். ஐவனுடைய முதல் மனைவியின் உறவினனை—ஐவனுக்கு மொத்தம் ஏழு மனைவிகள்—நிக்கிட்டா ரோமனாவ்[2] என்பவனும் வேறு சில போயார்களும் சேர்ந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்தினார்கள். தியோடோருக்குப் பிறகு, ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராகப் பலர், அரசுரிமை கொண்டாடிக் கொண்டு முன் வந்தார்கள். கேட்க வேண்டுமா கலகத்திற்கும் குழப்பத்திற்கும்? ஜனங்கள் சொல்லொணாக் கஷ்டங்களுக்குட்பட்டனர். சுமார் இருபத்தைந்து வருஷ காலம் இந்த நிலைமை இருந்தது.

கடைசியில் பெரியதனக்காரர் சிலர் ஒன்றுகூடி 1613-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் இருபத்தோராந்

---

1 Theodore I—1584–1598.

2 Nikita Romanov.

மைக்கேல் ரோமனுவ்

தேதி மைக்கேல் ரோமனுவ்[3] என்பவனை அரச பத விக்குத் தெரிந்தெடுத்தனர். ரூரிக் அரச பரம்பரை முற்றுப் பெற்று ரோமனுவ் அரச பரம்பரை ஆரம்பித்தது.

[3] Michael Romanov.

3

ரோமனுவ் பரம்பரை

மைக்கேல், பிப்ரவரி மாதம் மூன்றுவது வாரக்கடைசியில் அரசனுகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட போதிலும் ஜூலை மாதம் பதினேராந் தேதிதான் மகுடம் சூட்டப்பெற்றுன். இவன், நான்காவது ஐவனுடைய முதல் மனைவியின் உறவினனை நிக்கிட்டா ரோமனுவ் என்பவனின் பேரன். திறமைசாலி என்பதற்காக இவன் அரசனுகத் தெரிந்தெடுக்கப்படவில்லை; பரம்பரைக் கௌரவம் வாய்ந்த குடும்பத்தைச்சேர்ந்தவன் என்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டான். கட்சி வேற்றுமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவனுய், எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற ஒருவன் அரச பீடத்தில் அமரவேண்டியது இந்தக் காலத்திற்கு மிகவும் அவசியமாயிருந்தது.

மைக்கேலின் தகப்பன் பிலாரெட்[1] என்பவன் உத்தமமான தேச பக்தன். ருஷ்யாவின் சுதந்திரத்திற்காக அரும்பாடுபட்டவன். ருஷ்யாவுக்கும் போலந்துக்கும் நடைபெற்ற போராட்டங்களொன்றில் போலிஷ்காரர்களின் வசம் சிக்கிக்கொண்டு விட்டான். விடுவார்களா இவனை? சிறையிலே அடைத்து விட்டார்கள். மைக்கேல் சிங்காதனத்தில் அமர்த்தப்பட்டபொழுது—அப்பொழுது மைக்கேலுக்கு வயது பதினைந்து—பிலாரெட் போலந்தில் யுத்தக் கைதியாகவே இருந்தான்.

---

1 Philaret.

மைக்கேலை அரசனுக்கிய பெரியதனக்காரர்கள், அவனைப் பெயரளவுக்கு அரசனுக இருக்கும்படி செய்து, தாங்களே ராஜ்ய விவகாரங்களனைத்தையும் நடத்தி வந்தார்கள். மைக்கேல் வேறு வழியின்றி இவர்களுக்கு இணங்கியே போனுன்.

மைக்கேலின் ஆட்சித் தொடக்கத்தில், ருஷ்யா, ஸ்வீடனுடனும் போலந்துடனும் யுத்தம் நடத்த வேண்டியதாகிவிட்டது. ஆனல் நல்ல வேளையாக 1617-ம் வருஷம் ருஷ்யாவுக்கும் ஸ்வீடனுக்கும் சமரஸ ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதன்படி, இரண்டு நாடுகளும், தாங்கள் பிடித்து வைத்துக்கொண்டிருந்த பிரதேசங்களை அந்தந்த நாடுகளுக்கே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டன.

ஆனல் போலந்து விஷயம் இவ்வளவு சுலபமாக முடிவதாயில்லை. போலந்து அரசவமிசத்தைச் சேர்ந்த வ்ளாடிஸ்லாவ்[2] என்பவன், சிறிது காலமாகவே, ருஷ்யாவின் அரசபீடம் தனக்கே உரியதென்று கூறிக் கொண்டிருந்தான். இப்பொழுது மைக்கேல், ருஷ்ய அரச பீடத்தில் அமர்த்தப்பட்டதும், இதனை அங்கீ கரிக்க போலந்து மறுத்துவிட்டது. எனவே இரு நாடுகளுக்கும் யுத்தம் மூண்டது. ஆனல் நீடித்து நடைபெறவில்லை. 1618-ம் வருஷம் இரண்டு நாடு களுக்குமிடையே பதினுன்கு வருஷகால யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தப்படி, வ்ளா டிஸ்லாவ், ருஷ்ய அரசுரிமையை விட்டுக்கொடுத்து விட்டான். ருஷ்யாவும், போலிஷ் பிரதேசங்கள் சில வற்றை போலந்துக்கே திருப்பிக் கொடுக்கச் சம்மதித் தது. இரு நாட்டினரும் யுத்தக் கைதிகளைப் பரிவர்த் தனை செய்து கொண்டனர்.

---

2 Vladislav.

இந்தப் பரிவர்த்தனையின் மூலம் விடுதலை பெற்று 1619-ம் வருஷம் மாஸ்கோ வந்து சேர்ந்தான் மைக்கேலின் தகப்பன் பிலாரெட். வந்ததும் இவன் ரீஜெண்ட்டாக நியமனம் பெற்றான். இது முதற்கொண்டு—1619-ம் வருஷத்திலிருந்து—தந்தையும் மகனும் சேர்ந்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்திவந்தார்கள். 'இரண்டு ஜார்கள் இப்பொழுது ருஷ்யாவை ஆள்கிறார்கள்' என்று இவர்கள் காலத்து ஜனங்கள், சிறிது பெருமையோடும் சந்தோஷத்துடனும் சொல்லிக் கொள்வதுண்டு. ஏனென்றால் இவர்கள் ஆட்சியின்போது நாட்டில் குழப்பம் சிறிது தணிந்தது; ஜனங்கள் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள்.

பிலாரெட் சிறந்த ராஜதந்திரி; கல்விமான்; உலக விவகாரங்கள் நன்கு தெரிந்தவன். எனவே, தன் மகன் மைக்கேலினுடைய அரசுரிமைக்குப் பங்கம் நேரிடாமலும், தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த போயார்களை விரோதித்துக் கொள்ளாமலும் வெகு சாமர்த்தியமாக ராஜ்ய ரதத்தை ஓட்டிச் சென்றான்.

மைக்கேலின் ஆட்சிக் காலத்தில் ருஷ்யாவின் எல்லை, கிழக்குப்பக்கம் பசிபிக் மகா சமுத்திரம் வரை, அதாவது இந்தச் சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒக்கோட்ஸ்க் கடல்[2] வரை விஸ்தீரணமடைந்தது. ஸைபீரியா[3] பிரதேசம் முழுவதும் ருஷ்ய ஆதீனத்திற்குட்பட்டது. இந்தப் பிரதேசத்தின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம், இதற்குமுன் மனித சஞ்சாரமே இல்லாதிருந்த இடத்திலெல்லாம் ருஷ்யர்கள் சென்று குடியேறினார்கள். இந்த வகையில் இவர்கள் காட்டிய தீரமும் சுறுசுறுப்பும் பெரிதும் வியக்கத்தக்கன.

---

[2] Sea of Okhotsk. Siberia.

பிந்திய ஜார்களின் ஆட்சிகாலத்தில், ஸைபீரியா, ஒரு சிறைக்கூடமாக்கப்பட்டுவிட்ட போதிலும், ஆரம்பத்தில், அது—ஸைபீரியா—ருஷ்யர்களைக் கைலாகு கொடுத்து வரவேற்கவே செய்தது. அங்குச் சென்று குடியேறியவர்கள் சுயேச்சையாகவே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

மைக்கேலின் ஆட்சியில் ஜனங்கள் ஓரளவு நிம்மதி பெற்ற போதிலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமை மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டு வந்தது. விவசாயிகளின் வாழ்க்கை, கேவலம் அடிமைகளின் வாழ்க்கையாகிவிட்டது. நிலச் சுவான்தார்களின் ஆதிக்கம் வலுத்தது. அரசாங்கமோ, நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்ததே தவிர, விவசாயிகளுக்கு விடுதலை அளிக்கவில்லை. இதனால், சமுதாயத்தின் கீழ்வரிசையிலிருந்த பெரும்பாலோர், அதிருப்தியுடையவர்களாக இருந்தார்கள்; தங்களுடைய குறைகளைத் தைரியமாக அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்தும் வந்தார்கள்.

இஃதொரு புறமிருக்க, மைக்கேல் காலத்தில், ருஷ்யா, மேற்கு ஐரோப்பாவுடன் அதிகமான தொடர்பு கொள்ள ஆரம்பித்தது. ருஷ்யாவின் முன்னேற்றத்திற்கு ஐரோப்பாவின் கூட்டுறவு அவசியமென்பதை நன்குணர்ந்த பிலாரெட், அந்நியர்களை, சிறப்பாக ஆங்கிலேயர்களை, அரசாங்க சேவையில் அமர்த்திக்கொண்டான். அந்நியர்களின் தலைமையில் ருஷ்ய ராணுவத்தைச் சீர்திருத்தி யமைத்தான். இந்த அளவுக்குச் சரியே. ஆனால் அந்நியர்கள், ருஷ்யாவின் சேவையில் எப்பொழுதும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள்; தங்கள் தங்கள் தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லக்

கூடாதென்று சொல்லப்பட்டார்கள். இதனால் அந்நியர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் ருஷ்யாவின் முன்னேற்றத்திற்கு எப்படிப் பாடுபடுவார்கள்?

மைக்கேலின் ஆட்சி 1645-ம் வருஷத்தோடு முடிவுற்றது. இவனுக்குப் பின் இவன் மகன், முதலாவது அலெக்ஸிஸ்[1] என்பவன் பட்டத்திற்கு வந்தான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது பதினாறுதான். எனவே இவனுக்கும், மோரோஜோவ்[2] என்ற ஒருவன் ரீஜெண்ட்டாக அமைந்தான். இந்த மோரோஜோவ் சிறிதுகூட நேர்மையில்லாதவன். அரசாங்க நிருவாகத்தில் லஞ்சப்பேய் நடமாடியது; ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன. ஜனங்களின் கஷ்டம் அதிகமாகியது. தங்கள் கஷ்டத்தைப் பகிரங்கமாகத் தெரிவிக்கத் துணிந்துவிட்டார்கள்.

ஒருநாள் ஜார் அரசன், மாஸ்கோ வீதிகளின் வழியே குதிரைமீது சென்றுகொண்டிருந்தான். ஒரு வீதியில், துணிச்சலுள்ள மாஸ்கோ வாசி ஒருவன், அரசனைத் தடுத்து நிறுத்தி, அரசாங்கத்தின்மீது ஜனங்களுக்கிருந்த குறைகளைத் தெரிவித்துக்கொண்டான். கும்பல் கூடிவிட்டது. அரசன் குறைகளை விசாரிப்பதாகக் கூறினான். ஆனால் ஜனங்கள் திருப்தியடையவில்லை. ஆத்திரமடைந்தார்கள். பெரிய கலகம் உண்டாகிவிட்டது. மூன்று நாள் வரை ஓயவில்லை. அரசன் தலையிட்டிராவிட்டால், மோரோஜோவ், கலகத்தில் கொலையுண்டிருப்பான். அவ்வளவு ஆத்திரம் இருந்தது அவன்மீது ஜனங்களுக்கு. ஆனால் மோரோஜோவ் புத்திசாலி. உடனே தன் போக்கை மாற்றிக் கொண்டுவிட்டான். அரசாங்க நிருவா

---

[1] Alexis 1 1645–1676. [2] Morozov.

கத்தை ஒழுங்கு படுத்துகிற வகையில், ஒரு புதிய சீர் திருத்தச் சட்டம் (1649-ம் வருஷம்) அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனல் துரதிருஷ்டவசமாக இந்தச் சட்டம், (1832-ம் வருஷம் வரை அமுலில் இருந்த இந்தச் சட்டம்) அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதாகவும், நிலச்சுவான்தார்களின் நலன்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதாகவும் இருந்ததே தவிர, நிலத்தோடு ஐக்கியப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதத்திலும் நன்மை யளிப்பதாயில்லை. அதற்கு மாருக, அவர்களுடைய அடிமைத்தனத்தை, நிலச் சுவான்தார்களுக்கு அவர்கள் பந்தகப்பட்டவர்களென்பதை ஊர்ஜிதம் செய்வதாயிருந்தது.

அலெக்ஸிஸ் ஆட்சியின்போதும், ருஷ்யா, போலந்துடன் சண்டை செய்யவேண்டி யிருந்தது. ருஷ்யாவின் மேற்கில் உக்ரேன் பிரதேசம் இருக்கிறதல்லவா, இதன் ஒரு பகுதியில் கோஸ்ஸாக்குகள்[1] என்ற ஒரு முரட்டு ஜாதியார் வசித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் நீப்பர் நதி ஓடும் பிரதேசத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்ததனல் இவர்களை நீப்பர் கோஸ்ஸாக்குகள்[2] என்று அழைப்பர். இவர்களிலே ஒரு சாரார் பிரிந்து சென்று டான் நதி செல்லும் பிரதேசத்தில் குடியேறினர்கள். இவர்கள் டான் கோஸ்ஸாக்குகள்[3] என்று அழைக்கப்பட்டனர். இந்த டான் கோஸ்ஸாக்குகள் பயங்கர ஐவன் காலத்தில் ருஷ்யாவின் ஆதீனத்திற்குட்பட்டனர். நீப்பர் கோஸ்ஸாக்குகள் போலந்தின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தனர். ஆனல் போலந்து, உயிரைக் காட்டிலும் மானத்தைப் பெரி

1 Cossacks. 2 Dnieper Cossacks.
3 Don Cossacks.

தெனக் கருதும் இந்த ஜாதியாரைச் சரியாக நடத்த வில்லை. இவர்களைப் பலவித கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்தி வந்தது. இதனால் இவர்கள் வெகுண்டு, போலந்தை எதிர்த்தது மட்டுமல்லாமல், ருஷ்யாவுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். ருஷ்ய ஜாருக்குத் தங்கள் விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில் ருஷ்யா, போலந்தின்மீது யுத்தந் தொடுத்தது. இந்த யுத்தத்தின் விளைவாக, நீப்பர் நதிக்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள பிரதேசம் முழுவதும்—ஸ்மோலென்ஸ்க்,[1] கீவ் முதலிய முக்கிய நகரங்கள் உள்பட—ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று. போர்த் தன்மை வாய்ந்த கோஸ்ஸாக்குகளில் ஒரு பிரிவினருடைய சேவை, ருஷ்ய ராணுவத்திற்குக் கிடைத்தது இங்ஙனம் போலந்தின்மீது தொடுத்த போர், ருஷ்யாவுக்குச் சாதகமாக முடிந்தது 1667-ம் வருஷத்தில்.

இது முடிந்த மூன்றுவது வருஷத்தில் டான் காஸ்ஸாக்குகள், ருஷ்ய அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகப் பெரிய புரட்சியைத் தொடங்கினர்கள். இந்தப் புரட்சிக்குத் தலைவனாயிருந்தவன் ஸ்ட்டென்கா ராஸீன்[2] என்பவன். அரசாங்க நிருவாகத்தில் போயார்கள் ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பதை இவன் விரும்பவில்லை. அவர்களுடைய செல்வாக்கை அடியோடு அழித்துவிடத் தீர்மானித்தான். இதற்காக 1670-ம் வருஷம் ஒரு புரட்சியைக் கிளப்பினன். ஏழைமக்கள் இவன் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டார்கள். சில பிரதேசங்களும் இவன் வசமாயின. பணம் படைத்தவர்கள், நிலச்சுவான்தார்கள் முதலியோரை இவன் பலவித இம்சைகளுக்குட்படுத்தினன். இவன்

---

[1] Smolensk. [2] Stenka Razin.

பெயரைக் கேட்டாலே நடுங்கினார்கள் அவர்கள். 1671-ம் வருஷம் இவனுக்கு விரோதமாக அரசாங்கம் ஒரு படையை அனுப்பியது. இந்தப் படையை எதிர்த்துச் சிறிது காலம் போராடினான் ராஸீன். ஆனால் இவனுடைய இனத்தினரே—கோஸ்ஸாக்குகளே—இவனுக்குத் துரோகஞ்செய்து விட்டார்கள். அரசாங்கப் படையினிடம் இவனைப் பிடித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். கைதியாக மாஸ்க்கோவுக்கு அழைத்துவரப்பட்டான். சித்திரவதைக்குள்ளானான் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆனால் இவன், முகத்தைக்கூட சுளித்துக்கொள்ளவில்லை. இவனுடைய சகோதரன், இவனுடன்கூட இருந்தான். அவனைப் பார்த்துக் கூறினான் ராஸீன்:— "நாம் ஆண்டு விட்டோம்; வாழ்க்கையை அனுபவித்து விட்டோம்; இப்பொழுது துன்பத்தைச் சகித்துக் கொண்டிருப்போமாக!" கடைசியில் தூக்கு மேடையில் ஏறினான்; இல்லை, இல்லை, ஏற்றப்பட்டான். ஏறி மிடுக்காக நின்றான். நான்கு திசைகளிலும் நோக்கினான். 'விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று கூறினான். வேறொரு வார்த்தை இவன் வாயிலிருந்து வெளிவரவில்லை. உயிர், உடலிலிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டுவிட்டது. டான் கோஸ்ஸாக்குகளின் புரட்சியும் அடங்கிவிட்டது. ஆனால் ராஸீன் இன்றளவும், ருஷ்யப் பாடல்கள் பலவற்றிலே, ருஷ்யர் பலருடைய நம்பிக்கையிலே அமரனாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.[1]

---

1 ராஸீன் உண்மையில் இறந்துவிட வில்லையென்றும், ஏழை விவசாயிகள் எங்கெங்கு துன்புறுத்தப்படுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவன் வேறு வேறு பெயர்களுடன் தோன்றி அவர்களுக்கு விடுதலை யளிக்கிறான் என்றும் இப்பொழுதும் ருஷ்யர் பலர் நம்புகிறார்களென்று சொல்லப்படுகிறது.

அலெக்ஸிஸின் ஆட்சியில் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பலத்த போராட்டம் நடைபெற்றதென்று சொல்லவேண்டும். சிறிது காலமாகவே, ஐரோப்பாவின் தொடர்பு ருஷ்யாவுக்கு எற்பட்டிருந்ததல்லவா, இந்தத் தொடர்பை மேலும் மேலும் விருத்தி செய்துகொண்டு போகவேண்டு மென்கிறவர்களுக்கும், இந்தத் தொடர்பே கூடாதென்கிறவர்களுக்குமே இந்தப் போராட்டம். ஐரோப்பியத் தொடர்பினல், ருஷ்ய சமுதாயத்தில் நிலவியிருந்த அநேக பழக்க வழக்கங்கள் மாறின; புதிய எண்ணங்கள் உதயமாயின. எல்லா ஜனங்களுக்கும் கல்வி யறிவு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கூக்குரல் எழுந்தது. இந்தப் புதிய எழுச்சிக்குத் துணை செய்தனர் பாதிரிமார் சிலர். இவர்கள் முயற்சியால் ருஷ்ய இலக்கியத்தில் ஒரு புது மலர்ச்சி எற்பட்டது. ஐரோப்பிய காவியங்கள் பல, ருஷ்ய பாஷையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. பள்ளிக்கூடங்கள் பல திறக்கப்பட்டன.

இங்ஙனம் சீர்திருத்த முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களில் முக்கியமானவன் நிக்கோன்[1] என்ற ஒரு பாதிரி. இவன், தன் மேதையினுலும் திறமையினுலும் அலெக்ஸிஸை ஆட்கொண்டு விட்டான். அலெக்ஸிஸும் இவனைத் தனக்குச் சமதையான ஸ்தானத்திலே வைத்துக் கௌரவப்படுத்தினன்; இவன் சொன்னபடி கேட்டுவந்தான்.

இந்த நிக்கோன், கிறிஸ்துவ தேவாலயங்களில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்த தொழுகை முறைகள் முதலியவற்றில் சில மாற்றங்கள் உண்டுபண்ணினன்; அனுவசியமான சடங்குகளை நீக்கினன். தவிர, பைபிளின் வாசகம் ஒரே மாதிரியாயில்லையென்றும், ஒன்றி

1 Nikon.

லிருந்து மற்றொன்று பிரதி செய்கிறபோது, பிரதி செய்கிறவர்கள் பல பிழைகளைப் புகுத்திவிட்டிருக் கிறார்களென்றும், ஆதலின் இவைகளைப் பரிசீலனை செய்து ஓர் ஒழுங்குபடுத்தி ஸ்லாவிய பாஷையில் மொழி பெயர்க்கச் செய்யவேண்டுமென்றும், அப் பொழுதுதான் எல்லாத் தேவாலயங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக ஓதுவதற்குச் சௌகரியமா யிருக்கு மென்றும் கூறி, இவைகளைப்பற்றி ஆலோசிக்கப் பாதிரிமார்களின் கூட்டமொன்றை மாஸ்கோவில் கூட்டுவித்தான்.

இதற்குப் பலமான எதிர்ப்பு தோன்றியது கிறிஸ்துவ மதமே போய் விட்டதென்று கூக்குரல் போட்டார்கள் பலர். இங்ஙனம் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்பட்டன. ஒருவரையொருவர் அடக்க முயன்ற னர். இந்த முயற்சியில் இருதரப்பிலும் ஆயிரக்கணக் கானவர் மாண்டனர்; பல கொடுமைகளுக் குள்ளா யினர்.

கடைசியில் அலெக்ஸிஸுக்கும் நிக்கோனுக்குமே மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டு விட்டது. அரசனின் உறவும் நல்லபாம்பின் உறவும் ஒன்றேயன்றோ? நிக்கோன் தேசப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். ஆனால் அவன் கொண்டுவந்த சீர்திருத்தங்களெல்லாம் அனுஷ்டா னத்திற்கு வந்தன. ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த எண் ணங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் முதலியன, ருஷ்ய சமுதாயத்தில் மெது மெதுவாக இடம் பெறலாயின. 1676-ம்வருஷத்தோடு அலெக்ஸிஸின் ஆட்சி முடிந்தது.

இவனுக்குப் பிறகு இவனுடைய முதல் மனைவி யின் மகன்—அலெக்ஸிஸுக்கு இரண்டு மனைவியர்— மூன்றாவது தியோடோர்[1] என்பவன் ஆறு வருஷ

[1] Theodore III 1676–1682.

காலம் ஆண்டான். இவன் காலத்தில் ருஷ்யாவுக்கும் துருக்கிக்கும் முதன் முதலாக யுத்தம் நடைபெற்றது. இதன் பயனாக, துருக்கியின் ஆதிக்கத்திலிருந்த உக்ரேன் பிரதேசம் ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று.

தியோடோருக்குப் பிறகு அரச பதவிக்குப் போட்டி ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் தியோடோருக்குச் சந்ததிகளில்லை. இவனுடைய சகோதரன் ஐந்தாவது ஐவன்[1] என்பவன் பட்டமேற்பதற்குத் தகுதியற்றவனாயிருந்தான். இதனால், இவனுடைய சகோதரன், அதாவது இவனுடைய மாற்றாந்தாயின் மகன்-அலெக்ஸிஸின் இரண்டாவது மனைவியினுடைய மகன்-பத்து வயதடைந்திருந்த பீட்டர்[2] என்பவன் பட்டமேற்றான்; இவன் தாயார் நட்டேலியா[3] என்பவள் ரீஜெண்ட்டானாள். இந்த ஏற்பாடு அலெக்ஸிஸின் முதல் மனைவியினுடைய உறவினருக்கு ஆத்திரத்தை உண்டுபண்ணி விட்டது. அவர்கள் ஐந்தாவது ஐவனுடைய உரிமையை வலியுறுத்தினார்கள். மாஸ்க்கோ நகரத்தில் கலகம் உண்டாயிற்று. அரண்மனைச் சூழ்ச்சிகளுக்குக் கேட்க வேண்டுமா? கடைசியில், அலெக்ஸிஸின் முதல் மனைவியினுடைய மகள், அதாவது ஐவனுடைய சொந்த சகோதரி, ஸோபியா என்பவள், ஐவன், பீட்டர் ஆகிய இருவர் சார்பாகவும் ரீஜெண்ட்டாக இருந்து ராஜ்யநிருவாகத்தை நடத்துவதென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இங்ஙனமே ஏழு வருஷகாலம் (1682-1689) ரீஜெண்ட்டாக இருந்து ஆண்டாள் ஸோபியா. ஆனால் இவள் நடுநிலைமையுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை. ரீஜெண்ட் பதவியேற்றதும், பீட்டரையும் அவன் தாயாரையும்,

---

[1] Ivan V 1681–1689. [2] Peter.
[3] Natalia.

மாஸ்கோவிலிருந்து வெளியேற்றி வேறோர் ஊருக்கு அனுப்பிவிட்டாள். அவர்களுடைய செல்வாக்கு ஓங்கக்கூடாதென்பது இவள் எண்ணம். ஆனல் இவள் எண்ணம் பலிக்கவில்லை. இவளுக்கு விரோதிகள் பலர் கிளம்பி அதிகார பதவியிலிருந்து இவளை அப்புறப்படுத்தி விட்டார்கள். மிகுதி ஆயுள் பூராவும் ஒரு கிறிஸ்துவ மடத்தில் அடைபட்டுக் கிடக்க வேண்டியவளானுள் இவள்.

இவளுக்குப் பின்னர்? ஐந்தாவது ஐவனென்னவோ ராஜ்யப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்குச் சிறிதும் தகுதியற்றவனாயிருந்தான். ஆதலின் பீட்டரே 1689-ம் வருஷம் அரசுரிமையை ஏற்றுக் கொண்டான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது பதினேழு.[1] இவனுடைய முப்பத்தாறு வருஷ ஆட்சி,[2] ருஷ்ய சரித்திரத்தில் மட்டுமல்ல, உலக சரித்திரத்திலேயே ஒரு முக்கியமான கட்டம் என்று கூறுவர் அறிஞர். இவன் உலகத்துப் பேரரசர்களிலே ஒருவன் மட்டுமல்ல, உலகத்துப் பெரிய மனிதர்களிலேயும் ஒருவன். இவன், ருஷ்யாவின் அரசியல், சமுதாய ஒழுங்கு, கலாசாரம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஐரோப்பிய மயமாக்கினுன். இதற்காக பலாத்கார முறைகளையும் கையாண்டான். ஐரோப்பிய அரசியல் அரங்கத்தில் ருஷ்யா ஒரு முக்கியமான பாத்திரமாக இருந்து நடிக்கும்படி செய்தவன் இவனே. இதற்குச் சாட்சி போலவே, ருஷ்யாவின்

1 இவன் பிறந்தது 1672-ம் வருஷம். இவன் அரசுரிமை பெற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர் சுமார் ஏழு வருஷகாலம் (1696-ம் வருஷம் வரை) ஐந்தாவது ஐவன் உயிரோடிருந்தான்.

2 இவன் 1682-ம் வருஷம் பத்தாவது வயதில் பட்டம் பெற்றது முதல் கணக்குச் செய்து, இவனுடைய ஆட்சி காலம் நாற்பத்துமூன்று வருஷம் என்று சொல்வதும் பொருந்தும்.

மேற்கில் ஐரோப்பாவின் பக்கமாக, தன் பெயரால் ஓர் ஊரை சிருஷ்டி செய்து அதனையே ருஷ்யாவின் தலைநகரமாக்கினன். பீட்டர்ஸ் பூர்க் என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த நகரம் இப்பொழுது லெனின் கிராட் என்று அழைக்கப்படுகிறது.[1]

பீட்டருக்குச் சிறு வயதில் போதிய கல்விப் பயிற்சி அளிக்கப்பெற வில்லை. ஆனல் இவனுக்கு எதையும், தானே சுயமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் நிறைய இருந்தது. ஒரு கடிகாரம் இருந்தால், அஃது எப்படி வேலை செய்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள, அதனை அச்சுவேறு ஆணிவேருகப் பிரித்துப் பார்த்துவிடுவான். இவனுடைய சுய முயற்சியே இவனுடைய பிற்காலப் பெருமைக்குக் காரணமாயிருந்தது.

இவன் சிறு பிராயத்தில் ஐரோப்பியர் சிலருடைய நட்பைப் பெற்ருன். இந்த நட்புதான், இவனுக்கு, ஐரோப்பாவை எல்லா வகையிலும் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற ஆவலை உண்டு பண்ணியது. தன் ராஜ்யத்தையும் பின்பற்றச் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்து விட்டான்.

1697-ம் வருஷம், அதாவது ராஜ்யப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட எட்டாவது வருஷம், இவன் சில சகபாடிகளுடன் ஐரோப்பாவைச் சுற்றிப்பார்க்கப் புறப்பட்டான். அரசகோலத்துடன் புறப்படவில்லை. பீட்டர் மைக்கேலோவ்[2] என்ற புனை பெயருடன் தனி மனிதனுகவே புறப்பட்டான். ஏனென்ருல் அப்பொழுதுதான் எல்லாவற்றையும் நேரில் சென்று பார்க்க முடியும், தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்பது இவன் கருத்து.

1 Petersburg, now Leningrad.
2 Peter Mikhailov.

முதலில் ஜெர்மனி வழியாக ஹாலந்துக்குச் சென்றான். அங்குக் கப்பற்கட்டுந் தொழிற்சாலைகளில் தச்சனாக இருந்து வேலைசெய்தான். இங்கிலாந்துக்குச் சென்றால், கப்பல் தொழில் நுணுக்கங்கள் யாவற்றை

மகா பீட்டர் 1682—1725

யும் தெரிந்து கொள்ளலாமென்று சொல்லப்பட்டதும், ஹாலந்திலிருந்து இங்கிலாந்துக்குச் சென்றான். அங்கு ஒரு கப்பற்தொழிற்சாலையில் ஆறுவார காலம் சாதாரணத் தொழிலாளி போல் வேலை செய்து தொழில் நுட்பங்கள் யாவற்றையும் கற்றுக் கொண்டான். பின்னர் இங்கிலாந்திலிருந்து, ஆஸ்திரியா போந்து அங்கு ராணுவ சம்பந்தமான சகல விஷயங்களையும் தெரிந்துகொண்டான். இங்ஙனம் இவன்

ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களையும் சுற்றிப் பார்த்து வருகையில், மாஸ்கோவில் இவனுக்கு விரோத மாகப் பெருங்கலகம் கிளம்பிவிட்டதென்று கேட்டுத் திரும்பி விட்டான்.

கலகக்காரர்கள் யாரென்ருல், இவனுடைய முற் போக்கான முறைகளை விரும்பாதவர்கள்; பழமை யிலே ஊறிப் போனவர்கள்; ராணுவ சேவையில் ஈடு பட்டவர்கள். ஏற்கனவே இவர்கள், ஸோபியாவின் ரீஜெண்ட் ஆட்சியின்போது, பீட்டரையும் இவன் தாயாரையும் பல அவமானங்களுக் குட்படுத்தியிருக் கிருர்கள். இதனுல் இவர்கள்மீது ஆத்திரம் இருந்தது பீட்டருக்கு. கலகத்திற்குக் கிளம்பினுர்களென்றதும், அந்த ஆத்திரத்தையெல்லாம் தீர்த்துக்கொண்டான். தன் கையினுலேயே நூற்றுக் கணக்கான பேரை வாளுக் கிரையாக்கினுன் என்பர்.

பீட்டரின் முற்போக்கான முறைகள் அல்லது சீர்திருத்தங்கள் யாவை? தனது பிரஜைகள், எல்லா வகையிலும், பார்வைக்குக்கூட, ஐரோப்பியர்களைப் போலிருக்க வேண்டுமென்பது இவன் விருப்பம். இதை முன்னிட்டு, எல்லோரும் ஐரோப்பியரைப் போலவே உடை யணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஓர் உத்திரவு பிறப்பித்தான். உடை மாதிரிகள், ஆங் காங்குக் காட்சிப் பொருள்களாக வைக்கப்பட்டன. பழைய சம்பிரதாயப்படி, அதாவது ருஷ்யர்கள் மங்கோலியர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்த காலத்தில் எந்த சம்பிரதாயப்படி உடையணிந்து வந்தார்களோ அந்தச் சம்பிரதாயப்படி, உடை யணியக்கூடாதென் றும் உத்திரவு செய்தான். இன்னும், தாடியை எடுத்து விட வேண்டுமென்று கூறினுன். பெண்கள், சிறப் பாக மேல் வகுப்புப் பெண்கள், ஆண்களோடு சரி

சமானமாகப் பழகவேண்டு மென்ருன். சிறுவர் சிறுமியரை, அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக விவாகஞ் செய்து வைக்கக் கூடாதென்று ஆணையிட்டான். ஜனங்கள் பக்குவப்படாதிருக்கின்ற நிலைமையில் இந்த மாதிரியான சீர்திருத்தங்கள், சில விபரீத பலன்களையே அளித்தன.

இன்னும் பீட்டர், ஆங்காங்குக் கல்விச்சாலைகளை ஸ்தாபித்தான். தனது பிரஜைகள் அனைவரும் கல்வியறிவு பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது இவன் விருப்பம். அநேக அச்சுக்கூடங்கள் நிறுவினன். பள்ளிக்கூடப் பாடப் புத்தகங்களைத் தயாரிக்கச் செய்தான். இப்பொழுது பிரபலமாக இருக்கும் விஞ்ஞானக் கழகத்தை[1] ஸ்தாபித்தது இவன்தான். பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகளை ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பி அவர்களுடைய அறிவை விருத்தி செய்துகொள்ளும்படி செய்தான்.

இதுகாறும் மத ஸ்தாபனங்கள், அரசாங்கத்திற்குப் புறம்பானவையாயிருந்தன. அதாவது அவற்றின் விவகாரங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக் கூடாதென்றிருந்தது. பீட்டர் இதை மாற்றி மத ஸ்தாபனங்களை, அரசாங்க நிருவாகத்திற் குட்படுத்தினன்.

மற்றும் பீட்டர், ருஷ்யாவின் தரைப்படை, கடற்படை ஆகியவற்றை ஐரோப்பிய முறையில் சீர்திருத்தி யமைத்தான். ருஷ்யாவை ராணுவ பலம் மிகுந்த நாடாகச் செய்தது இவன்தான். ருஷ்ய ராணுவம், இரண்டு லட்சம் பேர் கொண்டதாயிருந்தது இவன் காலத்தில். அந்தக் காலத்திற்கு இது பெரிய எண்ணிக்கையல்லவா?

---

1 Academy of Sciences.

அரசாங்க நிருவாக முறையையும் மாற்றியமைத்தான் பீட்டர். அரசாங்கத்தின் பல இலாகாக்களையும் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒவ்வொரு மந்திரியின் நிருவாகத்திற் குட்படுத்தினன். முக்கியமான நகரங்களில், நீதி ஸ்தலங்களை நிறுவினன். ஜனங்களுக்கு ஒழுங்காக நீதி கிடைக்குமாறு சட்டங்களைச் சீர்திருத்தி யமைத்தான்.

இங்ஙனம் பல துறைகளிலும் பீட்டர் சீர் திருத்தங்கள் செய்தபோதிலும், தேசத்தின் நல் வாழ்வுக்கு அடிப்படையாயுள்ளவர்கள் யாரோ அவர்கள் விஷயத்தில், அதாவது குடியானவர்கள் விஷயத்தில் ஒன்றுமே செய்யாது விட்டு விட்டான். ஒரு நிலச்சுவான்தார், தன் கீழ் வேலை செய்யும் விவசாய அடிமைகள் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராயிருந்தால், அவர்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து விற்கக்கூடாதென்பன போன்ற ஓரிரண்டு மாற்றங்களைச் செய்தான். இவைகளைச் சீர்திருத்தங்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? இந்த மாற்றங்களுக்கு ஈடு செய்வதுபோல், நிலச்சுவான்தார்களுக்கு, அவர்களுடைய அடிமைகள் மீதிருந்த ஆதிக்கத்தை அநேக அமிசங்களில் அதிகப்படுத்தினன். அடிமைகள், தங்கள் எஜமானர்களுடைய பிடியினின்று எந்த விதத்திலும் தப்ப முடியாதவர்களாகி விட்டார்கள். இங்ஙனமே கிராம நிருவாக விஷயத்திலும் பீட்டர் தலையிடவே இல்லை. ‘மோட்ச லோகம் வெகு உயரத்திலிருக்கிறது; ஜார் வெகு தொலைவில் இருக்கிறார்; எங்களுக்கு விமோசனம் ஏது’ என்று கிராமவாசிகள், நிலத்திலே உழைக்கும் ஏழை மக்கள், ஏங்கி நின்றார்கள். பீட்டர் செய்த சீர் திருத்தங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானல், கட்டிடத்தின் அஸ்திவாரத்தைப்புறக்கணித்து விட்டு, தூண்களைக் கட்டுவதிலே

அதிக சிரத்தை காட்டினான் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பீட்டர், உற்சாகம் நிறைந்த சீர்திருத்தக்காரனாக மட்டுமில்லை; சிறந்த போர் வீரனாகவும் இருந்தான். இவன் காலத்தில், ருஷ்யாவுக்கும், சீனா, துருக்கி, ஸ்வீடன் ஆகிய நாடுகளுக்கும் அநேகந்தடவை போர்கள் நடைபெற்றன. இந்தப் போர்களின் விளைவாகச் சில பிரதேசங்கள் ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டன.

தனது ஜனங்களுக்காக ஓயாது உழைத்துக் கொண்டிருந்த பீட்டர், ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்து கொண்டிருந்த ஜனங்களை குதிரை வேகத்தில் ஓடும் படி செய்த பீட்டர், உறக்கத்திலே இன்பங் கண்டிருந்தவர்களை உழைக்குமாறு விரட்டிய பீட்டர், 1725-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இருபத்தெட்டாந் தேதி மரித்தான். மகா பீட்டர்[1] என்று சரித்திரக்காரர்கள் இவனை அழைக்கின்றனர். இதற்கு முற்றிலும் பொருத்தமானவன் இவன். மகா பீட்டரின் சலியாத உழைப்பு, இன்றும், ருஷ்ய மக்களிடம் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கிறதல்லவா?

பீட்டரின் மரணத்திற்குத் துக்கித்தவர்கள் ஒரு சிலரே. ஏனென்றால் அவனுடைய ஆட்சியில் ஜனங்கள், சிறப்பாக சமுதாயத்தின் மேல்தரத்தினர், மிகவும் சலிப்படைந்து போயிருந்தனர். அவ்வளவுதூரம் அவர்களை உழைக்குமாறு செய்துவிட்டான். அவன் இறந்ததும் அவர்களெல்லோருக்கும் விடுதலை கிடைத்தது போலிருந்தது. பழைய மாதிரி தங்களிஷ்டப் படிக்கு வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கலாமல்லவா?

[1] Peter the Great.

இதற்குத் தகுந்தாற்போல் பீட்டருக்குப் பின் பட்டத்திற்கு வந்தவர்கள் மிகச் சாதாரணமானவர்களாக இருந்தனர். அரச பீடத்தைக் கைப்பற்ற போட்டா போட்டிகளென்ன, சூழ்ச்சிகளென்ன, எல்லாம் நடைபெற்றன. அரசிகளும் அரசர்களும் மாறி மாறிச் சில சில வருஷகாலம், ஆண்டோம் என்ற பெயருடன் ஆண்டுவிட்டு மறைந்தார்கள். பீட்டருக்குப் பிறகு சுமார் முப்பத்தைந்து வருஷ காலம் இந்த நிலைமை இருந்தது.

பின்னர் 1762-ம் வருஷம் இரண்டாவது காதரைன்[1] என்பவள் சிங்காதனத்தைத் கைப்பற்றிக் கொண்டாள். இவளை மகா காதரைன்[2] என்று அழைப்பார்கள் சரித்திரக்காரர்கள். 1796-ம் வருஷம் வரை, முப்பத்துநான்கு வருஷகாலம் இவள் ஆட்சி நடைபெற்றது. இவள் ஆட்சியில், போலந்தின் பெரும் பகுதியும், துருக்கியின் ஆதீனத்திலிருந்த கிரிமியா[3] தீபகற்பமும் ருஷ்யாவுக்குச் சேர்ந்தன. இன்னும் கருங்கடலின் வட கரையிலிருந்து காக்கஸஸ் மலை வரையுள்ள பிரதேசமும் ருஷ்யாவின் சுவாதீனமாயிற்று. ருஷ்யாவின் முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்றான ஒடெஸ்ஸா,[4] இவள் ஆட்சியின் போதுதான்-1794-ம் வருஷம்-காணப்பட்டது. சுருக்கமாக இவள், தனது உழைப்பினாலும் இடைவிடாத போராட்டத்தினாலும் சுமார் மூன்று லட்சம் சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசத்தை ருஷ்யாவின் ஆதிக்கத்திற் குட்படுத்தினாள்.

காதரைன், ருஷ்யாவை ஐரோப்பாவுடன் இணைத்து வைக்கிற விஷயத்தில், மகாபீட்டரைக்காட்

[1] Catherine II.
[2] Catherine the Great.
[3] Crimea.
[4] Odessa.

டினும் அதிக உற்சாகங் காட்டினுள். சிறப்பாக பிரெஞ்சு நாகரிகத்திலும் கலைகளிலும் இவளுக்கு அபார மோகம். பிரெஞ்சு அறிஞர்களோடு கடிதப்

மகா காதரைன் 1762—1796

போக்குவரத்து வைத்துக்கொள்வதில் பெருமை கண்டாள். இவள் காலத்தில், ருஷ்ய அரசவையிலுஞ் சரி, ருஷ்ய சமுதாயத்திலுஞ்சரி, பிரெஞ்சு சம்பிரதாயங்கள் பல புகுந்து ஆதிக்கங் கொண்டன.

ஆனுல் காதரைன், சமுதாயத்தின் கீழ்ப்படியிலிருந்தவர்களுக்கு எவ்வித விமோசனத்தையும் அளிக்க முன்வர வில்லை. அவர்களுக்கு வாய் நிறைய அநுதாபங்காட்டினுள். அவ்வளவுதான். நிலச்சுவான்

தார்களையும் பணக்காரர்களையும் திருப்தி செய்வதில் தான் இவள் சிரத்தையெல்லாம் சென்றது. யாருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்படாமல் சுயேச்சையாக விவசாய ஜீவனம் செய்து வந்த சுமார் எட்டு லட்சம் பேரை, கட்டாய ராணுவச் சேவகத்திற்கும் நிலச் சுவான்தார்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் உட்படுத்தினள் இவள் என்று ஒரு வரலாறு கூறுகிறது.

இவளுடைய ஆட்சியில், விவசாயிகள் அடிக்கடி கலகத்திற்குக் கிளம்பினர்கள். வாழ்க்கைக்காகப் போராட வேண்டிய அவசியம் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. இந்தக் கலகங்களை காதரைன், கடுமையான முறைகளைக் கையாண்டு அடக்கினள் இந்தக் கலகங்களில் குறிப்பிடத் தக்கது, ருஷ்யாவின் தென் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்த கலகமாகும். 1773-ம் வருஷத்திலிருந்து 1775-ம் வருஷம் வரை சுமார் இரண்டு வருஷகாலம் நடைபெற்ற இந்தக் கலகத்திற்கு புகாசேவ்[1] என்ற ஒரு கோஸ்ஸாக்கு வீரன் தலைமை வகித்தான். லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் இவனுடைய செல்வாக்குக் குட்பட்டனர். இவனை அடக்குவதற்கு காதரைன் அதிக பிரயாசை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. கடைசியில் இவன், முந்தி ராஸீனைப் போலவே, தன் இனத்தவரால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு, காதரைன் ஆட்கள் வசம் சிக்கிக்கொண்டு விட்டான். இவனுடைய கைகளையும் கால்களையும் துண்டித்து, சிறையிலே அடைத்து விடுமாறு உத்தரவிட்டாள் காதரைன்.

காதரைன், உழைப்பிலே இன்பங் கண்டவள். விடியற்காலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் எழுந்து விடுவாள். தினந்தோறும் பதினைந்து அல்லது பதினறு

1 Pugachev.

மணி நேரம் வேலை செய்வது இவளுக்குச் சர்வ சாதாரணம். அரசாங்க நிருவாக விஷயத்தில் பிடிவாதங் காட்ட மாட்டாள். பிறர் சொல்வதையும் கேட்டுக் கொள்வாள். தானே வலிய மற்றவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்பாள். மற்றவர்களிடத்தில் காணப் பெறும் சிறப்பியல்புகளைப் பாராட்டுவாள். இந்த நல்ல குணங்களை யெல்லாம் மறைப்பது போல், இவளுக்கு அதிகாரஞ் செலுத்துவதிலே அதிக ஆசை இருந்தது. இந்த ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள எதையும் செய்யத் துணிந்தாள்.

முதலாவது பால் 1796—1801

காதரைனுக்குப் பிறகு பட்டத்திற்கு வந்தவன் முதலாவது பால்.[1] காதரைனின் மகன்தான் இவன்.

---

[1] Paul I 1796—1801.

ஆயினும் அவளுடைய மரணச் செய்தியைக் கேட்டு சந்தோஷப்பட்டவர்களிலே இவன் ஒருவன்! அவள் இருந்தவரையில் இவனை அடக்கியே வைத்திருந்தாள்; ராஜ்ய விவகாரங்களைக் கவனிக்க இவனுக்குச் சந்தர்ப்பமே கொடுக்கவில்லை.

பால், சுயேச்சாதிகாரத்திலே வெகு நம்பிக்கை கொண்டவன். பிரஜா உரிமை, ஜனநாயகம் என்ற சொற்றொடர்களெல்லாம் இவனுக்குப் பிடிக்காது. முற்போக்கான கருத்துக்களைக் கொண்ட நூல்களை இவன் அறவே வெறுத்தான். ஐரோப்பாவில் வெளியான இத்தகைய நூல்கள் ருஷ்யாவுக்குள் வரக்கூடாதென்று தடை யுத்திரவு போட்டான்; வெளி நாடுகளிலிருந்த ருஷ்யர்களை, ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வந்து விடுமாறு கட்டளையிட்டான்.

பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் கடைசியில், பிரான்சின் செல்வாக்கு ஓங்கி வளர்ந்து வந்தது. நெப்போலியன்[1] பல பிரதேசங்களையும் ஜெயித்துக் கொண்டு வந்தான். இதனைக் கண்டு ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் பலவும் கலக்கமடைந்தன; பிரான்சை எதிர்த்து நிற்கிற முறையில் ஒரு கூட்டாகச் சேர்ந்து கொண்டன. இந்தக் கூட்டுக்குக் காரணமா யிருந்தவன் பால். இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரியா, துருக்கி, போர்த்துகல் முதலிய நாடுகள் சேர்ந்ததே இந்தக் கூட்டு. ருஷ்யா, ஒரு பெரும் படையை பிரான்சுக்கு விரோதமாக அனுப்பியது. முதலில் வெற்றி; பிறகு தோல்வி. ஏராளமான உயிர்ச்சேதத்துடன் திரும்பி விட்டான் ருஷ்யப் படைத் தலைவன். இவன் பெயர் ஸுவரோவ்.[2] இவன் வீரத்தை இன்றும் ருஷ்யர்கள் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள்.

---

1 Napoleon 1769—1821. 2 Suvarov.

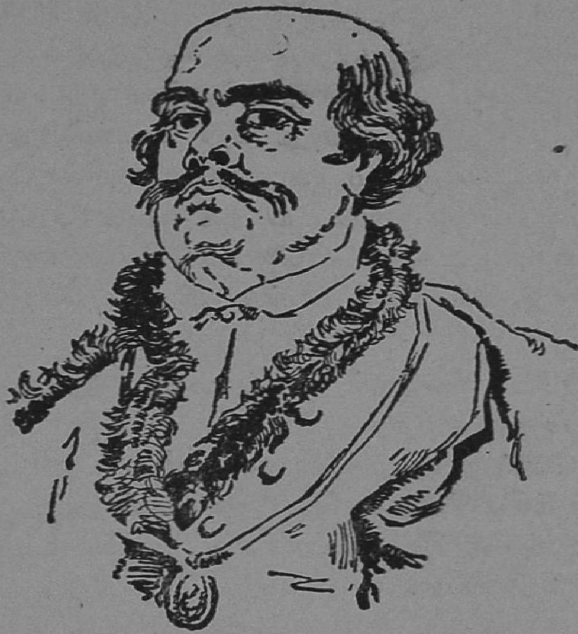

ஸுவரோவ்

இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்ற சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, மேற்படி வல்லரசுகளின் கூட்டில் பிளவு ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆஸ்திரியாவும் இங்கிலாந்தும் தன் விஷயத்தில் சரியாக நடந்துகொள்ள வில்லையென்று ருஷ்யா கருதியதுதான் இந்தப் பிளவுக்குக் காரணம். உடனே பால் மன்னன் நெப்போலியனுடன் சேர்ந்து கொண்டு விட்டான். இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களாகி விட்டனர். நெப்போலியனுக்கு எழுதுகிறான் பால் மன்னன்:—"எப்படி ஆள்வது, எப்படி போர்செய்வது என்பவைகளைப்பற்றி நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவர், ஒரு நாட்டின் தலைவராக இருப்பதைப் பார்க்கிறபொழுது அவரிடத்தில் நான் பெரிதும் ஈடுபட்டு விடுகிறேன். இங்கிலாந்தினிடம்

எனக்குள்ள அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டே இந்தக் கடிதத்தை எழுதுகிறேன். சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள சட்டத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவையும் அது மீறி நடக்கிறது. அகம் பாவமும் சுயநலமுமே அதற்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கின்றன. அதனுடைய அநீதமான நடவடிக்கை களுக்கு ஒருமுடிவு கட்டவேண்டுமென்பதற்காகவே உங்களோடு சேர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.''

நெப்போலியனும் பால் மன்னனும் சேர்ந்து, ஐரோப்பாவைத் தங்களுக்குள் பங்கு போட்டுக் கொள்வதென்றும், இந்தியாவின்மீது படையெடுத்து அதனை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதென்றும், இப்படிப் பல திட்டங்கள் போட்டார்கள். எல்லாம் பகற்கன வாகவே போயின.

பால் மன்னன் ஸ்திரபுத்தி யில்லாதவன்; பைத் தியக்காரன்மாதிரி பல சந்தர்ப்பங்களில் நடந்து கொண்டான். சட்டையைச் சரியாக அணியவில்லை, பொத்தானைச் சரியாகப் போட்டுக் கொள்ளவில்லை யென்பன போன்ற அற்ப காரணங்களுக்காக ஆயி ரக்கணக்கான ராணுவ வீரர்களைச் சிறைக்கு அனுப் பினன்; ஸைபீரியாவுக்குப் பிரஷ்டம் செய்தான். இவன் ஆட்சியில், ஜனங்கள் எப்பொழுதும் உயிருக் குப் பயந்து கொண்டே வாழ்ந்தார்கள். இதனல் இவன், தன் உயிருக்கு எப்பொழுது ஆபத்து எற்படுமோ என்று பயந்தவண்ணம் வாழவேண்டிய வனுகிவிட்டான். இவன் பயந்திருந்தபடியே, 1801-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் இருபத்து மூன்ருந்தேதி இவனுடைய பரிவாரத்தினராலேயே கொலை செய் யப்பட்டு விட்டான்.

பால் மன்னனுக்குப் பிறகு பட்டத்திற்கு வந்தவன் முதலாவது அலெக்ஸாந்தர்.[1] இவனுடைய ஆட்சியை, குறிப்பிடத்தக்க ஆட்சிகளுள் ஒன்றெனச் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் இவன் காலத்தில் தான் நெப்போலியன், ருஷ்யாமீது படையெடுத்து, பயன் பெருமல் திரும்பிச் சென்ருன்; ருஷ்யாவின் சக்தி வெளிப்பட்டது. ஐரோப்பாவின் முடிமன்னர்கள், தங்கள் சுயேச்சாதிபத்தியத்தை ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ள ருஷ்யாவை முக்கிய பங்காளியாகவும் அநேக அமிசங்களில் வழிகாட்டியாகவும் கொண்டார்கள்.

அலெக்ஸாந்தர் பட்டத்திற்கு வந்ததும், அரசியல் காரணங்களுக்காகச் சிறைப்பட்டிருந்தவர்களை விடுதலை செய்வித்தான். ஐரோப்பாவிலிருந்து முற்போக்கான கருத்துக்கள் கொண்ட நூல்கள் ருஷ்யாவுக்குள் வரக் கூடாதென்று பால் மன்னன் உத்திரவு போட்டிருந்தானல்லவா, அதை ரத்து செய்தான். நிலச் சுவான்தார்களுக்குப் பந்தகப் பட்டுக்கிடந்த விவசாய அடிமைகளுக்கு விடுதலை தேடித் தரும் பொருட்டு ஒரு சட்டமியற்றினுன். ஆனல் விவசாயிகளுக்கு இதனல் விசேஷ நன்மை எதுவும் உண்டாகவில்லை. அரசாங்க நிருவாகத்தை ஒழுங்கு படுத்த சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். இங்ஙனம் உள் நாட்டு விவகாரங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், ஐரோப்பிய அரசியல் அரங்கத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டிய அவசியம் இவனுக்கு ஏற்பட்டது.

ஐரோப்பிய அரசியல் அரங்கத்தில் பிரான்சின் செல்வாக்கு வர வர அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வந்தது. இதை மற்ற வல்லரசுகள் சகித்துக் கொண்

[1] Alexandor I 1801–1825.

டிருக்குமா? எனவே இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரியா, ஸ்வீடன், ருஷ்யா ஆகிய நான்கும், பழையமாதிரி ஒரு கூட்டாகச் சேர்ந்து கொண்டன. இங்ஙனம் பிரான்சுக்கு விரோதமாகக் கூட்டுச் சேர்ந்தது 1805-ம் வருஷம். ஆனல் 1803-ம் வருஷத்திலிருந்தே, இங்கிலாந்து, பிரான்சை எதிர்த்துப் போராடிவந்தது. அதனுடைய முயற்சியினலேயே மேற்படி கூட்டு ஏற்பட்டது என்று சொல்லலாம்.

1805-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் ஆஸ்திரியப் படைகளும் ருஷ்யப் படைகளும் சேர்ந்து பிரெஞ்சுப் படைகளை எதிர்த்தன. ஆஸ்டர்லிட்ஸ்[1] என்ற இடத்தில் கோரயுத்தம் நடைபெற்றது. ருஷ்யாவுக்குப் படுதோல்வி. இருபத்தோராயிரம் ருஷ்யர்கள் உயிரிழந்தார்கள். இதனல் அலெக்ஸாந்தருக்கு, பிரான்சின் மீதிருந்த குரோதம் அதிகரித்ததே தவிர குறையவில்லை.

மறுபடியும் 1807-ம் வருஷம், பிரான்சுக்கு விரோதமாக ஒரு கூட்டுச் சேர்த்தான் அலெக்ஸாந்தர். இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன், ப்ரஷ்யா ஆகிய மூன்றும் ருஷ்யாவோடு சேர்ந்து கொண்டன. ஆனல் இந்தக் கூட்டுப் படைகள் ஒன்று சேர்வதற்கு நெப்போலியன் அவகாசம் கொடுக்கவில்லை. முன்கூட்டியே தாக்குதலை ஆரம்பித்து விட்டான். இரண்டு இடங்களில்—ஈலாவ்[2] என்ற இடத்திலும் ப்ரைத்லாந்து[3] என்ற இடத்திலும் ருஷ்யப் படைகள், நெப்போலியனின் படைகளை எதிர்த்துப் போராடின. இந்த இரண்டு இடங்களிலும் ருஷ்யர்கள் காட்டிய

[1] Battle of Austerlitz 2-12-1805.
[2] Battle of Eylau 7-2-1807.
[3] Battle of Friedland 14-6-1807.

வீரத்தை நெப்போலியன் வியந்து பாராட்டினுன். ஆயினும் என்ன? இரண்டு இடங்களிலும் ருஷ்யர்கள் தோல்வியே அடைந்தார்கள்.

இந்த யுத்தங்கள் நடைபெற்ற சில நாட்களுக்குப் பிறகு அலெக்ஸாந்தரும் நெப்போலியனும் டில்ஸிட்[1] என்ற இடத்தில் சந்தித்து ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். பழைய பகைவர்கள் புதிய நண்பர்களானுர்கள். இந்த டில்ஸிட் ஒப்பந்தத்தினுல், ருஷ்யாவுக்கு, போலந்தில் ஒரு பகுதி கிடைத்ததென்பது வாஸ்தவம். ஆனுல்..அதனுடைய கௌரவமே குலைந்துபோய் விட்டது. ருஷ்யாவிலேயே இந்த டில்ஸிட் ஒப்பந்தத்திற்குப் பலத்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. ஏனென்ருல், மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் சில ரகசிய ஷரத்துகள் அடங்கியிருந்தன. இந்த ஷரத்துகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, ருஷ்யா, எந்த வல்லரசுகளோடு கூட்டாகச் சேர்ந்திருந்ததோ அந்த வல்லரசுகளையே விரோதித்துக்கொள்ளும் படியாகிவிட்டது. 1808-ம் வருஷத்திலிருந்து 1812-ம் வருஷம் வரையில், ருஷ்யா, பிரான்சின் கூட்டாளி என்ற முறையில், இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன், துருக்கி ஆகிய நாடுகளுடன் யுத்தஞ் செய்தது. இந்த யுத்தங்களின் விளைவாக, துருக்கியிடமிருந்து பெஸ்ஸரேபியாவும்,[2] ஸ்வீடனிடமிருந்து பின்லாந்தும் ருஷ்யாவுக்குக் கிடைத்தன. ஆனுல் இங்கிலாந்தோடு தொடுத்த யுத்தத்தினுல், ருஷ்யாவின் வெளிநாட்டு வியாபாரம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. இது ருஷ்யாவில் அதிகமான அதிருப்தியை உண்டு பண்ணியது.

அலெக்ஸாந்தரும் நெப்போலியனும் நீடித்த காலம் நண்பர்களாயிருக்கவில்லை. இரண்டு பேரும்

---

1 Tilsit. 2 Bessarabia.

சுயேச்சாதிகார மனப்பான்மை யுடையவர்கள்; ஐரோப்பாவில், தங்களுடைய ஆதிக்கமே மேலோங்கி யிருக்கவேண்டுமென்று இருவரும் ஆசைப்பட்டார் கள். எப்படி ஒற்றுமைப் பட்டிருக்கமுடியும்? ஒரு வர் மீது ஒருவர் குற்றஞ் சாட்டினர்கள். பிணக்கு முற்றியது. 1812-ம் வருஷம் மே மாதம், நெப்போ

முதலாவது அலெக்ஸாந்தர் 1801—1825

லியன், சுமார் நாலரை லட்சம் பேரடங்கிய பெரும் படையுடன் பாரிஸை விட்டுப் புறப்பட்டான். ருஷ் யாவை நோக்கி வருகிற வழியில், இத்தாலியர் என்ன, ஜெர்மானியர் என்ன, இப்படிப் பலரும் பிரெஞ்சுப் படையில் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

மொத்தம் ஆறு லட்சம் பேர். அந்தக் காலத்திற்கு இது பெரும் படைதானே? ருஷ்யர்கள், சகல முஸ் தீப்புகளுடனும் தயாராயிருந்தனர். பிரெஞ்சுக்காரர் களை, அவர்கள் முன்னேறி வருகிற வழிகளில் தடுத் துப் போர் புரிந்தனர். ஆயினும் பின் வாங்கும்படி யாகிவிட்டது. கடைசியில் 1812-ம் வருஷம் செப்ட் டம்பர் மாதம் பதினைன்காந்தேதி பிரெஞ்சுப் படை கள் மாஸ்க்கோவை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. நெப்போலியன் க்ரெம்லின் அரண்மனையில் வந்து அமர்ந்து கொண்டான். எற்கனவே ருஷ்யர்கள் மாஸ்க்கோ நகரத்தைக் காலிசெய்து விட்டிருந்தனர்.

நெப்போலியன் க்ரெம்லினில் வந்து அமர்ந்த சில மணி நேரங்களுக்குள் மாஸ்க்கோ நகரத்தை பெரு நெருப்புப் பற்றிக்கொண்டது. இதற்கு ருஷ் யர்களே காரணமாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அஃதெப்படி இருந்தாலும், நெருப்பை அணைப்பதற்கான சாதனங்கள் யாவும் தலை நகரத்தில் இருக்கவில்லை. அரசாங்கத்தாருடைய உத் திரவின்பேரில் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டிருந்தன.

பிரெஞ்சுப் படைகள் நெருப்புக்கிடையே அகப் பட்டுக் கொண்டு தத்தளித்தன. அலெக்ஸாந்தர், இந்தச் சமயத்தில், ஜனங்களுக்கு ஆவேசமுண்டா கும்படி ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தான். "சிலு வையை இருதயத்தில் நிலை நாட்டிக்கொண்டு, கையில வாளை ஏந்துங்கள்; எந்த மனித சக்தியும் உங்களை எதிர்த்து நிற்க முடியாது." இது மேற்படி வேண்டுகோளின் ஒரு பகுதி வாசகம். ருஷ்ய மக்கள், தங்களுக்குள்ளிருந்த பலவித வேற்றுமைகளையும் மறந்துவிட்டு, ஒருமுகமாக பிரெஞ்சுக்காரர்களை எதிர்த்தார்கள்; அவர்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள்

முதலிய எதுவும் செல்லாதபடி தடுத்து இம்சை கொடுத்தார்கள். பிரெஞ்சுப் படைகளோ, பட்டினியாலும் குளிரினாலும் தவித்தன. பார்த்தான் நெப்போலியன். அலெக்ஸாந்தரை சமரசத்திற்கு அழைத்தான். அலெக்ஸாந்தரோ, "ருஷ்ய ராணுவத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இன்னும் யுத்தமே ஆரம்பிக்கவில்லை" யென்று சொல்லி சமரசத்திற்கு வர மறுத்து விட்டான். என்ன செய்வான் நெப்போலியன்? அவனுக்கு இயற்கையாயிருந்த மனோஉறுதி, இந்தத் தடவை அவனைக் கைவிட்டுவிட்டது. 1812-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் பத்தொன்பதாந்தேதி, பிரெஞ்சுப் படைகள், மாஸ்கோவிலிருந்து பின்வாங்க ஆரம்பித்தன. பாரிஸுக்கு வந்து சேர்கிறபோது இந்தப் படையில் எண்பதினாயிரம் பேரே இருந்தனர்.

நெப்போலியனை இங்ஙனம் திரும்பச் செய்துவிட்டதோடு அலெக்ஸாந்தர் திருப்தி யடையவில்லை; அவனுக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். ப்ரஷ்யாவையும் ஆஸ்திரியாவையும் கூட்டுச் சேர்த்துக்கொண்டு பிரெஞ்சுப் படைகளை விரட்டிச் சென்றான். இந்தக் கூட்டுப்படைகள் 1814-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் பாரிஸ்மாநகருக்குள் வெற்றி கோஷத்துடன் பிரவேசித்தன. அலெக்ஸாந்தர், ஆடம்பரமாக ஊர்வலம் வந்தான். நெப்போலியன் முடிதுறந்து எல்பா[1] தீவுக்குச் சென்று விட்டான்.

இதற்குப் பிறகு 1814--1815-ம் வருஷம் வியன்னா நகரத்தில் ஐரோப்பாவின் முடிமன்னர் பலரும் ஒன்று கூடி, தாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும், தங்கள்

---

[1] Elba.

பிரஜைகளை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் பேசினார்கள். தங்கள் நடவடிக்கைகள் யாவும் கிறிஸ்துவ தர்மத்தை அனுசரித்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இந்த மகாநாட்டுக்கு வியன்னு காங்கிரஸ்[1] என்று பெயர். இதற்கு மூல புருஷனுயிருந்தவன் அலெக்ஸாந்தர். இந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட புனித ஒப்பந்தத்தை[2]த் தயாரித்தவனும் இவனே.

வியன்னு காங்கிரஸுக்குப் பிறகு அலெக்ஸாந்தரின் மனப்போக்கு அடியோடு மாறிவிட்டது. ஆரம்பத்தில் இருந்த முற்போக்கான எண்ணங்கள், பரந்த கொள்கைகள் எல்லாம் இவனை விட்டகன்றன. சுயேச்சாதிகார சக்திக்குப் பூரண பக்தனுகிவிட்டான். ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த முற்போக்கான கருத்துக்களை அடக்கிவிட முயன்றுன். மேனுடுகளில் பயின்று திரும்பிய இளைஞர்கள், சிறப்பாக ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இவன் விஷயத்தில் அதிருப்தி கொண்டனர். ஆங்காங்கு ரகசியச் சங்கங்கள் தோன்றின.

அலெக்ஸாந்தர் இறந்தது 1825-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம். இவன் ஆட்சியில் ருஷ்யாவின் எல்லை விரிவடைந்தது. பிற்காலத்துப் புரட்சிகளுக்கு விதை யூன்றப்பட்டதும் இவன் ஆட்சியில்தான்.

அலெக்ஸாந்தருக்குப் பின் முடியேற்க வேண்டியவன், அவனுடைய அடுத்த சகோதரன் கான்ஸ்டண்ட்டைன்.[3] ஆனல், இவன் தன் உரிமையை மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னடியே, அதாவது 1822-ம் வருஷத்திலேயே, தன் கடைசி சகோதரன்

---

1 Vienna Congress. 2 Holy Alliance.
3 Constantine.

நிக்கோலாஸுக்காக விட்டுக் கொடுத்துவிட்டிருந்தான். இந்த விஷயம் ரகசியமாகவே வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனுல் அலெக்ஸாந்தரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, பட்டத்திற்கு யார் வருவது என்பது தெளிவுபடாமல் சுமார் பன்னிரண்டு நாட்கள் கழிந்தன. கடைசியில் கான்ஸ்ட்டண்ட்டைன், தான் ஏற்கனவே முடிதுறந் விட்டிருப்பதைப் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்து நிக்கோலாஸை பட்ட மேற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினுன். நிக்கோலாஸும்[1] இதற்கிணங்க 1825-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் அரச பதவியை ஏற்றுக்கொண்டான்.

முதலாவது நிக்கோலாஸ் 1825—1855

ஏற்றுக்கொண்டதும், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக ஒரு புரட்சி கிளம்பியது. அலெக்ஸாந்தர் காலத்தில் பல ரகசியச் சங்கங்கள் தோன்றினவென்று

[1] Nicholas I 1825–1855.

சொன்னோமல்லவா, இந்தச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அலெக்ஸாந்தர் மரணத்திற்குப் பிறகும் நிக்கோலாஸ் பட்டமேற்பதற்கு முன்னரும் ஏற்பட்டிருந்த நிச்சயமற்ற நிலைமையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக்கொண்டு, ஒரு புரட்சிக்கு ஆயத்தம் செய்தார்கள். அப்படியே டிசம்பர் மாதம் இருபத்தாருந் தேதி ஒரு புரட்சி நடைபெற்றது. இந்தப் புரட்சியில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதற்கு டிசம்பர் புரட்சி[1] என்றும், இதில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு டிசம்பரிஸ்ட்டுகள்[2] என்றும் பெயர்.

இந்தப் புரட்சியை ஒரே நாளில் அடக்கி விட்டான் நிக்கோலாஸ். சிலர் தூக்கு மேடையிலேறினர்; பலர் ஸைபீரியாவுககுப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். இந்தப் புரட்சி, வெற்றிகரமாக முடியவில்லையென்பது வாஸ்தவம். ஆனால், இதுவே, ருஷ்யாவின் பிற்கால புனருத்தாரணத்திற்குத் தூண்டுகோலாயிருந்தது; 1917-ம் வருஷத்துப் புரட்சிக்கு ஒத்திகை மாதிரி இருந்ததென்றும் கூறலாம்.

இந்தப் புரட்சிக்குப் பிறகு நிக்கோலாஸ் மன்னன், பிற்போக்குச் சக்திகளின் உபாசகனாகி விட்டான். இவனது சுமார் முப்பது வருஷ ஆட்சியில் பெரும் பகுதி, இந்த உபாசனையிலேயே கழிந்ததென்று சொல்லவேண்டும். ருஷ்ய இளைஞர்கள், ஐரோப்பிய சர்வ கலாசாலைகளுக்குச் சென்று படிக்கவேண்டுமானால், அரசாங்கத்தின் விசேஷ உத்திரவு பெற

[1] December Rising.
[2] Decemberists.

வேண்டுமென்று விதித்தான். ருஷ்ய சர்வ கலாசாலைகளில், தத்துவ ஞானத்தை ஒரு பாடமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடாதென்று தடை பிறப்பித்தான். பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் கண்டிப்பான கண்காணிப்புக்குட்படுத்தினன்.

இங்ஙனம் உள் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, வெளி நாடுகளில் புரட்சி முளைகள் விட்டால் அவைகளைக் கிள்ளி எறிவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்தான் நிக்கோலாஸ். 1830-ம் வருஷம் போலந்தில் ஒரு பெரிய புரட்சி ஏற்பட்டது. அதனைக் கடுமையான முறைகளைக் கையாண்டு அடக்கினன். ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த ஹங்கேரியில், 1848-ம் வருஷம் ஒரு புரட்சி தோன்றியது. இதனை அடக்க நிக்கோலாஸ், ருஷ்யப்படை யொன்றை அனுப்பி உதவி செய்தான்.

இங்ஙனம் இவன் முற்போக்கான சக்திகளை முடக்க முயன்றாலும் இவன் காலத்தில்தான் ருஷ்யாவில் அபேதவாத எண்ணங்கள் துளிர்க்க ஆரம்பித்தன. இது மட்டுமல்ல, ருஷ்ய இலக்கியத்திற்கு ஒரு புது வாழ்வு பிறந்தது. பேராசிரியர் பலர் புகழுடன் விளங்கினர்கள். இன்னும் இந்தக் காலத்தில் ருஷ்யர்களுக்குத் தொழில் துறையில் ஓர் ஊக்கம் உண்டாயிற்று. முதன் முதலாக (1838-ம் வருஷம்) ருஷ்யாவில் ரெயில் பாதை போடப்பட்டது நிக்கோலாஸின் ஆட்சியில்தான்.

முதலாவது நிக்கோலாஸுக்குப் பிறகு இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர்.[1] 1855-ம் வருஷத்திலிருந்து 1881-ம் வருஷம்வரை இவனது ஆட்சி. இவன் சிறிது தாராள மனப்பான்மையுடையவன். பொது

[1] Alexander II.

இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் 1855—1881

ஜன அபிப்பிராயத்தைத் தழுவிக்கொண்டு செல்ல முயன்றான். இவன் பதவி ஏற்றுக்கொண்டதும், டிசம்பர் புரட்சியிலும் போலந்து புரட்சியிலும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த சிறைவாசிகளை விடுதலை செய்வித்தான். முந்தின ஆட்சியில் விதிக்கப்பட்டிருந்த தடையுத்திரவுகளையெல்லாம் ரத்துசெய்தான். இவைகளைக் காட்டிலும் விசேஷமானது என்னவென்றால், நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த விவசாயிகளுக்கு விடுதலையளித்தான். விவசாய அடிமைகளாகச் சுமார் நாலரை கோடி பேர் இருந்தார்கள். இவர்களெல்லோரும் இவனை 'ஜார்—எங்கள் ரட்சகன்' என்று கொண்டாடினார்கள். தவிர, இவன்,

ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் பல ஏற்படுத்தி, அவைகளின் மூலம் ஜனங்கள் நிருவாக அனுபவம் பெறுமாறு செய்தான்; நீதி ஸ்தலங்களைச் சீர்திருத்தி யமைத்தான். இவ்வளவெல்லாம் செய்தும் ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமை உயரவில்லை. அவர்களுடைய அதிருப்தி யென்னவோ வளர்ந்துகொண்டு வந்தது. அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான இயக்கங்கள் தோன்றின. இவற்றில் சில, பலாத்கார முறைகளைக் கையாண்டன. அரசாங்கம் சும்மா இருக்குமா? திருப்பி அடக்கு முறையைக் கையாண்டது. பயனில்லை. சுயேச்சாதிகாரத்திற்கு விரோதமான சக்திகள் வலுவடைந்து வந்தன. பலாத்கார வாதிகள் செல்வாக்குப் பெற்றனர். இவர்களிலே சிலர் சேர்ந்து அலெக்ஸாந்தரைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தார்கள். அப்படியே 1881-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் தங்கள் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள். இவர்கள் வீசிய வெடி குண்டுகளுக்கு இரையானான் அலெக்ஸாந்தர்.

இவனுக்குப் பிறகு இவன் மகன் மூன்ருவது அலெக்ஸாந்தர்[1] பட்டத்திற்கு வந்தான். இவன் காலத்தில் புரட்சி சக்திகள் உரம்பெற்று வந்தன. இந்த விகிதத்திற்கு அர்சாங்கத்தின் அடக்குமுறையும் கடுமையாக இருந்தது. ஜனங்களுடைய ஜீவாதாரமான உரிமைகள்கூட நசுக்கப் பெற்றன. இரண்டாவது அலெக்ஸாந்தர் மன்னன் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட சீர்திருத்தத் திட்டங்களில் பல ரத்துசெய்யப்பட்டு விட்டன. ஏகபோக உரிமைக்காரர்களுடைய செல்வாக்கு அதிகரித்தது. ஜனங்கள் பட்ட கஷ்டம் சொல்லிமுடியாது. 1891—92-ம்

---

[1] Alexander III 1881 –1894.

வருஷங்களில் பெரிய பஞ்சம் ஏற்பட்டு லட்சக்கணக்கான மக்கள் உயிர் துறந்தனர். முக்கியமான நகரங்களில் அடிக்கடி கலகங்கள் ஏற்பட்டுவந்தன.

இஃதொரு புறமிருக்க, இந்த மூன்றுவது அலெக்ஸாந்தர் காலத்தில்தான், ருஷ்யாவின் தொழில் முயற்சிகள் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தன. உள்நாட்டுத் தொழில்களுக்கு ஆதரவு காட்டப்பட்டது. புதிய ரெயில்பாதைகள் போடப்பட்டன. இவைகளுக்காக, அரசாங்கம் வெளி நாடுகளிலிருந்து, சிறப்பாக பிரான்சிடமிருந்து கடன் வாங்கியது. இதனுல் பின்னடி இதற்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. தொழில் முயற்சிகள் அதிகரித்து வந்ததன் விளைவாக, தொழிலாளர் சமுதாயம் ஒன்று அமைந்தது; தொழிலாளர் இயக்கமும் துவங்கியது.

மூன்றுவது அலெக்ஸாந்தருக்குப் பிறகு இரண்டாவது நிக்கோலாஸ்[1] அரசு கட்டில் ஏறினன். இவனுடைய ஆட்சியின் முற்பகுதி, அடக்குமுறை மயமாக இருந்தது. ஆனல் அதே சமயத்தில் தேசத்தின் பொருளாதாரத் துறையிலும் கவனஞ் செலுத்தப்பட்டு வந்தது. இவனது ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் சில சீர்திருத்தங்கள் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. ஆனல் ஜனங்கள் திருப்தியடையவில்லை. 1917-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் பெரிய புரட்சி உண்டாயிற்று. இந்தப் புரட்சித் தீயிலே நிக்கோலாஸ் மடிந்துபோனன். இவனேடு ரோமனவ் அரச வமிசக் கொடியும் அற்றுவிட்டது.

நிக்கோலாஸின் ஆட்சியில், ருஷ்யாவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் (1904—5) பெரும் போர் நடை

---

1 Nicholas II 1894—1917.

இரண்டாவது நிக்கோலாஸ் 1894—1917

பெற்றது. இந்தப் போரில் ருஷ்யா தோல்வி யடைந்தது, ஐரோப்பிய வல்லரசுகளிடையே ஓர் அதிர்ச்சியை உண்டுபண்ணிவிட்டது. அவை,—ஐரோப்பிய வல்லரசுகள்—ஜப்பான் பக்கம் தங்கள் திருஷ்டியைச் செலுத்த ஆரம்பித்தன.

நிக்கோலாஸின் ஆட்சியில்தான் முதல் உலக மகா யுத்தம் (1914—1918) ஆரம்பித்தது. இந்த யுத்தத்தில் ருஷ்யா கலந்துகொண்டு அநேக கஷ்ட நஷ்டங்களை யடைந்தது. இந்த யுத்தம் முடிவதற்கு முன்னாடியே நிக்கோலாஸின் ஆட்சி முடிந்துவிட்டது. இவனும், இவன் குடும்பத்தினரும் 1918-ம்

வருஷம் ஜூன் மாதம் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார்கள்.

மகா புருஷன் லெனின் 1870—1924

நிக்கோலாஸுடன் ருஷ்யாவில் முடியரசு மறைந்தது; குடியரசு தோன்றியது. இந்தக் குடியரசின் தந்தைதான் மகா புருஷன் லெனின்.[1] இவன் குடியரசை ஸ்தாபித்தது பெரிதல்ல. அதைச் சுமார் ஆறு வருஷகாலம்,—1924-ம் வருஷம் இவன் பூதவுடல் நீத்துப் புகழுடல் எய்துகிறவரை—அநேக எதிர்ப்புக்களுக்கிடையே திறம்பட நடத்திச் சென்றானே அதுதான் பெரிது. இந்தக் காலத்தில் இவன்

1 Lenin. (Vladimir Ilitch Ulianov).

செய்த காரியங்கள், ருஷ்யாவின் சரித்திரப்போக்கை மட்டுமல்ல, உலகத்தின் சரித்திரப் போக்கையே மாற்றிவிட்டன. இவன் ஆரம்பித்து வைத்த சோவியத் குடியரசு முறைதான் இன்று ருஷ்யாவில் நடை-பெற்று வருகிறது.

இந்நூலாசிரியர் எழுதிய

சமுதாய சிற்பிகள்

★

(1) ஸொக்ரட்டீஸ்
(2) பிளேட்டோ
(3) அரிஸ்ட்டாட்டல்
(4) கன்பூஷியஸ்
(5) மார்க்கஸ் அரேலியஸ்
(6) அசோகன்

இந்த அறுவருடைய அழகிய ஆப்டோன் படங்களும் இவர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றிய விமர்சனமும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன.

விலை ரூ. 2—0—0
(தபாற்செலவு தனி)

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்
புதுக்கோட்டை

இந்நூலாசிரியர் எழுதிய

கிரீஸ்-வாழ்ந்த வரலாறு

இன்றைய மேலைநாட்டு நாகரிகத்தின் மேலான தன்மைகள் பலவும் புராதன கிரீஸிலிருந்து வந்தவையே. பாஷைக்கு முதல் உண்மை அறிவுக்கு வரை இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் கிரேக்கர்கள். இப்பொழுது எத்தனைவிதமான அரசியல் தத்துவங்கள் பேசப்படுகின்றனவோ அவை யாவும் கிரேக்கர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவை மாதிரி இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுகட்டி யிருக்கிருர்கள் முற்காலத்துக் கிரேக்கர்கள். இவைகளைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு இந்நூல் ஒரு துணைக் கருவி. தவிர, பிளேட்டோவின் **அரசியல்** என்ற நூலையும், பிளேட்டோவின் சிஷ்யனை அரிஸ்ட்டாட்டல் எழுதிய **அரசநீதி** என்ற நூலையும் படித்து ரசிப்பதற்கு இந்தச் சிறிய நூல் பெரிய உதவியாயிருக்கும்.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

புதுக்கோட்டை

ஜானகி பிரிண்டிங், புதுக்கோட்டை.